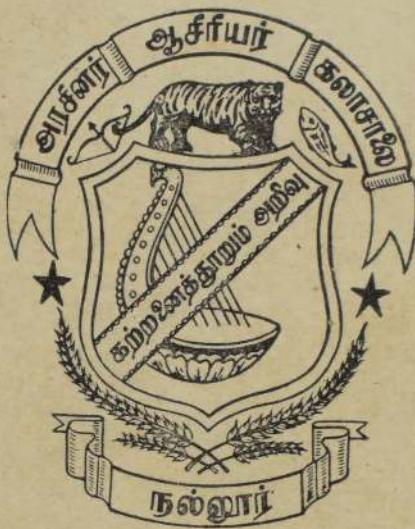
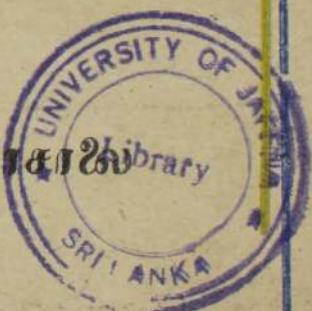

க
 லா
 வி
 கு
 ல்
 ல
 கு
 ல

University of Jaffna
 378.05
 KAL
 610(AR; Main)

நல்லூர்
 அரசினர் ஆசிரிய கலைக்காலை
 வெளியீடு

மூலம் **Donated by:**
PROF. K. KAILASAPATHY

1971

University of Jaffna

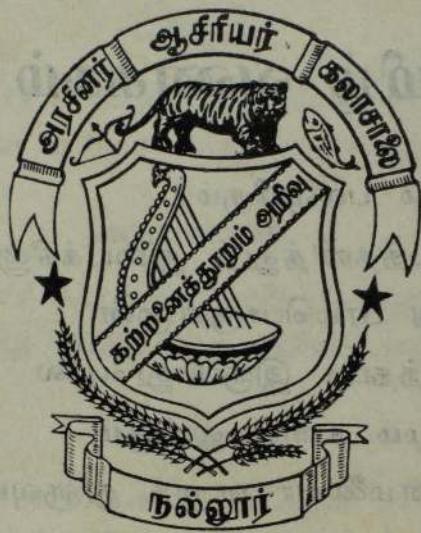
162610

Library

கலா விஞ்சம்

378.05
KAL
AR

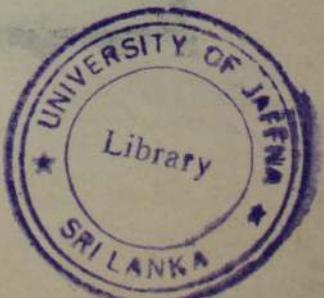
ஆசிரியர்: சி. பாலசுப்பிரமணியம்
 உதவி ஆசிரியர்: மு. இராசத்தினம்
 நிர்வாகச் செயலாளர்: க. கிருஷ்ணசாமி
 பொறுவளர்: சி. சிவச்செல்வம்

நல்லூர் அரசினர் ஆசிரியர் கலாசாலை வெளியீடு

— 1971 —

மலர்: 21

162610
162610

தமிழ் வணக்கம்

பல்லுலகும் பலவுயிரும்
படைத்தளித்துத் துடைக்கினுமோர்
எல்லையறு பரம்பொருள்முன்

இருந்தபடி இருப்பதுபோல்
கன்னடமும் களிதெலுங்கும்
கவின்மலையா ளமுந் துஞ்சும்
உன்னுதரத் துதித்தெழுந்தே

ஓன்றுபல ஆயிடினும்
ஆரியம் போல் உலகவழக்
கழிந்தொழிந்து சிதையான்
சீரிளாமைத் திறம்வியந்து
செயல்மறந்து வாழ்த் துதுமே!

“மாண்மனீயம்”
கந்தரம் பிள்ளை

★ * * * * கலாசாலைக் கீதம் * * * * ★

இராகம்: பிலகரி

தாளம்: ஆதி

பல்லவி

தழைத்தீடு நல்லூர் ஆசிரிய கலா
சாலையில் வெள்ளுக் கந்தக் முந்தழைத்தே

அநுபல்லவி

நாவலர் தோன்றிய நல்லையும் பதியினில்
நற்றமிழ் வினங்கிடும் நகரினிக் கழகமே

சரணங்கள்

1. எங்களின் நாட்டினில் இனிவருக் காலத்தில்
இனானுர்கள் தழையுது வாக்கிடும் பணியதே
மக்களமாகவே மானிலத் தியற்றியே
வாழியநாட்டாறும் வளருமிக் கழகமே.
2. வாழியதமிழ் நிதம் வாழிய நல்லையும்
வாழிய வேரசர்கள் வாழி இக்கழகமும்
வாழிய யாவரும் மக்கள் நன்மையும்
வாழிய வாழிய மானில மீதிலே.

இசை அமைத்தவர்: சி. ஆறுமுகம்பிளை
(சங்கீத விரிவுகழையார்)

நல்லூர் ஆசிரியர் கலாசாலை

ARCHIVES

வடமாகாண கல்வி அதிபதியின் ஆசிர்வைய்த்

A Tree that ever grows and never Perishes.

I am very much pleased to learn that the Teacher Trainees and the training staff of Nallur Teachers' College Publish each year a magazine (**ANNUAL**) under the auspices of 'Kalavirudcham manram'. A work of this nature produced by a Teachers' College should make a great appeal to the Teachers' world for in it will be found the essence of modern thinking in Education.

It is through the medium of Annual Published by a Teachers' College that the Current educational Policy of the country can be reflected to parents and the General public in its true form and content.

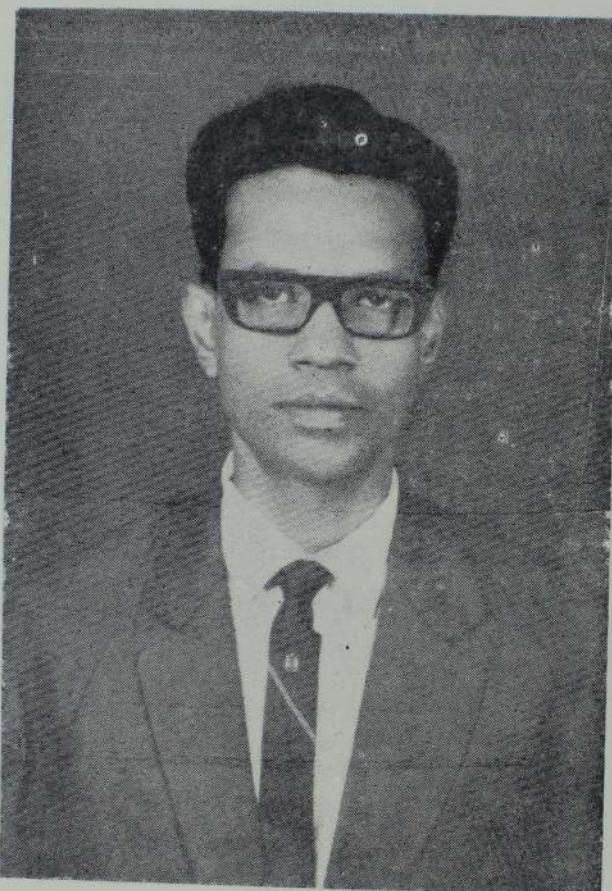
I am certain that the experimental thoughts arising from the process of research carried out by the trainees and the training staff will greatly benefit those engaged in the task of imparting knowledge in the changing trends.

I am impressed by aptness of the title you have so thoughtfully chosen for the magazine. If that tree of knowledge were to grow and blossom and bear fruits it needs gentle care and tending by the growers. May the growers take care of that ever green tree.

(Sgd) *W. D. C. Mahatantilla.*

Director of Education,
Northern Region.

எங்கள் அதிபர்

தீரு. க. சி. சண்முகலிங்கம்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

Donated by:-
PROF. K. KAILASAPATHY

அதிபரின் ஆசியுரை

ஆசிரியர் பயிற்சி முறைகளில் மாற்றம் ஏற்பட்டு இத்தோடு இரண்டு ஆண்டுகள் நிறைவெய்துகின்றன. போதனை முறைக்கு மட்டும் முக்கியத்துவம் கொடுப்பதோடமையாது, சாதனை முறை களுக்கும், பரிசோதனை வாயிலாகத் தாமே விடயங்களைக் கண்டறியும் முறைகளுக்கும் அவற்றின் பெறுபேறுகளுக்கும் முக்கியத்துவம் கொடுத்துப் பூரண பயிற்சி பெற்று இவ்வாருடம் வெளி யேறும் ஆசிரியர்கள், வெளியேறுகின்றனர். பாடசாலைகளிலும், பாடத் திட்டங்களிலும் புதிய பல மாற்றங்களை ஏற்படுத்த அரசாங்கம் திட்டமிட்டிருக்கின்ற இந்த நேரத்தில் புதிய முறையில் பயிற்சி பெற்று வெளியேறும் இவ்வாசிரியர்களின் சேவை மிகப் பொருத்தமானதாக அமையும் என்பது எமது நம்பிக்கை.

தொழிற் கல்வி சம்பந்தமான கல்வித் திட்டம் அடுத்த ஆண்டு ஆரம்பத்திலிருந்து செயல்பட இருக்கிறது. இத்திட்டத்தினால் படித்த வேலையற்றேர் தொகை அருகிவரும் நிலை ஏற்படலாம். படித்த ஒவ்வொருவருக்கும் வேலை வாய்ப்பு உண்டு. ஆனால் இத்திட்டத்தைத் திறம்பட இயங்கச் செய்வதும், அதன் பூரண பலனை அடையச் செய்வதும் கல்வி சம்பந்தப்பட்ட ஒவ்வொரு வருடதை கூறுமாகும். விசேஷமாக ஆசிரிய கலாசாலைகளே முக்கிய பங்கு கொள்ள வேண்டும். இதற்காக அனைவரும் ஒன்று கூடி உழைப்போமாக.

கலாவிருட்சத்துக்கு என் நல்லாசிகள்.

லூய்வு பெற்ற எங்கள் முன்னைய அதிபர் திரு. கு. கந்தையா அவர்கள்

1970-ம் ஆண்டு மாசி மாதம் ஏழாம் நாள் எம் வாழ்க்கையில் ஒரு பொன் நாள் என்று கூறலாம். ஏனெனில், அன்று தான் நாம் ஆசிரியர் பயிற்சியை வேண்டி நல்லூர் ஆசிரிய கலாசாலைக்கு காலடி வைத்த நாள். உற்சாகமும் மகிழ்வும் எம்மனதிலே தோன்றிட்டும், புதுமுகங்களோட்டல்வா இனைந்திருக்க வேண்டும்? என்ற ஒரு கவலையும் எம்மனத்தின் அடித்தளத் தில் இல்லாமலில்லை. மகிழ்ச்சியும், கவலையும் மாறி மாறித் தோன்றிச் சிந்திக்க வைத்த எம்மை, சிரித்த முகத்துடன் வரவேற்றது ஓர் உருவம். வெண்சிருடையணிந்து இன்புடன் எம்மை நோக்கிய அவ்வுருவம் வேறு யாருமல்ல. அறிவுரைகளால்; அன்புரைகளால்; ஆழ்ந்த கருத்து விரிவுரைகளால் பல ஆசிரியர்களை உருவாக்கிய எம் அதிபர் திரு. க. கந்தையா அவர்களே என்பதை அறிந்தோம்.

திருநெல்வேலி சைவாசிரியர் கலாசாலை; மட்டக்களப்பு ஆசிரிய கலாசாலை என்பவற்றில் அதிபராகக் கடமையாற்றியுள்ள இப்பெரியாரிடத்து மாணவர்களாகப் பயிற்சிபெறப் போகிறோம் என்ற மகிழ்ச்சி எம் உள்ளத்தைக் குளிரச் செய்தது. அதிபரின் அறிவுரைகளைப் பெற ஆவல் உந்திற்று.

எம் ஆவல் வீண் போகவில்லை. பயிற்சி வகுப்புக்கள் ஆரம்பிக்கப் பட்டன. தான் கற்ற கருத்துக் கருவுலங்களையும், உண்மையான உள்நால் தத்துவங்களையும்; ஒருங்கு திரட்டியதாக அமைந்த அவரது போதனை எம்மை கல்வியின்பால் கலரச் செய்தது. அவரது போதனையால் ஆக்கமும் ஊக்கமும் பெற்ற நாம்; ஓர் இலட்சிய உலகில் வாழ்கின்றேயும் என்ற உணர்வைப் பெற்றோம். கல்வியின் சிறப்புப் பற்றியும்; ஆசிரியர்ன் கடமை பற்றியும் தெவிட்டாத தேன்மொழியில் எடுத்துக்கூறிய அவரது போதனையால் புதிய வோர் நிலையினை அடைந்தோம்.

அதிபரிடம் பலரும் பின்பற்றக்கூடிய பண்புக் குணம் அதிகம் உண்டு. பெருந்தன்மையுடன் பழகும் பெரும்உள்ளாம் படைத்தவர். எளிய வாழ்க்கை வாழ்ந்து ஒழுக்கத்தை உயிரினும் பெரிதாக எண்ணிய உத்தம சீலர். தமிழ் ஆங்கிலம் ஆகிய இரு மொழிகளிலும் பாண்டித்தியம் பெற்ற இப்பெரியர்; இன்னும் பல்லாண்டு காலம் நோய் நொடியில்லாது வாழ்ந்து கல்வித் தொண்டாற்ற வேண்டுமென எல்லாம்வள்ள இறைவனை ஜேண்டுகின்றோம்.

க. கிருஷ்ணசாமி
செயலாளர்

கலா விருட்சம்

மலர் 21

அரசினர் ஆசிரிய கலாசாலை, நல்லூர்.

1971

எண்ணம்...

வருடந்தோறும் பண்புமிகு ஆசிரியர்களை உருவாக்கி நாடெங்கும் நற் பணிபுரிய அனுப்பிக்கொண்டு வருகிறது நம் கலாசாலை. அதன் அரிய கலைத் திரட்டாக வருடா வருடம் வெளிவருகிறது கலாவிருட்சம். இவ்வருடமும் இருபத்தோராலது ஆண்டு மலராக கல்வி, கற்றல் சம்பந்தமான கட்டுரைகளை அதிகம் உள்ளடக்கி உங்கள் முன் வெளிவருகிறது.

இம்மலர் சிறப்புடன் அமைய விடயதானங்கள் வழங்கிய புலமைமிக்க பெரியார்கள், எமது விரிவுரையாளர்கள், ஆசிரிய மாணவர்கள், அறிக்கைகள் தயாரித்துத் தந்த ஆசிரிய மாணவர்கள் அனைவர்க்கும் எம் நன்றி.

படித்துப் பயன் பெறத்தக்க வகையில் சிறந்த படைப்புக்களைத் தன் னகத்தே கொண்டுவரும் எம் கலாவிருட்சம் உங்கள் கரங்களிலிருந்து உவகை தரும் என்றெண்ணி இன்புறுகின்றோம்.

இவ்வாருட மலர்; கற்றல், கற்பித்தல் சம்பந்தப்பட்ட கட்டுரைகளுக்கு முதலிடம் கொடுத்து வெளிவர முச்சிய காரண கர்த்தா எங்கள் அதிபரே மற்றும் காப்பாளர், விரிவுரையாளர்கள் அனைவரின் ஊக்கமும், அறிவுரை களும் எம்மலர் சிறப்புடன் வெளிவர உறுதுண்ணயாயின.

அனைவர்க்கும் வணக்கம் செலுத்தி உள்ளே அழைக்கின்றோம்.

— ஆசிரியர்

இந்த மலரில் வெளியாகும் கட்டுரைகளுக்கும், கவிதைகள், ஆசியவைகளுக்கும், அந்தந்தக் கட்டுரையையும், கவிதை ஆசியவைகளையும் அனுப்பிய, அந்தந்த எழுத்தாளரே பொறுப்பாகும்.

— ஆசிரியர்

கலா விநூட்சம்

பத்திரிகைக் குழுவினர்

1971

காப்பாளர்:

உயர்திரு க. சி. சண்முகவிங்கம் (பதில் அதிபர்)

ஆலோசகர் குழு:

திரு. ச. வேலுப்பிளை (விரிவுகரியாளர்)

மு. பரமநாதன் (பதில் அதிபரியை

நிறுத்துவம் கொடுக்கும் க. தங்கத்துரை

வித்துவான் க. ந. வேலன் (வித்துவம் வித்துவான் க. ந. வேலன்)

ஆசிரியர்:

சி. பாலசுப்பிரமணியம்

உதவி ஆசிரியர்:

மு. இராசரத்தினம்

க. கிருஷ்ண சாமி

உதவி நிர்வாகச் செயலாளர்:

சே. பொன்னம்பலம்

பொருளாளர்:

சி சிவச்செல்வம்

செயல்வை உறுப்பினர்கள்:

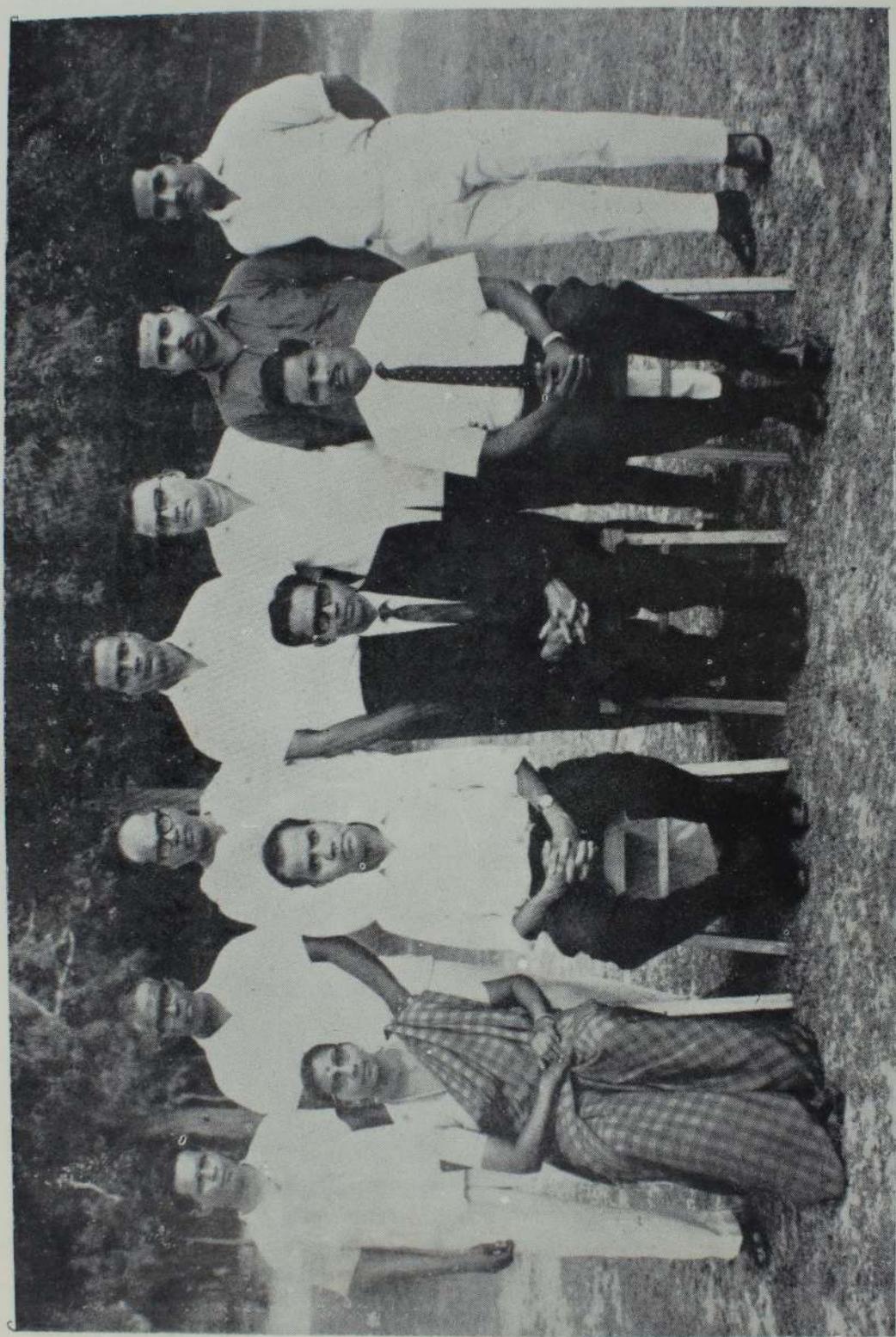
து. லிங்கதாயகம்

வி. செல்லப்பா

ச. பாலச்சந்திரன்

செ. செல்வநாயகம்

*

நற்பவர்கள்: (இடமிருந்து வெலம்)

திரு. ச. பழனிச்சாமி (எழுதுவினாகர்), திரு. க. தங்கத்துவரை, திரு. சி. ஆறுபுகம், திரு. க. ந. வேலன்,
திரு. நா. தேவபாலசிங்கம், திரு. க. குசுமாரராசா, திரு. க. யதுகுலசிங்.

இருப்பேர்: (இடமிருந்து வெலம்)

திருமதி எஸ். பரமாணுந்தம் (விடுதிப் பொறுப்பாளர்), திரு. எஸ். வேறுப்பின்ஜை, திரு. க. சி. சனாமுகாலிங்கம் (அதிபர்),
திரு. க. பாமதாநான்;

எங்கள் விரிவுரையாளர்கள்

1. திரு. ந. சி. சண்முகலிங்கம் (பதில் அதிபர்) B. Sc., P. G. T. (Hull).
2. திரு. ச. வேலுப்பிள்ளை
1st Class English Trained,
Inter - Science (Lond.)
Teacher - Counsellor's Certificate
Certificate of University of Southampton (England)
in Education and Science
Certificate in Education of Andio - Visual aids (Lond.)
3. திரு. டி. பரங்கிதன் B. Sc., Diploma in Education
4. திரு. க. தங்கத்துறை
1st Class Tamil Trained
1st Class Technical Certificate
Drawing Teacher Certificate.
5. திரு. க. யதுகுலசிங்,
Trd. Teachers' Certificate in Physical Education.
6. சங்கீத பூஷணம் ஸி. ஆறுமுகர்பிள்ளை, சங்கீத விரிவுரையாளர்.
7. திரு. நா. நேவாலிங்கம்
Secondary Trained (English Special) 1st Class,
Teachers' Certificate in Phy: Ed, 2nd Class.
8. திரு. க. குடும்பராஜ
Special Trained (Ag. Sc.) 1st Class.
9. வித்துவான் க. ந. வேலன் B. O. L.
சித்தாந்தப் புலவன்.
மற்றும்
திரு. ச. பழனிச்சாமி (எழுதுவினைஞர்)
திருமதி. எஸ். பரயானந்தம், சிறுதீப் பொறுப்பாளர்.

விடய ஒழுங்கு

1.	தமிழ் வணக்கம்	...	i.
2.	கலாசாலைக் கீதார்	...	ii.
3.	வடமாகாணக் கல்வி அதிபதியின் ஆசிச்செய்தி	...	iii.
4.	அதிபரின் ஆசியுரை	...	iv.
5.	ஓய்வு பெற்ற எங்கள் முன்னேய அதிபர்	...	v.
6.	எண்ணம்	...	vi.
7.	பத்திரிகைக் குழுவினர்	...	vii.
8.	விடய ஒழுங்கு	...	viii.
9.	இரு நியாயப் போலிகள்	...	
	திரு. க. கௌஷபதி M. A. (Cey.) Ph. D. (Birm)	...	1
10.	ஆசிரியரும் கல்வியளவீடும் திரு. T. வேலாடுதம் M. A.	...	6
11.	பொருளியலும் கல்வி மறுமலர்ச்சியும்	...	
	திரு. P. சந்திரசேகரம் M. A. (Lond.)	...	9
12.	பாடசாலை ஒழுங்குப் பிரச்சினைகள் - சிலகுறிப்புகள்	...	
	திரு. க. கந்தையா B. A. (Lond.) P. G. T.	...	12
13.	ஆசிரியன் திரு. ச. வேலுப்பிள்ளை (விரிவுரையாளர்)	...	17
14.	அத்துவிதக் கூர்ப்பு வித்துவான் க. ந. வேலன் B. O. L.	...	23
15.	Teaching of Poetry - Is it a Problem?	...	
	— N. Thevabalasingham Esqr. (Lecturer) ...	23A	

ஆசிரிய - மாணவர்களின் படைப்புகள்

16.	கல்வியும் சமூகமும் சி. சிவகஸ்பிரமணியம்	...	24
17.	நான் செட்டிக்காரன் (கவிதை) ச. பாலச்சந்திரன்	...	26
18.	கற்பித்தலில் வினாக்களைப் பயன்படுத்தல் மா. சின்னத்தம்பி	...	27
19.	குழவிப் பள்ளிகள் மு. இராசரத்தினம்	...	30
20.	இலங்கையில் கல்வி அன்றும் இன்றும் சி. சிவக்செல்வம்	...	33
21.	பள்ளியும் உடற்கல்வியும் வேல் சண்முகராசா	...	35
22.	உழவன் (கவிதை) மு. இராசரத்தினம்	...	38
23.	சங்கமருவியகாலக் கல்விநிலை ஆ. பொ. குலசிங்கம்	...	39
24.	நல்லூர் (கவிதை) க. சந்தரமூர்த்தி	...	42
25.	திருக்குறள் என்பேரே (கயசரிதை) தெ. பெ. மனோகரன்	...	43
26.	தொழிற் கல்வி செ. செல்வநாயகம்	...	43A
27.	மாணவ தலைவர் அறிக்கை	...	44
28.	விளையாட்டுப் பகுதி அறிக்கை	...	45
29.	கட்டுல செவிப்புல சாதன அறிக்கை	...	46
30.	விவசாய அறிக்கை	...	47
31.	எமது நூலகம்	...	48
32.	இந்து மாமன்ற அறிக்கை	...	48
33.	1971-ம் வருட உத்தியோகத்தர்கள்	...	49
34.	இவ்வருடம் பயிற்சி பெற்று வெளியேறுவோர்	...	51
35.	ஆசிதாருங்கள் விடைபெறுகிறோம்	...	53
36.	நன்றி நவீல்கிறோம்	...	56

இரு நியாயப் போலிகள்

திரு. க. கைலாசபதி, M. A. (cey.) Phd. (Birm.)

விரிவுறையாளர், இலங்கைப் பஸ்கலீக் கழகம்,
கொழும்பு.

I

இப்பொ முது பள்ளிக்கூடங்களிற் பாடப் புத்தகமாகப் பயன்படுத்தப்படும் தமிழ்மஸர் வரிசையிலே, ஆரூம் தொகுதியிலிருந்து கவிதையும் சுவைத்தலும் கிரமமாகச் சேர்க்கப்பட்டிருப்பது குறிப்பிடத்தக்க தாகும். ஒன்பதாம் மலரிலே உரைநடையையும் சுவைத்தற் பொருளாகக் கொண்டிருப்பது விரும்பத்தக்க ஒரு போக்கின் அறிகுறி என்றே கூறுவேண்டும். எனினும் இந்நால்களிற் கானும் சுவைத்தற் பயிற்சிகள் மேற்கூட சிறப்படைய வேண்டுமாகிற சிற்சில குறைபாடுகள் நீக்கப்படல் வேண்டும். அதை என்னியே இங்குச் சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

ஒன்பதாம் மலரிலே சுவைத்தற் பகுதி ஒன்றில் (பக். 98, 99) மேல்வரும் வினாக்கள் எழுப்பப்படுகின்றன:

1. இந்த ஆசிரியின் நோக்கமென்ன?
2. வாசகரிடத்து எத்தகைய உணர்ச்சியை இவர் உண்டாக்கப்பார்க்கிறார்?

இவ்விரு வினாக்களும் வெவ்வேறு வடிவங்களிற் பிறகிடங்களிலும் காணப்படுகின்றன. உதாரணமாக, மேலையுள்ள இரண்டாம் கேள்வி, “இப்பந்தியில் எத்தகைய உணர்ச்சி வெளிப்படுகின்றது?” என்னும் வடிவத்திலும் இடம்பெறுகிறது. இவ்வினாக்கள் வகைமாதிரிக்குப் பொருத்தமானவையாகையால் சர்ச்சைக்கு உகந்தன ஆகவே, இவற்றைப் பற்றுக்கொடாகவும் எடுத்துக் காட்டாகவும் கொண்டு, இலக்கியக் கல்விக்கும், இலக்கியக் கொள்கைக்குமுள்ள தொடர்பு குறித்துச் சில குறிப்புக்களைக் கூற முற்படுகிறேன்.

முற்கூறிய இரு வினாக்களையும் ‘நோக்கம்’, ‘தாக்கம்’ என்னும் இரு சொற்களை விரைவாக ஆராயலாம். கவிஞர்களும் நோக்கம் யா தா யிருந்தது? அவன்து படைப்பு வாசகனிடத்து உண்டாக்கிய தாக்கம் எத்தகையது? இவ்விரு வினாக்களுக்குக் கிடைக்கும் விடையின் மூலமாகக் குறிப்பிட்ட இலக்கிய ஆக்கத்தைச் சுவைப் பொருள் ஆக்கலாம் என்பது வினாக்களை எழுப்புவோரின் நம்பிக்கையாகும். பள்ளிக்கூடத்திலிருந்து பல்கலீக் கழகம்வரை இந்நம்பிக்கை நிலவுவதைக் காணலாம்:

நவீன இலக்கியத் திறனைய்வாளர் சிலர் அல்லது இலக்கியத் திறனையுக்கொள்கையாளர் — இவ்விரு வினாக்களும் கவிதையின் சிறப்பிற்காகக் கூறப்படும் போலி நியாயம் கள் என்று கூறுவார். ஓர் இலக்கியப் படைப்பை ஆயும்பொழுது, அதன் ஆசிரியர் வெளிப்படையாகக் குறிப்பிடும் உள்நோக்கத்தைப்பற்றி அக்கறை கொள்வது உள்நோக்கப் போலி நியாயம் (Intellectual Fallacy) என்றும், ஒரு படைப்பு வாசகரிடத்து எத்தகைய பாதிப்பை உண்டாக்குகிறது என்பதை அப்படைப்பின் சிறப்பிற்கு அளவுகோலாகக் கொள்வது மதிழ்ச்சி தருகின்ற போலி நியாயம் (Affective Fallacy) என்றும் அவர்கள் வாதிடுவார்.

முதலாவது போலி நியாயம் ஆசிரிய நிடையை உள்நோக்கத்தைக் கவிதையின் தகுதிக்கும் தகைமைக்கும் அடிப்படையாயாகக் கருத ஏதுவாகிறார். உள்நோக்கம் நல்லதாயிருப்பின் கவிதையும் நன்றாயிருக்கும் என்ற எளிதான் முடிவுக்கு அது பலரை இட்டுச் சென்றுவிடுகிறது. உலகிலே சொல்லுக்கும் செயலுக்கும் உள்ள முரண்பாட்டைப்பற்றியும், இயைபின்மையைப்பற்றி

யும் சொல்லிக்குறைப்படும் அறவியலாளரைக் காண்கின்றோம். அது போன்ற தேநோக்கத்திற்கும் சாதனைக்குமுள்ள வேறு பாடு. ஒரு படைப்பைப் பற்றிய உள்நோக்கம் அதனைப் படைத்தவரின் தனிப்பட்ட விஷயமாயிருக்கலாம்; ஆனால் படைக்கப் பட்ட பொருள் பகிரங்கமானதாகும். அதுவே ஆய்வுக்குரியது; உரைத்துப் பார்க்கப்படவேண்டியது. மூல நோக்கமன்று.

ஓர் ஆசிரியனது உள்நோக்கத்தை ஆதாரமாகவும் அடிப்படையாகவும் கைக் கொள்ளத் தொடங்கியதும், அது மெல்ல மெல்ல வளர்ந்து, அவ்வாசிரியரது உள்வியல் ஆய்வாகவும், வாழ்க்கைச் சரித ஆய்வாகவும் மாறிவிடும். உதாரணமாக முதலில் உள்நோக்கத்தைக் குறிப்பிட்டுவிட்டுப் பின்னர், அந்நோக்கம் தோன்றக் காரணமாயிருந்த வாழ்க்கைச் சம்பவத்தைக் குறிப்பிடுவது வழக்கமாகிவிடுகிறது. சுருங்கச் சொன்னால் உள்நோக்கப் போலி நியாயம், கவிதையின் சிறப்பு அதன் பிறப்பிலே தங்கியிருக்கிறது என்று மயங்குகிறது. இது மெய்யியலாருக்கு நன்கு பரிச்சயமான பிறப்பு முறைப் போலியின் இலக்கிய வடிவமே என்று கூறியுள்ளார் கலாநிதி விமலாற். குறிப்பிட்ட ஒரு கவிதையின் தோற்றுத்துக்குரிய உள்வியற்காரணிகளின் அடிப்படையிலே சுவைத்தலை நிரணயிக்க முயன்று, இறுதியில் இலக்கிய கர்த்தாவின் வாழ்க்கைச்சரிதமாகவும் உள்வியற் சார்க்கவாதமாகவும் அம்முயற்சி முடிகிறது.

இரண்டாவது போலி நியாயம், வாசகனுக்கு உண்டாகும் உணர்ச்சியைக் கவிதையின் சிறப்புக்கும் சீர்மைக்கும் அளவுகோலாக அமைத்துவிடுகிறது. கண்ணில் நீர்மல்குதல், மயிர்க்கூச்செறிதல், தண்ணீர்மறத்தல், தலைகிறுகிறுத்தல் முதலிய அநுபவங்களும் மெய்ப்பாடுகளும் வாசகனுக்கு ஏற்படுமாகில் அவை அவன் படிக்கும் கவிதை சிறந்தது என்பதற்குச் சான்று என்பது இப்போலி நியாயத்தின் முடிபாகும். இது அறிவியல் ஜயவாதத்தின் திரிந்த ஒரு வடிவமே என்கிறோர் விமஸாற். அதாவது அறிவுபூர்வமாக அன்றி உணர்ச்சிபூர்வமாகவே (மட்டும்) கவிதை சுவைத்தற்குரியது என்பது உட்கிடையாகிறது. சுருங்கக்கூறின், மகிழ்ச்சிதருகின்ற போலி நியாயம்,

கவிதையின் சிறப்பு, அதனால் உண்டாகும் உடலியல் விளைவுகளைப் பொறுத்தது என்று மயங்குகிறது. முதலாவது போலி நியாயம் கவிதைக்குரிய காரணிகளை ஆதாரமாய்க் கொள்கிறது; இரண்டாவது போலி நியாயம் காரியங்களை ஆதாரமாய்க் கொள்கிறது. காரியங்களின் அடிப்படையிலே சுவைத்தலைத் தரப்படுத்த முயன்று, இறுதியில் பதிவு நவீற்சியாகவும், உள்வியற் சார்ச்சிவாதமாகவும் அம்முயற்சி முடிகிறது.

II

மூப்ராமாயணத்திலே மகனைப் பிரிந்து வருந்தும் மன்னனது—தசரதச் சக்கரவர்த்தியினது—ஆற்றுமை வருணிக்கப்படுகிறது. அச்சந்தரப்பத்திலே இடம்பெறும் பாடல்களை உள்வியல் அடிப்படையிலும், நாடகத்திற்துடனும், காப்பிய அமைப்புக்குரிய நுட்பத்துடனும் ஆக்கியிருக்கிறஞ் கம்பன். மனித வாழ்க்கையில் நிசமும் அவலத்தைக் கவிஞர்கள் சித்திரிக்குமாற்றை, அப்பாடல்களின் சொற்களைக்கொண்டே விளக்குவது நேர்மையான முறை. அதற்குப் பதிலாகத் திறனுய்வாளன் அச்சந்தரப்பக்திலே ‘‘கம்பனது கவித்திறமைக்குக் காரணம் அவன்தனது சொந்த வாழ்வில் ஏற்பட்ட புத்திர சோகத்தை நினைந்துகொண்டமையாகும்’’ எனக்கூறிச் செவிவழிச்செய்தியாக வழங்கி வரும் அம்பிகாபதி - அமராவதி கதையை யும் கூறுவாருகில் கவிதையின் சிறப்புக்குப் போலி நியாயம் உரைப்பவனேகின்றன. அம்பிகாபதியைப் பறிகொடுத்த கம்பன் புத்திர சோகத்தை அநுபவித்திருத்தல் கூடும். அல்லது அம்பிகாபதி கடை ஆதாரமற்றதாயும் இருத்தல்கூடும். கம்பனது பாடல்கள் அவ்விடத்திலே ஆற்றலுடன் விளங்குவதைப் பாடற் சொற்களைக்கொண்டே உணர்த்த முயல்வேண்டும். கம்பன் நிஜவாழ்க்கையில் புத்திர சோகத்தை நன்கறிந்தவனுகையால் தசரதனது சோகத்தைவிவரிக்கும் பாடல்கள் உணர்ச்சிச் செறிவுடையனவாகவே இருக்கும் என்று கூறுவது விதிதருமுறை வாதமாகும். அநுபவ முறையிலான ஆய்வுக்கு இது தடையாயுள்ளது என்பது வெளிப்படைத் தரப்பட்ட கவிதையாய்விற்குப் பதிலாகக் கம்பனது வாழ்க்கை வரலாறே பேசப்படு

கிறது. அல்லது 'கல்வியிற் பெரியன் கம் பன்' என்பது ஆன்றேர் வாக்காதவின் கம் பனது செய்யுள்கள் உந்தமானவை என்றுரைப்பதும் இத்தகைய பிறப்புமுறைப் போலியோகும். இது ஜனரஞ்சகமான கதாப்பிரசங்கத்திற்கு ஏற்றதாக இருக்கலாம்; ஆனால் பகுத்தாயும் பண்பினையும், நுண்மாண் நுழைப்புலத்தையும் விருத்தி செய்யும் விமர்சன முறையாகாது.

இனி, இரண்டாவது போலி நியாயத் தைக் கவனிப்போம். பல காரணங்களால் இதுவே எமது இலக்கிய உலகிற் செல்வாக்கு மிக்கதாய் விளங்குகிறது. உணர்ச்சி வெளிப்பாடே தலையாய் கணிதைப் பண்பு என்னும் என்னை வாய்ப்பாடு போன்ற வழங்குகிறது. பிறதோரிடத்திலே (கணிதை நூயம், 1970. பக். 63-4) நான் கூறியிருப்பது போல, “இறையனர் களியில் உரையில் வரும் உபகதையிலே, முங்கைப்பிள்ளையான உருத்திரசன்மனுக்கு மெய்யான உரை கேட்டவிடத்து மெய்ப்பாடுகள் தோன்றியதுபோல, சிறந்த கவிதையொன்றைப் படிக்குமிடத்து உணர்ச்சிவசப்பட்டு உருகவேண்டும் என்பது எம்மவர் பல ரிடையே ஆழமாகப் படிந்திருக்கின்ற எண்ணமாகும்.” உணர்ச்சி வெளிப்பாட்டை அடிநாதமாகக் கொண்டே, பாரதி பாட்டைப் பண்ணைஞ்சு பாடக் கேட்டதும் கிறுகிறத்துப் போனதாக மற்றொரு கவிஞர் பாடியுள்ளார். பாரதி, பாரதிதாசன், ச. து. ச. யோகி, கம்பதாசன், கண்ணதாசன், கல்வாணன் முதலியவரெல்லாம் உணர்ச்சிக் குழம்புகளைத் தீட்டும் கவிஞராகவே உயர்மதிப்புடன் போற்றப்படுகின்றனர். ஈதுதில் ஒரு நபர் “உணர்ச்சிக் கவிஞர்” என்றே வழங்கப்படுகிறார். இவையெல்லாம் மகிழ்ச்சி தருகின்ற போலி நியாயத்தின் வெளிப்பாடுகளேயாம்.

இந்நாற்றுண்டின் தொடக்கத்திலே - முதலாவது தலாப்தமளவிலே - ஆங்கில இலக்கியங் கற்கத்தொடங்கிய தமிழர்கள், இத்தகைய சுவைத்தல் வழகளையே கற்றுக் கொண்டனர். ஏறத் தாழ முதலாம் உலகப் போர் வரை ஆங்கில இலக்கியத்தில் உணர்ச்சி வெளிப்பாட்டை கவிதைக்கு உயிரநாடியாய்க் கொள்ளப்பட்டது. இதற்காதிக்கப்பட்டோரும், அவர்வழி வந்தோ

ருமான் தமிழ் இரசிக-விமர்சகர்கள் இன்று வரை பெருமளவில் உணர்ச்சிக் கொள்கையையே போற்றிவருகின்றனர். தமிழில் சமயச்சார்பு காரணமாகச் செல்வாக்குடன் விளங்கும் பக்திப்பாடல்களும் இப்போக்கிற அரண்செய்வனவாய் அமைந்துள்ளன. ஒர் உதாரணம் பார்ப்போம்; திரு: கி. வா. ஜகந்நாதன், “கண்ணீரின் பொருள்” என்ற கட்டுரையிலே, (பேசாத பேச்சு, 1951, 112-3) எழுதுகிறார்:

“சொல்லுக்கு அப்பாற்பட்ட
உணர்ச்சி அது. அதைப் படம் எழுதிக்
காட்ட வல்லார் யார்? புலவன்தான்
வல்லவன். பக்தி என்பது கண்ணூலே
காதாலே உணரமுடிவதல்ல என்
பதைத் தெரிந்துகொண்ட புலவன்,
அதை மெய்ப்பாடுகளால் புலப்படுத்து
கிறான்..... உள்ளே நிகழும் பக்திப்
பெருக்கை, பேசாத பேச்சாகிய
பாவங்களால் புலப்படுத்துகிறான்.

உள்ளம் குளிர் உரோமம் சிலிர்த்து
உரையும் தள்ள
விழிநீர் அருமபத் தன்மறந்தாள்
— வெள்ளவயல்
தேந்தா மனரமலர்குழ் தில்லைத்
திருநடஞ்செய்
பூந்தா மரரதொழுத பொன்.

இதைக் காட்டிலும் அதிகமாக அந்தக்
கண்ணீரைச் சிறப்பிக்க முடியுமா?”

இவ்வாறு கேட்டுக்கொண்டு கட்டுரையை முடிக்கிறார் ஐகந்நாதன். அதாவது தில்லைக் கூத்தனது திருவடிகளைத் தொழுத் தென்னை கொண்டுத்திக்கு உள்ள முகளிர், உடல் சிலிர்க்க, பேச்சானது குழற, விழிநீர் சொரிய, பரவசம் ஏற்படுவது போலவே சிறந்த கவிதையைப் படிக்கும் அநுபவமும் கொடுத்தல் வேண்டும் என்பது கட்டுரையாகி ரியர் உள்ளக்கிடை. இக்கருத்தையே அ. ச. ஞானசம்பந்தன், “கவிதையும் ஒரு கல்வாணன் தலையாகவில்லை, அதனை அனுபவிக்க வேண்டுமாயின் தன்னை மறத்தலாகிய செயலே பெரிதும் வேண்டும் என்பது ஒருதலை.” (இலக்கியக்கலை, 1953, பக். 228) என்றுகிறார்.

கடந்த முப்பது நாற்பது வருடங்களாகத் தமிழ் இலக்கியத் திறனையில் ஈடுபட்டுவந்துள்ள ஆய்வாளரிற் பெரும்பாலானாலோர் முற்கூறியது போன்ற கூற்றுக்களையே கூறிவந்திருக்கின்றனர். வரலாற்று அடிப்படையில் பார்க்கும்பொழுது இந்த அனுகு நெறியினைத் தமிழ்நாட்டுக் கற்றே ரிடையே பிரசித்தப்படுத்தியவர் இரசிகமணி எனப் பாராட்டப்பெற்ற டி. கே. சிதம்பரநாத முதலியார் ஆவர். காவியங்களிலிருந்தும் இடைக்காலப் பிரபந்தங்களிலிருத்தும் தலிப்பாடல்களிலிருந்தும் தேர்ந்தெடுத்த சுவையான பாடல்களை ஆதாரமாகக்கொண்டு “இரசனைக் கொள்கை” ஒன்றை உருவாக்கினார் அவர். இதயேவி, அற்புத ரஸம் ஆகிய கட்டுரைத் தொகுதி களிலும், தாம் படிப்பித்த கம்பராமாயணம், முத்தொவாளாயிரம், நந்திக் கலமபகம் முதலிய நூல்களிலும் உணர்ச்சி வெளிப்பாட்டையே - படிப்போருக்கு ஏற்படும் புள்காங்கிதம், பரவசம், கிருக்கு முதலியவற்றையே - கவிதையின் சிறப்புக்கு அளவுகோலாக அழுத்திக் கூறியுள்ளார்.

III

இவ்வனுகு நெறியின் பலவீனத்தையும் குறைபாட்டையும் இனி நோக்குவோம். மகிழ்ச்சி தருகின்ற தன்மையையும் உணர்ச்சி வெளிப்பாட்டையுமே அளவுகோலாகக் கொள்ளுமிடத்து, கவிதை அறுபவத்தை வேறு அறுபவத்திலிருந்து பிரித்துக் காட்டுவது கடினமாகிறது. பலர் பிரித்தக்காட்ட முயல்வடையில்லை. காவியந் தரும் இத்தகைய உணர்ச்சியைச் சில சந்தர்ப்பங்களிலே கள்ளும் தரலாம். அது மட்டுமல்ல; மகிழ்ச்சி தருகின்ற போவிநியாயத்தின்படி. உணர்ச்சி வெளிப்பாடு உண்டாக்காத கவிதை, கவிதையாகாது. அப்படியாகில் சான்றேர் செய்யுள்களிலிருந்து இன்றையக் கவிதைகள் வரை பல வற்றைச் சிறந்தனவாகக் கருதும் வாய்ப்பு இல்லாதுபோகுமல்லவா?

உணர்ச்சியைப் பிரதானமாகக்கொள்வது திறனையுக்குமாத்திரம் குந்தகம் விளைவிப்பது அன்று. உணர்ச்சி தென்படவேண்டுமென்பதற்காக அனி அலங்காரத்துடன் கூடிய நடை பல்சால் மேற்கொள்ளப்படுவ

துண்டு: தமிழகத்திலே தி. மு. க. வினர் இத்தகைய அலங்காரநடையைக் கையாண்டனர். இந்நடையிலே பொருள் தெளி வின்மை, மயக்கம், வெற்றுரவாரம் என்பனவே தோன்றுவதைக் காணலாம். நல்ன தமிழிலக்கிய எழுத்தாளர் பலர் நடை, சொல்வளம் முதலியவற்றிலே செயற்கைப் பழமைத்தோற்றம் இருத்தல்வேண்டுமென என்னுவது இதனாலேயாம். ரா. பி. சேதுப் பிள்ளையின் நடையை இவ்விடத்திலே நினைவுக்காலாம். இலக்கிய இரசனைக்கு உணர்ச்சியை உரைகல்லாகக் கொள்வதன் விளைவுகளுக்கு எடுத்துக்காட்டாக இவற்றைக் கூறினேன்.

இலக்கியக் கொள்கையின் அடிப்படையில் மேலே விவரித்த இரு நியாயப் போலிகளையும் ஆராய்ந்தால் இவை Romanticism எனப்படும் பாவனை நவிற்சியின் தோற்றப் பாடே என்பது தெளிவாகும். பாவனை நவிற்சியின் பல்வேறு அம்சங்களில் இரண்டைச் சிறப்பாகக் கூறலாம்: அறிவியல் மறுப்பு, அதீத தன்னுணர்ச்சி ஆகியன அவ்விரு அம்சங்கள். “அநுபவம் உணர்ச்சியின்பாறப்பட்டதே தவிர அறிவின்பாறப்பட்டதன்று. எனவே, கவிதையின் உண்மையான இயல்பை உணரவேண்டுமாயின் அதனை அனுபவித்துக் காணவேண்டுமே தவிர ஆராய்ந்து பயனில்லை” என்ற அ. ச. ஞானசம்பந்தன் கூறுவது பாவனை நவிற்சிவாதத்தின் குரலேயாகும். டி. கே. சி. காலந்தொட்டுத் தமிழிலக்கிய இரசிகப் பெருமக்களாகக் கணிக்கப்பெற்றிருக்கும் பி. ஸ்ரீ. ஆச்சார்யா, எஸ். மகராஜன், ஆ. முத்துசிவன், வி. ஆர். எம். செட்டியார். வி. சன்முகசுந்தரம், அ. ச. ஞானசம்பந்தன், சா. கணேசன், கு. அழகிரிசாமி, கே. எஸ். அருள்நந்தி, பொ. கிருஷ்ண பிள்ளை முதலியோர் வெவ்வேறு துறைகளைச் சேர்ந்தவர்களாயிருந்தபோதும், பாவனை நவி ற் சிப் பிரசாரகர்களாகவே இயங்கி வந்துள்ளனர்.

இதன் விளைவாகக் கவிதை என்பது வெவ்வேறு வகையான செய்யுள்களுக்குரிய பொதுப்பெயரே என்னும் உண்மை மறக்கப்பட்டு, இசைப்பண்பு பொருந்திய lyric எனப்படும் தன்னுணர்ச்சிப் பாடலே கவிதை என்று கருதும் நிலை தோன்றியுள்

எது. டி. கே. சி. போன்றேர் சங்ககாலச் செய்யுள்கள் பெரும்பாலானவற்றையும், காப்பியங்கள், பிரபந்தங்கள், புராணங்கள், தத்துவப்பாடல்கள், இயற்கையதீதப் பாடல்கள் என்பனவற்றையும் பொதுவாகப் புறக்கணித்தமை இக்காரணத்தினாலேயாகும். புறநானூற்றுச் செய்யுள்ஒன்றையும், ஆண்டாள் பாசரம் ஒன்றனையும் ஒப்பு நோக்கினால் நான் கூறுவது தெளிவாகி விடும். குழந்தைப் பாடல்கள், நாட்டுப் பாடல்கள், காப்பியம், தனிப்பாடல்கள், கதைப்பாடல், கவிதை நாடகம் என்று கவிதையைப் பதக்கலாம். இவற்றிலேல்லாம் உணர்ச்சி வளம் ஒரே தன்மையதாய் இருக்குமென்பதில்லை. அதுமட்டுமன்று. தனிப்பாடல்களுள்ளும் தற்காலத்திலே அறிவியலின் பெருவளர்ச்சி காரணமாக

அறிவுப்பண்பு மிக்க கவிதைகள் தோன்றுகின்றன. முருகையனுடைய கவிதைகள் சிலவற்றை இதற்குச் சான்றுகாட்டலாம்: இவற்றையெல்லாம் டி. கே. சி யின் பாவம் என்ற கோட்பாட்டைக் கொண்டு அளக்கவோ விவங்கிக்கொள்ளவோ இயலாது. இத்தொடரில் இன்னுமொன்று கூறுதல் வேண்டும். கவிதையில் உணர்ச்சியே அற்புத உருவம் (form) பெறுகிறது என்று கூறுபவர்கள் அதன் தருக்கரீதியான முடிவாக “கவிக்கு, விஷயம் அல்ல, உருவமே பிரதானம்” (டி. கே. சி. இதய ஒலி, பக். 167) என்று கொள்கை வகுத்து விடுவதையும் காணகிறோம். அறிவும் பொருளும் அரசோச்சும் இன்றைய உலகுக்கு இது ஏற்றது அன்று என்பதை வற்புறுத்தவும் வேண்டுமோ?

அன்பளிப்பு

இராசமலர் களுஞ்சியம்,

ஸ்ராண்லி வீதி,
யாழிப்பாணம்.

ஆசிரியர் கல்வியளவீடும்

திரு. T. வேலாயுதம் M. A.

கல்வித்துறை விரிவுரையாளர், இலங்கைப் பல்கலைக் கழகம், பேராதனை.

ஆசிரியர் தம் மாணவரின் கல்விபற்றி அளவிடுவதில் ஆற் ற்ஸ் படைத்தவராய் இருக்கவேண்டியது மிகவும் முக்கியமான தொன்றுகும். வெளிமுறைப் பரீட்சைகள் பல குறை பாடுகளைக் கொண்டுள்ளது. இவற்றைக் காட்டிலும் கல்வி அளவிட்டு முறைகளில் பயற்சியில்லாத ஆசிரியரின் சோதனைகள் கூடுதலாக கல்வியளவீட்டையும் கல்வியையும் பாதிக்கும். இதற்குக் காரணம் ஆசிரியரின் கற்பித்தலைச் சோதனைகள் ஊக்கமளிக்கின்றன, வழிப்படுத்துகின்றன, மதிப்பிடுகின்றன. எனவே ஆசிரியர்கள் சோதனைகளைத் தயாரிப்பதையும், நடாத்துவதையும் ஒழுங்குபடுத்த வேண்டும். மாணவர்களின் கல்வியடைவை ஆசிரியர் மதிப்பிடுவது அவசியமானது. ஆனால் இம்முறைகளில் புகுந்துள்ள சில குறைபாடுகளைக் கண்டறிந்து அவற்றைத் திருத்தியமைக்க முனையவேண்டும். இதை இன்று ஆசிரியர்கள் மட்டுமல்லாமல் பாடசாலைப் பரிசோதகர்கள், பாடசாலைப் பரிபாலகர்கள், கல்விமான்கள் முதலீடோர் உணர்ந்துள்ளார்கள்.

ஆசிரியர்கள் தயாரிக்கும் சோதனைகளிலும், அவற்றைத் தயாரிக்கும் முறைகளிலும் உள்ள சில குறைபாடுகளை இங்கு ஆராய்வோம். இவற்றில் மிக முக்கியமானது, ஆசிரியரின் தன்வயப்பட்ட கருத்துக்கள் அளவிட்டில் இடம் பெறுவதேயாகும். ஆசிரியர் முன்கூட்டியே ஒரு குறித்த விடையைப் பெறுப்பாலாக எதிர்பார்க்கிறார். அவ்விடையைத் தவிர, எவ்வளவு பொருத்தமான வேறு விடையிருப்பினும் அவற்றை அவர் பொதுவாக ஏற்றுக்கொள்வதில்லை. சில சமயத்தில் வினா அமைந்திருக்கும் முறையின் காரணமாக ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட அல்லது ஆசிரியர் எதிர்பார்த்தத்திலிருந்து வேறான விடைகளுக்கு இடமிருக்கலாம். மாணவர்கள் ஆசிரியரின் கருத்துக்குப் புறம்பான விடை

யளித்திருந்தால் சிலர் அவ்விடைகளைப் பிழையெனக் கணிக்கிறார்கள். இந்திலை பெரும்பாலும் பலதேர்வுச் சோதனைகளில் ஏற்படுவதுண்டு. இதனால் மாணவர்களின் ஆக்கசிந்தனை சக்திக்கு கணிப்புக் கிடைப்பது தில்லை. இக் குறைபாட்டைத் தவிர்க்க, சோதனைகளைத் தன் சுக ஆசிரியர்களுடன் கலந்தாலோசித்து, அவர்களின் உதவியுடன் தயாரிப்பதாலும், முன்கூட்டியே, தான் சோதிக்கப்போகும் மாணவர்களை ஒத்த மாணவர்களுக்கு அச் சோதனையைக் கொடுத்துத் தழப்படுத்துவதாலும் தவிர்க்கலாம்.

சில ஆசிரியர்களிடையே வினாதாள் தயாரிப்பதைக் கடைசினரம் மட்டிற்குப் பின்போட்டுவிட்டு மிக அவசரமாக ஏதோ ஒரு சில வினாக்களைக் கொண்ட வினாத்தாளைத் தயாரித்து விட விடும் பழக்கமும் இருந்து வருகிறது. இது விரும்பத்தக்கதல்ல. ஆசிரியர் தம் பாடங்களைத் தயாரிக்கும்போதே, தான் மாணவர்களிடையே எவற்றை வலியுறுத்தவேண்டும், எவற்றை எதிர்பார்க்க வேண்டும் என்பவற்றைக் கருத்திற்கொண்டு வினாக்களைத் தயாரிக்கவேண்டும். இதனால் முக்கியத்துவ விஸ்தரியங்களைச் சோதிப்பதையும், பாடத்தின் நோக்கத்திற்குப் புறம்பான நோக்கங்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட வினாக்களைச் சேர்ப்பதையும், ஒரே விசியத்தை உள்ளடக்கிய அல்லது ஒரேவிடப்பத்தொடர்புள்ள இரண்டு அல்லது இரண்டிற்கு மேற்பட்ட வினாக்களைத் தயாரிப்பதையும் தவிர்த்துக் கொள்ளலாம். சுறுங்கக்கூறுங். கற்பித்தல் வேறு, சோதித்தல் வேறு எனக்கொள்ளாமல், இவை இரண்டும் ஒன்றுடன் ஒன்று நெருங்கிய தொடர்புடையன எனக்கருதவேண்டும். ஆதலால் பாடங்களைத் திட்டமிடுபோது வினாக்களையும் தயாரித்துக்கொள்ளவேண்டும். இதனால் ஒரு பாடத்தின் நோக்கங்களும், அதன் முக்கிய அம்சங்களும் கற்பித்தலின்போதும், சோதிக்

கும்போதும் ஒன்றிக்கின்றன. இது ஏற்படாவிடின் காலக்கிரமத்தில் சோதனை களில் மாணவர்களின் நம்பிக்கை குன்ற நேரிடும்.

சிலசமயத்தில் வினாக்கள் போதிய கவனத்துடன் தயாரிக்கப்படாததால், மிகக் குறுகிய விடைகளைக் கொண்டதாகவோ அல்லது மிக நீண்ட விடைகளைக் கொண்டதாகவோ அமைந்து விடுகின்றன. இதனால் இச் சோதனைகளில் மாணவர்களிற் பலர், கொடுக்கப்பட்ட நேரத்திலும் பார்க்க முன்னதாக எழுதி முடித்து விடுகிறார்கள், அல்லது கொடுக்கப்பட்ட நேரம் போதாதனைக் கூறுகிறார்கள்.

சிலசமயத்தில் வினாக்கள் மிக முக்கிய எண்ணக் கருக்கள், கோட்டபாடுகள், பொதுவிதிகள், அவற்றின் பிரயோகங்கள் போன்றவற்றிற்குப் பதிலாக முக்கியமற்ற விவரங்களையும், மாணவர்களின் சிந்தனையைத் தூண்டாத விடயங்களையும் எதிர்பார்க்கின்றன. இது விரும்பத்தகாத ஒன்றாகும். உதாரணமாக வரலாற்றுப் பாடத்தில் “இலங்கைக்குப் போர்த்துக்கேயர் முதன்முதல் எப்போது வந்தார்கள்?” என்ற வினா அவ்வளவு முக்கியமில்லாத, சிந்தனைக்குப் போதிய அவகாசம் கொடுக்காத ஒரு வினாவாகும். ஆனால், “போர்த்துக்கேயர் இலங்கைக்கு வந்ததால் ஏற்பட்ட முக்கிய விளைவுகள் எவ்வை?” என்ற வினா அதே விடயத்தைப் பற்றிய தென்றாலும் முக்கிய கருத்துக்களையும். சிந்தனையையும் வெளிப்பட்டுத்தக்கூடியதாய் அமைகிறது. அறிக்கையைப் பின்வரும் வகைகளாக பெஞ்சமின் எஸ் புளும் என்ற அறிஞர் வகுத்துள்ளார் அதை அறிவு, கிரகிப்பு, பிரயோகம், பகுப்பு, தொகுப்பு, மதிப்பிடுதல் என்பனவாகும். அநேக சோதனைகள் அறிவையும், ஒரளைப் பிரகிப்பையும் சோதிப்பவையாகவே அமைகின்றன. ஒரு நல்ல சோதனையில் இவற்றுடன் பிரயோகம், பகுப்பு, தொகுப்பு, கணிப்பு, ஆற்றல்களையும் அளவிடுவையாக அமைய வேண்டும்.

வினாக்கள், அவற்றை வாகிப்பவர் கருக்குமாறுபட்ட கருத்துக்களைக் கொடுக்கக் கூடியனவாகவோ, ஜயப்பாடுகளைத் தொற்று விக்கத் தக்கவையாகவோ அமைந்துவிடக்கூடாது. ஆசிரியர்கள், தம்

சகாசிரியர்களுடன் கலந்து ஆலோசித்தல், அவர்களுடன் வினாத்தாள்கள்பற்றிக் கருத்துப் பரிமாறுதல், விடைத்தாள்கள் திருத்தியதன்பின், வினாக்களைத் தம் மாணவருடன் ஆராய்வதனால் இக்குறைபாடுகளைத் தவிர்த்துக்கொள்ளலாம்.

அநேக ஆசிரியர்கள், தம் சோதனைகள் எவ்வளவு சிறந்தவையென, புள்ளி விபரயியல் முறைகளைக் கையாண்டு பகுப்பதில்லை. உதாரணமாக, தம் சோதனை எத்துணை கடினமானது அல்லது இலகுவானது எனச் சராசரிப் புள்ளியைக் கணித்து அறிவதில்லை. பல கருப்பட்ட மாணவர்களைப் பிரித்தறிய அவை எவ்வளவு உதவுகின்றன என அறிய நியம விலகலைக் கணித்துத் தெரிந்துகொள்வதில்லை. பரீட்சை முடிந்தவுடன் விடைத்தாள்களைத் திருத்திபுள்ளிகளைக் கொடுத்தலுடன் முடித்துவிடலாகாது. இப்புள்ளிகளைக்கொண்டு, மாணவர்களின் சராசரிப் புள்ளி, நியம விலகல் போன்றவற்றைக் கணித்துக்கொள்ளல் வேண்டும். இவற்றைச் சில தடவைகள் செய்து பயின்றுவிட்டால் சிரமமின்றிக் கணித்துக்கொள்ளலாம்.

ஆசிரியர்கள் சிறந்த முறையில் தம் மாணவர்களின் கல்விப்பேற்றை அளவிடுவதற்கு எவற்றை ‘அறிந்திருக்கவேண்டும், எவற்றைக் கையாளத் தெரிந்திருக்கவேண்டும் என்பனவற்றை இங்கு ‘ஆராய்வோம். முதலில் கல்விச் சோதனைகளின் நோக்கங்களைத் தெர்ந்திருக்கவேண்டும். உதாரணமாக ‘மாணவர்கள் அறிபாதவை எவை’ எனக் கண்டுகொள்வதல்ல பரீட்சைகளின் நோக்கம். உண்மையில் “மாணவர்கள் எவற்றை அறிந்திருக்கிறார்கள்” என்பதை அறிவது பரீட்சை களின் நோக்கமாக இருத்தல்வேண்டும். கற்றலின்போது மாணவர்களில் எண்ணக் கருத்துகள் உருவாகின்றன. இவற்றில் தவறுகள் இருக்கலாம். அல்லது கற்ற விடயம், மாணவர்களின் சிந்தனையைச் சரியானவழியில் நடைபெறுமல்செய்திருக்கலாம். சோதனைகள் இக்குறைபாடுகளையும், தவறுகளையும் ஆய்ந்து அறியும் தன்மையனவாகவும் இருத்தல்வேண்டும். இதனால் மாணவர்களின் அறிவை மதிப்பிடுவதுடன் நின்றுவிடாமல், அவர்களுக்குக் கற்பதில் ஊக்கப்படுத்தவும், கற்றலில் செம்மையான முறையில் நடைபெற-

வும் உதவும். இன்னொரு நோக்கத்தை நாம் கல்வியளவீட்டில் கவனத்துக்கு எடுத்துக் கொள்வதில்லை. அதுதான் மாணவர்களின் நடத்தை மாற்றம். கற்றல் அறி வைப் பெறுவதுடன் நின்றுவிடாமல், மாணவர் களில் விரும்பத் தக்க நடத்தை மாற்றங் களையும் தோற்றுவிக்கவேண்டும். எனவே சோதனைகள் நடத்தை மாற்றங்களை அளவிடுவதையும் ஒரு நோக்கமாகக் கொண்டிருக்க வேண்டும்.

ஒரு நல்ல பரீட்சை என்ன அடிப்படையில் அமைந்திருக்க வேண்டும் என்றும், இதற்கு விபரங்கள் எங்கு பெறவேண்டும் என்றும் ஆசிரியர் அறிந்திருத்தல் அவசியம். ஒரு நல்ல சோதனை தகுதி உடையதாக இருத்தல்வேண்டும். அதாவது ஒரு சோதனை எந்த ஆற்றலை அளவிடுவதற்காகத் தயாரிக்கப்பட்டதோ அந்த ஆற்றலை முறையாக அளவிடக்கூடியதாக அமைந்திருக்க வேண்டும். ஒரு கணிதப் பரீட்சை, கணித அறி வைச் சிறப்பாக அளக்கக்கூடியதாக அமையவேண்டும். ஆனால் கணிதவாற்றல் இருந்தும், அவ்வினாக்களை விளங்கிக் கொள்ள, மிகக் கூடிய மொழியறிவு தேவைப்படின், மாணவர்களின் உண்மையான கணித அறிவை அளக்க அது உதவாது. ஆதலால் இச்சோதனை தகுதி குறைந்துதெனக் கொள்வோம். ஆசிரியர், தான் தயாரிக்கும் சோதனை உறுதியானதார எனத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். ஒரு சோதனை எந்த ஆற்றலை அளவிடுகிறதோ அதை மாறுபடாமல் அளக்கவேண்டும். உதாரணமாக, ஒரு வகுப்பு மாணவர்களுக்கு ஒரு சோதனையைக் கொடுத்து அச் சோதனையைத் திரும்பவும் கொடுத்தால், அம்மாணவர்களின் பெறுபேறுகள் கிட்டத் தட்ட ஒரேமாகிரியாக அமைந்திருந்தால், அச் சோதனை உறுதியானதெனலாம். சோதனைகள் விடயத்துக்குரியனவைக் கு அமைதல் விரும்பத் தக்கது. அச் சோதனையின் பெறுபேறுகள் அதன் விடயத்தில் தங்கிவிருக்க வேண்டுமே தவிர, விடைத் தாள்களைத் திருத்துபவர்களையோ அல்லது அவர்கள் முடிவிடிணையோ தங்கிவிருக்கக் கூடாது. இக்குறைபாடு புதுமுறைச் சோதனைகளில் எவ்வளவோ தவிர்க்கப்படுகிறது. மேலும் சோதனைகள் செயன்முறையில் உபயோகமான காட்டும், வகுப்பு ஆசிரியர்களினால் எளி தில் கையாளக்கூடியதாயும் அமையவேண்டும்.

சோதனைகளை எப்படி, எந்திலைமையின் கீழ்க் கொடுக்கப்படவேண்டும் என்பனவற்றையும் ஆசிரியர்கள் தெரிந்திருத்தல் அவ-

சியம். அத்துடன், எப்படிப் புள்ளிகள் கொடுப்பது, மாணவர்கள் பெறும் புள்ளிகளை எப்படிக் கையாளுவது, விளங்கீக் கொள்வது என்பதையும் தெரிந்திருத்தல் வேண்டும்.

ஆசிரியர்களின் கல்வியளவீட்டு ஆற்றலை விருத்திசெய்வது மிக முக்கியமானதோன்றுகிறது. ஆசிரியர் கல்லூரிகள் பெறும் பங்கு ஆற்றலாம். வினாத்தாள் தயாரித்தல், பரீட்சார்த்திகளுக்கு அவற்றைக் கொடுத்தல், விடைகளைத் திருத்துதல், பெறுபேறுகளைப் புள்ளி விபர அடிப்படையில் கணித்தல் முனியனபற்றி விரிவார களுடன், செயன்முறையிலும் ஈடுபடுத்த வேண்டும். ஆசிரிய மாணவர்கள் தாம் கற்பிக்கும் பாடங்களில் சோதனைகளைத் தயாரிக்கச் செய்து தரப்படுதலிலும், நியமங்களைக் கணிப்பதிலும் பயிற்சி அளிக்கப்பட வேண்டும். கல்வி அளவிடு அவர்களின் இறுதிப் பரீட்சையில் ஒரு தனி, கட்டாயபாடமாகக்கப்படவேண்டும் என்ற கருத்து. இதன் முக்கியத்துவம் அறிந்தொரிடம் நிலவிவருகிறது. விடுமுறைப் பயிற்சி வகுப்புகளின் மூலமும் இப்பயிற்சியை ஆசிரியர்களுக்கு அளிக்கலாம். மிகக் குறுகிய காலத்திலும், நீண்ட இடைவேளைகளுக்கு ஒருமுறை நடைபெறுவதாலும், இவை அவ்வளவு நன்மையைப்படுத்தலிலை. இப்பயிற்சி வகுப்புகளில் மேடைப்பேச்சு கூடுதலாயும், உண்மையான செயன்முறைப் பயிற்சி குறைவாயும் நடாத்தப்படுகின்றன எனக்கொள்வேண்டியிருக்கிறது. இவற்றை நடாத்துபவர்கள் இக் குறைபாடுகளைத் தவிர்க்க முயலவேண்டும். இவ்வகுப்புகளில் சிறிய தொகையினரையே சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும். அப்பொது செயன்முறைப் பயிற்சி அளிப்பது மிகச் சலபமாகும்.

ஆசிரிய கலாசாலைகளில் கல்வி அளவிடதைச் சிறப்பாகப் பயின்றவர்களும், விடுமுறை வகுப்புகளில் பயின்றவர்களும் தமதுபாடசாலையில் கடமையாற்றும் எனைப் பயிற்சர்களுக்கு உதவியிலிக்கலாம். காலக்கிரமத்தில் சோதனைகளைத் தயாரித்து நடாத்துவதில் சிறந்த ஆற்றல்களை இவர்களும் பெற்றுவிடுவார்கள்.

கற்பித்தலும், கற்றலை அளவிடுதலும் ஒன்றுக்கொன்று நெருங்கிய தொடர்புடையன் ஆதலினாலும், கற்பித்தலையும் கற்றலையும் கல்வியளவீட்டில் நாம் அதிக கவனம் செலுத்தவேண்டும். *

பொருளியலும் கல்வி மறுமலர்ச்சியும்

திரு. P. சந்திரசேகரம், M. A. (Lond.)
கல்வித்துறை விரிவுறையாளர், இலங்கைப் பல்கலைக் கழகம்,
பேராதனை.

மீஸ்வி, ஒரு தேசிய முதலீடு. மனிதன் சமுதாயப் பொருளாதாரத்தின் மைய வளம். மனிதன் எனும் வளத்தினை, ஒரு நாட்டின் பொருளியல் விருத்திக்கு ஏற்ப, பயிற்சியளிப்பதற்குக் கல்வி மிகவும் சிறந்த சாதனமாகும். எனவே நாம் கல்வியை முதலீடு என்று கொள்ளும்போது கல்வி, மனித உற்பத்தித்திறனை நாட்டின் முழுமை விருத்திக்கேற்பச் செலவிடுவதாகும் எனக் கொள்ள வேண்டும்.

பொருளியல் நிபுணர்கள் உற்பத்திச் சாதனங்களை முதல், நிலம், சம்பளம், முயற்சி எனப் பாகுபடுத்துவர் இந்த அம் சங்கள் எல்லாவற்றிலும் கல்வி தொன்று தொட்டுத் தனது செல்வாக்கைப் பிரயோகித்துள்ளது. கூடிய உதவேகத்தோடு இன்று பிரயோகிக்கிறது. கல்வியியலும், பொருளியலும் இன்று பெருமளவுக்கு இனைந்து பொருளாதார - கல்விச் சமுதாயத்தை ஏங்கி நிற்கின்றது

வளம்மிக்க மனிதப்பண்பு பயிற்றப் படாவிட்டால், அப்பண்பு ஏட்டுருபப் பண்பாகவிருக்குமேயொழிய, பிரயோகப் பண்பாக வளர்மாட்டாது. ஒவ்வொரு மனிதனிடமும் வளமுண்டு; எனவே ஒவ்வொரு மனிதனையும், அவ்வவ் மனிதனின் தனித்துவத்தின் அடிப்படையில் நிபுணர்களாகக் கொண்டும்.

கல்வி முதலீடாயிருக்கும் அதேவேளையில், ஒரு வெளியிடாகவும் பிரதிபலிக்கின்றது. ஒரு தொழிற்சாலையில் முதலீட்டின் வீலைவாக, வெளியிடாக உற்பத்திப் பொருட்கள் வருகின்றன. ஆனால், வெளி

யீடான் இவ்வற்பத்திப் பொருட்கள், மனித வளத்தின் ஒரு தன்மையின், மனித பலத்தின் பிரதிபலிப்பு எனும் கருத்தினை நாம் சிந்திக்கவேண்டும்.

மாணவர்கள் கற்றபின், பலதுறைகளிலும் அக்கல்வி யைப் பயன்படுத்துவது வெளியீடு

ஒரு நாட்டின் இயற்கை வளம், மனித வளம், திறன்விருத்தி, வேலைப்பயிற்சி, பிரயோக விஞ்ஞானம் போன்றவை பொருளியல், கல்வியியல் முதலீடுகள்.

எனவே, இன்றைய கல்விக் கொள்கை கள் பொருளியற் சார்புடையன; பொருளியற் தத்துவங்களும் கல்விச் சார்புடையன இன்று பொருளியலும் கல்வியும் வேண்டிநிற்பது உற்பத்தித் தரமும், உற்பத்தித் தொகையும்.

உலகில் நாம் இன்று காணும் பல ஊழல்களுள் உடனடியாகத் தீர்வு காணப் படவேண்டியது வேலையில்லாப் பிரச்சனையாகும் ஒரு நாட்டில் வேலையில்லாப் பிரச்சனைக்கு முதற்காரணம். அந்நாட்டின் கல்வி - பொருளாதார இனப்பில் வலுவின்மையே.

வேலையில்லாப் பிரச்சனை, ஒரு தனி மனிதப் பிரச்சனை; சமுதாய, பொருளாதார, அரசியல், கல்விப் பிரச்சனை. ஒவ்வொரு தனிமனிதனும், சுதந்திர வாழ்வு வாழ தன் உழைப்பில் தான் வாழ வசதி. வாய்ப்புப் பெற்றிருக்க வேண்டும். இத் தகைய நிலையேற்பட, வேலையின்மைப் பிரச்சனை வேரோடு அறுக்கப்பட வேண்டும்.

தனது திறமை, தான்பெற்ற கல்வி யைக் கொண்டு உழைக்க வாய்ப்புப் பெறுமை தனிமனிதப் பிரச்சனை. இத்தகை கருத்தை இன்னுமொருவிதமாகக் கூறுகில் தான்பெற்ற கல்வியைப் பயன்படுத்தி. ஒரு மகன் செல்வோயாய்ப்பெற முடியாதிருப்பது தனிமனிதன் பிரச்சனையாகும் இத்தகையோர் மனமுறிவின் தாக்கம், சமூக, உள்வியல் பிரச்சனை. சமூகப் பிரச்சனையென்பது சமூகத்துக்கு ஒவ்வா, தம் சக்திகளை விரயமாக்குவது என்று பொருள்படும். கல்வி பெறுவதற்கு ஏராளமாகப் பணம் செலவு செய்யப்படுகிறது. இந்த முதலீட்டிற்கு உகந்த பலனைப் பெறமுடியாதது, பொருளாதாரப் பிரச்சனை அத்தோடு கற்றவர்கள், தங்களுக்கு மட்டுமல்லாது, தங்கள் நாட்டுக்கும் சுமையாகவிருப்பதும் பொருளாதாரப் பிரச்சனையாகும்

பொருளாதாரத்தில் அதிக வளம் பெற்றிராத நமது நாடு தனது தேசிய வருமானத்தில், ஏரூட்டோரும் சுமார் மூன்று வீத்ததைக் கல்விக்காகச் செலவிடுகிறது. நமது நாடு ஆசியாவில் ஒரு வளர்வுறும் நாடு எனவே, தனது தேசிய வருமானத்தில் மூன்று வீத்ததைக் கல்விக்காகச் செலவிடுவது மகத்தான் சாதனை என்று கொள்ள தகும்.

இன்று இலங்கையில் சுமார் 10,000 பட்டதாரிகள் வேலையற்றிருக்கின்றனர். பலர், தகுதியான வலையற்றிருக்கின்றனர். நாம் முன்பு கண்டதுபோல, இலங்கையில் இப்பிரச்சனை தீவிரமடைவதற்கு முக்கிய காரணம் நமது நாட்டின் கல்வி, பொருளாதார இனைப்பின் வலுவின்மையே

நமது பழைய சமுதாயத்தில், முதல் தரமாக அரசாங்க உத்தியோகத்தர்களையே உருவாக்குவது கல்வியின் நோக்கமாக விருந்தது இது ஏகாதிபத்தியத்தின் எதிர்மறை விளைவுகளில் ஒன்று எனக் கருதலாம். வேண்டிய பாவனைப் பொருள்களின் உள்நாட்டு உற்பத்தி இரண்டாம் தரமாகவே பழைய அடைப்பில் கருதப்பட்டது. பழைய அமைப்பில், தொழிற்கல்விக்குத் தகுந்த இடம் அளிக்கப்படவில்லை.

இன்று இலங்கையின் உணவுத் தேவையில் 40 வீதம் இருக்குமதி செய்கின்றோம்.

இவற்றுள் அரிசி, மீன், பால் உணவு ஆகியவை சேரும். இவற்றின் இறக்குமதி செய்வதற்கு ஏறக்குறைய 40 கோடி ரூபாய்கள் வில் செலவழிக்கின்றோம்.

எம்நாட்டில் இயற்கைவளமும், மனிதவளமும் நிறைந்திருக்க, பயிற்றப்பட்டவர்கள் ஆயிரக்கணக்கானேர் வேலையற்றிருக்க, எமக்காக உணவுப் பொருட்களை உற்பத்தி செய்ய வெளிநாடுகளில் எம்மால் எம்சார்பில் மக்கள் வேலை வாய்ப்பைப் பெற்றுப் பயன்டகின்றார்கள் என்பதை நாம் உணரவேண்டும்.

நமது கலைத்திட்டம், கல்வித்திட்டம் இதுபோன்ற சுருத்துக்களை மனதில்வைத்து உருவாக்கப்படவேண்டும். நாட்டின் பொருளாதார வளத்தினையொட்டிக் கல்வித்திட்டம் வளரவேண்டும். புதிய பொருளாதார முறையை அணுகிக் கல்வித் தக்துவம் வளரவேண்டும்.

பொருளாதார கல்வி அடிப்படையில் செழித்தோக்கும் நாடுவின் உதாரணங்களை நாம் பின்பற்ற வேண்டும். பெடன்மார்க் பொருளாதாரப் பிரச்சனையைத் தீர்த்து பொலிவு நிறைந்து விளங்கும் நாடு. இந்நாட்டில் முக்கிய பொருளாதார நடவடிக்கை கால்நடைப்புணரை அந்நாட்டுக் கலைத்திட்டத்தில் கால்நடைப்புணரை முக்கிய இடம் பெறுகிறது. சோவியத்துருபரசில் சகல மாணவர்களும் தங்கள் இடைநிலை, உயர் இடைநிலைப் பள்ளிக்கூடக்காலங்களில் பண்ணை அல்லது தொழிற் சாலைகளிற் சென்று இரண்டு வருட காலங்களாயினும் கற்கவேண்டும். இது அந்நாட்டின் கல்வி நோக்கை விளம்பா நிற்கும்.

நமது நாட்டுத் தெலுநூல் உதாரணமாகப் பயிர்ப்பண்பு, கடற்பறையிலியல் போன்ற பாடங்களை மையமாகக் கொள்ளலாம்.

கல்வித் திட்டங்களில் உதிக்கும் பொருளாதாரத் திட்டமும், பொருளாதாரத் திட்டங்களில் உதிக்கும் கல்வித்திட்டமுமே சிறந்தது என்னும் கருத்தினை ஏற்று இருவகைத் திட்டங்களுக்கும் ஒற்றுமை காணவேண்டும்.

பொருளாதாரத்தில் விருத்தி அடையாத நாடு கல்வி விருத்தியில் குறைந்திருக்கும்; அதேபோன்று கல்வி நிலையில் விருத்தி அடையாத நாடு பொருளாதார விருத்தியில் குறைந்திருக்கும்.

கல்வி அறியாமை இருளை நீக்கி அறி வொளி பரப்பி நாட்டின் பொருள் வளத்தைப் பெருக்கவல்லது.

இன்றைய கல்வியின் நோக்கம், பொருளியற்பண்பு, என்று ஏற்று கல்வித்திட்டமறுமலர்ச்சி பொருளாதார விருத்தியுடன் இணைந்து செல்ல வேண்டும் எனும் கருத்தினை நாம் வளியுறுத்தவேண்டும்.

உலகெங்கும் முன்பு எப்போதும் இல்லாத அளவுக்கு கல்விக்காக நேரமும் பணமும் நிபுணத்துவமனிதபலமும் விரயமாகிறது. இது வரவேற்கவேண்டியது; ஆனால் இத்தோழி ஒரு முகப்படுத்தி, வழிப்படுத்தவேண்டும்.

சமுதாயத்தில் உயர் பிடித்தில் மதுடமாகவிருந்த கல்வி இன்று தினசரி வாழ்வை

வின் தரத்தினை நிர்ணயிக்கின்றது. தனியான வருமான உயர்வு, கைத்தொழில் மயம், வறுமை, நோய், ஒழிவு, கல்வியைச் சேர்ந்தே நிறைவேப்பறும்; குறைவறும்:

கல்வியின் மூலம்,

'பாலைவனம் சோலைவனமாக வேண்டும்,
சாலைகளிற் பலதொழிலும் பெருக
வேண்டும்,

வேலையில்லாத திண்டாட்டம் ஒழிய
வேண்டும்,

பயிர்களைலாம் செழித்தோங்கி வளர
வேண்டும்,

தருமதெந்தி தவறுது தழைக்க வேண்டும்,
என சாதி உயர்சாதி இழிந்தசாதி

என்று சொல நாவேழா திருக்க
வேண்டும்,

தேசபக்தி செழித்தோங்கி வளர
வேண்டும்'

திருமகளும் கலைமகளும் சிறக்க
வேண்டும்

நின்மலை இரங்கி நாம் வாழ்வேண்டும்!

சாரதாஸ்

அழைக்கிறது.

**★ சேட்ஸ் — சோட்ஸ் ★ புஸ் சேட்ஸ்
மற்றும் சாறி தினுசாகனுக்கும்.
உயர்க பெப்ரிக் தினுசாகனுக்கும்**

எங்களிடம் விறையம் செய்யுங்கள்.

சாரதாஸ்

27/3, மின்சார நிலைய வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

★ டட்டட்டட்டட்டட்டட்டட்டட்டட்டட்டட்டட்ட★

பாடசாலை ஒழுங்குப் பிரச்சினைகள்

— சில குறிப்புகள் —

திரு. க. கந்தையா (B. A. Lond.) P. G. T.

இலைப்பாறிய ஒரு முதலாந்தரக் கல்லூரி அதிபர் தமக்கு அளிக்கப்பட்ட பிரியாவிடை விருந்தில் உரையாற்றுப் போது, ‘இக் கால மாணவர்கள் - ஆசிரியர்கள் வழங்கும் வைதீகக் கொள்கைகளை வைத்து அவற்றிற்குப் பூசனை செய்யமாட்டார்கள்’ என்று மிகவும் ஆணித்தரமாகவும், அழுத்தத் திருத்தமாகவும் குறிப்பிட்டுள்ளார். இவர் ஆழ்ந்த ஞானமும், சொல்வன்மையும், சீரிய குணங்களும், நீண்டகால அனுபவமும் நிரம்பப்பெற்ற தலைசிறந்த ஆசிரியர் ஆசிரிய தொழிற்சங்கங்களுடன் நீண்டகால தொடர்புகொண்டு, அங்கு பல பேறுப்புவாய்ந்த பதவிகளையும் வகித்துள்ளார். எனவே அவருடைய இச்சுற்று பெற்றுராலும், ஆசிரியராலும், கல்விப் பகுதியினராலும் கூந்து கவனிக்கற்பாலது. ஆசிரியர்களை உருவாக்கும் ஆசிரியகலாசாலைப் போசனுகிரியர்களும், அங்கு பயிற்சி பெற்றுக்கொண்டிருக்கும் ஆசிரியமாணவர்களும்கூட அவருடைய கூற்றறபொதிந்துள்ள தாற்பரியத்தைப் புரிந்துகொள்ளுதல் நல்லது.

இக்கூற்று எங்களுடைய கல்வி நிலையங்களில் எழும் ஒழுங்குப் பிரச்சினைகள் சம்பந்தமானது என்பது அவருக்கும் புரியும். இக்காலத்தில் பெற்றேரும், ஆசிரியரும், மற்றேரும் நமது பாடசாலைகளில் ஒழுங்குநாளுக்கு நாளுக்கு நாள் சீர்குலைந்துகொண்டு போகின்றது என்று கூற்றுகிறிடுகின்றார்கள். ஒழுங்கீனத்தின் காரணங்களை அறிந்து அவற்றிற்குப் பரிசாரம் தேடுவதில் சல்லியாளர்கள் முனைந்திருக்கின்றார்கள். ஒழுங்குப் பிரச்சினை இந்த நாட்டுப் பள்ளிக்கூடங்களுக்கு மாத்திரம் உரியதல்ல. இப்பிரச்சினை சுசல நாட்டுகளிலும், சுகலவிதமானகல்வி நிலையங்களிலும் காணப்படுகிறது ஒழுங்குப்பிரச்சினை பாடசாலையில் எல்லாக்கட்டங்களிலும் காணப்பட்டிரும் உயர்தர

வகுப்புக்களிலேயே மிகச் சிக்கல் அடைகின்றது

ஒழுங்கை நிலைநாட்டுவதில் ஆசிரியரின் பங்கு என்ன? பெற்றுரின் பங்கென்ன? அரசாங்கம் எவ்வகையில் உதவலாம்? என்ற வினாக்களுக்கு உளவியலாரும், கல்வியியலாரும் விடை காண முயலுகிறார்கள். ஆசிரியர் பயிற்சி நிலையங்களிலும் போதனாசிரியர்களும், பயிற்சி மாணவர்களும் ஒழுங்குசம்பந்தமான விதிகளையும், சம்பிரதாயங்களையும் ஆராய்வதிலும், அவற்றைச் செயல்படுத்துவதிலும் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். மாணவனுடைய அடிப்படைத் தேவைகள், நாட்டங்கள், பற்றுக்கள், குறிக்கோள்கள் முதலியவற்றை ஆசிரியர் அறிந்து அவற்றிற்கேற்ப கலைத் திட்டங்களையும், கற்பித்தல் முறைகளையும், பரிட்சைகளையும் ஒழுங்கு செய்யவேண்டுமென்று கூறப்படுகின்றது. இன்னும் ‘கற்பித்தல்’ என்பது உண்மையில் மாணவனைக் கற்கச் செய்தல், அவன் நல்வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய விழுமிய அனுபவங்களைப் பெற உதவுதல்; கற்பித்தல். ஆசிரியன் மாணவன் எனும் இரு சாராருடைய கூட்டு முயற்சியின்றெல்லாம் பேசப்படுகின்றது. இன்னும் வகுப்பில் கற்பிக்கப்படும் சில விஷயங்கள், மாணவர்களுக்குக் கசப்பாகவும், கடினமானதாகவும் இருப்பதால் அவற்றைக்கற்க மாணவர் தயங்குகிறார்கள். இதன்காரணமாகவும் மாணவரிடையே ஒழுங்கீனங்கள் தோன்றுகின்றன என்றும் கூறப்படுகிறது பொருத்தமான ஊக்கிகளைக்கையாண்டு கசப்பானவற்றையும், கடினமானவற்றையும் மாணவரைக்கொண்டு உட்கொள்ளச் செய்யலாமென்று சொல்லிக்கொள்கிறோம். நம்மவருட்சிலர், ‘அடியாது மாடு படியாது’, ‘அடியைப்போல அண்ணன் தமிழியும் உதவான்’ என்னும் பழைய மொழிச்சஞ்சேற்ப படிப்பிற் குறைவான பிள்ளைகளும், நெறி பிறழும் பிள்ளைகளும்

பிரம்பு கொண்டு தண்டிக்கப்பட வேண்டு மென்று வாதாடுகி உர்கள். எனி னு ம், பிரம்பினுடைய ஆதிக்கம் பாடசாலைகளில் இப்போது முற்றுக ஒழிந்துவிட்டதென்று நாம் கூறலாம்.

ஆரம்ப வகுப்புகளில் ஆசிரியர் தம்முடைய உளவியல் அறிவு, கற்பித்தல் முறைகள், அனுபவம் முதலியவற்றைக் கையாண்டு மாணவரிடையே ஒழுங்கை நிலை நாட்டலாம். சிறுவர்களிற் காணப்படும் பார்த்துச் செய்தல், குறிப்பேற்றம் முதலிய சுபாவங்கள் ஒழுங்கை நிலைநாட்டுவதில் ஆசிரியருக்குப் பெரிதும் உதவுகின்றன. பெரியவர்கள் முன்செல்ல அவர்களுடைய அடிச்சுவடுகளைப் பின்பற்றிச் செல்லும் இயல்பு சிறுவர்களில் நிறைய உண்டு. சீவ ஞோபாயப் பிரச்சினைகளோ, சமூதாய சமய அரசியற் பிரச்சினைகளோ சிறுவர்களைப் பாதிப்பதில்லை.

அனால் உயர்தர வகுப்புகளில் நிலவும் குழ்நிலை, ஆரம்ப வகுப்புகளில் நிலவும் குழ்நிலையினின்றும் முற்றிலும் மாருந்து உயர்வகுப்புகளில் கற்கும் மாணவர் வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகளில் ஈடுபட ஆரம்பிக்கிறார்கள். தாம் எதிர்காலத்தில் மேற்கொள்ளப் போகும் தொழில்பபற்றிச் சிந்திக்கத் தொடங்குகிறார்கள். தாம் தெரிந்து ஈடுபடப்போகும் தொழிலுக்கு ஆதாரமாக வள்ள மொழி, கணிதம், விஞ்ஞானம் முதலிய பாடங்களை ஆழமாகவும், அகலமாக வங்கற்கிறார்கள். பாடங்களைக் கற்பதோடு மாத்திரமமையாது. உடல் அப்பியாசங்களிலும், ஆட்டங்களிலும் ஈடுபடுகிறார்கள். பாடங்களிலும், ஆட்டங்களிலும், மாணவர் மூகங்களிலும் மாணவரிடையே போட்டிகள் முளைக்கின்றன. ஆற்றல் நிறைந்த மாணவர் இறுமாப்பும், ஆற்றல் குறைந்தோர் மனச்சோர்வும் அடைகிறார்கள். போட்டிகளும், குரோதங்களும் மாணவரிடையே நிலவுவேண்டிய தொழிமையையும், அந்தியோன்யத்தையும் குறைக்கின்றன. பாடசாலை வேதனம் செலுத்திப் படித்த கடந்த காலங்களில், படித்தவர் தொகைகுறைவாகவிருந்த காரணத்தால், படித்தவர்களிற் பெரும்பாலாருக்கு வேலை வாய்ப்புகள் இருந்தன. இலவசக் கல்வி சுகல மாணவருக்கும் சமசந்தர்ப்பத்தை அளித்து, எல்லோரும் தம்முடைய ஆற்றல்

களை முற்றுக விருத்தி செய்யவும், தம்முடைய விசேட திறமைகளை வெளியிடவும் உதவுகிறது. ஆனால் வேலை வாய்ப்பினைக் குறைத்து வேலையில்லாததின்டாட்டத்தை அதிகரித்துள்ளது. படி ப் பிற கிடைக்குந்தோல் விழும், பரீட்சைகளில் ஏற்படும் ஏமாற்றமும், வேலையில்லாமற் போய் விடுமோ என்ற ஏக்கமும், மாணவர் தம் நெறிகளிலிருந்து தவறுவதற்குத் தூண்டுதல்களாக அமைந்து விடுகின்றன.

பொருளாதாரப் பிரச்சினைகள் மாத்திரமல்ல, சமூக அரசியற் பிரச்சினைகளும் உயர்வகுப்பு மாணவர்களை எதிர்நோக்கி நிற்கின்றன. இப்பிரச்சினைகளில் அவர்கள் தம்முடைய முதிர்ச்சிக்கு ஏற்ப ஈடுபடவே செய்கிறார்கள். மாணவர்கள் இப்பிரச்சினைகளில் ஈடுபடக்கூடாதென்று நாம் அவர்களுக்குக் காதவடைப்புச் செய்யமுடியாது. இன்றைய விளைகள் நாளைய பிரசைகள். எனவே, நம்முடைய விளைகள் எதிர்காலத்திலே சிறந்த பிரசைகளாக மாதித்தம் முடைய உரிமைகளையும் பெற்றுக் கடமைகளையும் ஏற்றுக் கமக்கும் நாட்டுக்கும் பணிபுரிவதற்கு ஆசிரியர்களாகிய நாம் உதவி புரியவேண்டும்: எங்களுடைய பாடசாலைக் கலைத்திட்டங்களில் சமூக விஞ்ஞானங்கள் சேர்க்கப்பட்டிருப்பதன் முக்கிய நோக்கம் மாணவர்களுக்குச் சமுதாய பொருளாதார அரசியற் பயிற்சி அளிப்பதேயாகும். எங்கள் நாட்டில் மாத்திரமல்ல, உலகத்திலுள்ள பல நாடுகளில் பதினெட்ட்டு வயது நிரம்பிய உயர்வகுப்பு மாணவர்கள் அரசியலில் ஈடுபட அனுமதியளிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். வாக்குறிஞர் பதினெட்ட்டு வயது நிரம்பிய சுகல யெளவனப் பருவத்தினருக்கும் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. அரசியலில் ஈடுபடும் மாணவர் பல்வேறு கட்சிக் கொள்கைகளையும், திட்டங்களையும் அரசியல் அமைப்புக்களையும், மற்றும் இன்னேரன்னிலடையங்களையும் ஆராய்கின்றனர். அரசியல் கட்சிகளின் கொள்கைகளையும், திட்டங்களையும் தின ஏடுகளிலும், சஞ்சிகைகளிலும், வாசித்தும் அரசியற் பேசுசுக்களைக் கேட்டும் அறிந்துகொள்கின்றார்கள். வயது வந்த மாணவர்கள் அரசியற் தலைவர்கள், சமூக சேவையாளர்கள், சீர்திருத்தக்காரர்கள், சமயத் தலைவர்கள் முதலாளேருடன் நேரடித் தொடர்பு கொண்டு

அவர்களுடைய போதாக்களையும், உபதேசங்களையும் கேட்டறிந்து கொள்கிறார்கள். எவ்வொரு மாணவனும் தனக்கு விருப்பமான தன்னைக் கவர்ந்த கட்சியில் அனுதாபமும் ஈடுபாடும் உடையவனுக்கிறான். மாணவன் கற்றும் எல்லி நிலையத்திலுள்ள ஆசிரியர்களிற் சிவர் கட்சி அனுதாபமுடையவர்களாகவோ, அல்லது கட்சி உறுப்பினர்களாகவோ இருக்கிறார்கள் எமது மக்கள் - அரசாங்கம் ஆசிரியர்களுக்குப் பூரண அரசியலுரிமை வழங்கியுள்ளது இதன் விளைவாகக் கில ஆசிரியர்கள் கட்சி அரசியலில் மற்றுக் கடுபட்டுக்கொள்கிறார்கள். எனவே உயர்வகுப்புகளிலும், பல்கலைக் கழகங்களிலும், தொழில் நுட்பக் கல்லூரிகளிலும் இன்னும் இவைபோன்ற கல்வி நிலையங்களிலும் கற்கும் மாணவர்கள் அரசியல் விவகாரங்களில் நன்றாக ஈடுபடுகிறார்கள். இதன் விளைவாகக் கல்வி நிலையங்களிற் சிலவேளைகளில் ஒழுங்கு சீர்குலைகின்றது.

பாடசாலைகளில் ஒழுங்கு சீர்குலைவதற்குரிய காரணங்கள் இங்கு மேலோட்டமாக ஆராயப்பட்டன. கல்வி விவகாரங்களில் அக்கறையுடைய யாவரும் இக்காரணங்களையறிவர். காரணங்களை அறிந்து கொண்டால் மாத்திரம் போதாது. நம்முடைய கல்வி நிலையங்களில் உறுதியான ஒழுங்கை நிலைநாட்டுவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்கவும் ஏவன்டும்.

முதலாவதாக, நாம் ஒரு கேள்வியைக் கேட்க வேண்டும். மாணவரும் ஆசிரியரும் தம் கடமைகளைச் செய்யுமிடயாத அளவுக்குப் பாடசாலைகளில் ஒழுங்கைங்கள் தான்டவமாடுகின்றதா? 'இல்லை' என்றுதான் நாம் கூறுவோம். நமது வாழ்க்கையிற் கூட எப்போதும் அமைதி நிலவுவதில்லை. அமைதியினிடையே, அமைதிக் குறைவும் இன்பத்தினிடையே துன்பமாக் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. அஃதே பொற் பாடசாலைகளிலும் சில வேளைகளில் சிறு சிறு ஒழுங்கைங்களும், பூசல்களும், சச்சரவுகளும் வரத்தான் செய்கின்றன. இவற்றைக் கண்டு நாம் பயந்து புறங்காட்டக் கூடாது. சில சச்சரவுகளும் பூசல்களும் வந்த வழியே திருப்பிப் போய்விடும். இப்பூசல்களாற் சில நன்மைகளும் ஏற்படுகின்றன.

அவை திரும்பி நிகழ்மற் தடித்தற்குரிய மருந்தைக் கண்டுபிடித்துவிடுகிறும் நம்முடைய நடத்தையைப் பரிசீலனை செய்யவும், நம்முடைய மாசு படிந்திருந்தால் அந்த மாச அச்சறவும் நமக்குச் சந்தர்ப்பத்தைக்கின்றது. தலைவன் தலைவிக்கிடையே ஏற்படும் ஊடல்களைப் போன்றவை இப்படிகள்கள்.

இழுங்கைம் கட்டுக்கடங்களமல் பாடசாலையின் அமைதியைச் சீர்க்குலைத்து மாச வரையும், ஆசிரியரையும் தீயவழியில் இடுக்கூச் செல்லுட்பொழுதுதான் நமக்குக் கவலையும் வெறுப்பும் ஏற்படுகின்றது. இப்படியான நெருக்கடிகள் பாடசாலைகளிர் தோன்றும் சிலவேளைகளிற் பெற்றிரும் அரசாங்கமும் தலையிடவேண்டி நேரிடுகின்றது. பெற்றிரு, கல்வியதிகாரிகள் முதலானாரின் தலையீட்டுக்கு இடம் வைப்பார்மல் ஆசிரியரும் மாணவரும் தங்களுக்கிடையே இனங்கிக்கொள்வது உசிதமானது. ஒழுங்குப் பிரச்சினைகள் மாணவரிடையே ஏற்பட்டால், தலைமையாசிரியரும், உதவி ஆசிரியர்களும் ஒன்றுகூடி மாணவர் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய நெரியை அவர்களுக்கு அழுத்தம் திருத்தமாகக் கூறிவைக்கவேண்டும். ஆசிரியருக்கிடையே கருத்து வேறு பாடு இருந்தால் அதை நீக்கவிட்ட பின்பே மாணவருக்குத் தம்முடிவைக் கூறவேண்டும். பாடசாலை ஒழுங்குக்கு இறுதிப் பொறுப்பு தலைமையாசிரியருடையதே. எனவே இறுதியான தீர்ப்பைத் தலைமையாசிரியரிடம் விட்டுவிடுதலே புத்தியானது. சில உயர்நிலைப்பள்ளிகளில் 'பாடசாலை ஒழுங்குக்குழு' என்று ஒரு குழு நியமிக்கப்படுகிறது இக்குழுவில் தலைமையாசிரியரும், 'தலையாசிரியாகளிற் சிலரும். மாணவர் பிரதிநிதிகளும் அங்கம் வகுக்கின்றார்கள். மாணவர்களுடைய பிரச்சினைகளாயின் பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதில் மாணவர்களும் பங்கெடுத்துக் கொள்வது நல்லது. மாணவர்களுக்கும் ஆசிரியர்களுக்கு மிடையே எழும் பிரச்சினைகள், மாணவர்களுக்கிடையே எழும் பிரச்சினைகளிலும் பார்க்கக் கூடிய கிட்கலுடையவை. அப்படியான சந்தர்ப்பங்களிற் தலைமையாசிரியரோ, பிரச்சினையிற் பங்க

கே: ததுக் கொள்ளாத மற்றைய ஆசிரியர் களோ தங்கள் செல்வாக்கை கடிம் சாதுரயத் தையும் பயன்படுத்திப் பிரச்சினைக்குச் சமுக மான முடிவு காணலாம்.

தலைமையாசிரியரும், உதவியாசிரியர் களும் பிரச்சினைகளைத் தீர்த்துப் பாடசாலையில் ஒழுங்கை நிலைநாட்ட முயலும்போது மாணவர்களுக்குத் தங்கள் கொள்கைகளையும் சித்தாந்தங்களையும் எடுத்துக்கூறவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் அவர்களுக்கு ஏற்படுகிறது. அவ்வேளைகளிலேதான் இக்கட்டுரையின் அரம்பத்திற் துறிப்பிடப்பட்டதுபோல் ஆசிரியர்களுடைய சித்தாந்தங்களுக்கும் மாணவருடைய சித்தாந்தங்களுக்குமிடையே மோதல்கள் ஏற்படக்கூடிய அறிஞரிகள் தென்படுகின்றன. மாணவர்கள் தங்களுடைய மூர்வை சரியென வாதாடுவார்கள். ஆசிரியர்கள் தங்கள் அறிவு, அனுபவம் - தாங்கள் கற்ற நூல்களில் கண்ட முடிபுகள் முதலியவற்றை முன் வைத்து வாதாடுவார்கள். அதுவும் வயதால் முகிர்ந்த ஆசிரியர்களென்றால் அந்நூல்கள் புராண இதிகாசங்கள். முதலியவற்றிலிருந்து ஆதாரங்கள் காட்டத் தம் முடிபு சரியென வாதாடுவார்கள். உயர்தரவுக்குப்பக்களிற் கற்கும் யெளவனப் பருவத்து மாணவர்களிற் பலர் அறநூல்களிலும், புராண இதிகாசங்களில் அதிகமாடுபாடு இல்லாதவர்கள். இந்நூல்களிற் பொதிந்திருக்கும் உட்பொருளை அறியக்கூடிய பக்குவமும் அதிகம் நிரம்பாதவர்கள் இன்னும் அரசியல், பொருளாதாரம், வினாங்களும் முதலிய துறைகளிற் கூடிய கவனங்கு செல்ல ததி அவற்றிலடங்கியுள்ள கோட்பாடுகளைவைத்துக்கொண்டு வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகளைத் தீர்க்கக் குடிப்பவர்கள், இவர்களுக்குத் தங்கள் பெற்றேர்கள் அசிரியர்கள் மதலாணுர்கள் கூறும் யோசனைகளும் தரும் உபதேசங்களும். அர்த்தமற்ற சக்குக்கட்டிய உயிர்த் துடிப்பில்லாத பதங்களாகவே காட்சியளிக்கின்றன. இக்காலத்திற் செல்லுபடியாகும் கொள்கைகள், சம்பிரதாயங்கள், பெறுமானங்களைக் கொண்டே தங்களுடைய பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க விரும்புகிறார்கள். புதிய கொள்களில் ஈடுபாடும் புதிய செயன்முறைகளைப் பின்பற்றும் இளம் ஆசிரியர்களையே

வாலிபர்கள் பெரும்பாலும் நாடுகிறார்கள். எத்துறையிலும், எப் பொருளிலும் புதுமையையும் மாற்றத்தையுமே விநம்புகிறார்கள். நடையுடை பாவணைகளிலும் அவர்கள் வேண்டுவது புதிய பாணிகளே! மினிச்சட்டை, பீற்றின் - தலையலங்காசாம் முதலியன இக்கால வாலிபர்களையும் யுவதிகளையும் எவ்வளவுக்கு அடிமைப்படுத்திவிட்டன வென்பது யாவரும் அறிந்ததே.

இந்த நிலைமையில் நாம் செய்யவேண்டியது என்ன? வாலிபர்களுடைய பிரச்சினைகளைக் கண்டு நாம் கலவரமடையதே கவையில்லை. வாலிப்ப்பாருவம் ஒரு நெருக்கடியான பருவம். பிரச்சினைகள் வாழ்க்கைக்குத் தாளிக்கை போன்றவை. பிரச்சினைகளை எழுப்புவதிலும் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காணப்படுவதிலும் வாலிபர்களுக்குப் பயிற்சிவேண்டும். இப்பயிற்சி எதிர்காலத்தில் அவர்கள் தமது வாழ்க்கையைச் சரியான முறையில் நிருமாணிப்பதற்கு உதவாம். ஆசிரியர்கள் ஆழ்ந்த ஞானம், தொழிற் திறன், நேர்மை மாணவருடைய முன் நேற்றத்தில் அக்கறை, ஒழுக்கம், முதலியவற்றிற் சிறந்தவர்களாக இருக்கவேண்டும். ஆசிரியர்கள் பலவேறு கொள்கைகளை உடையவர்களாகவும், நடையுடை பாவணைகளைக் கடைப்பிடிப்பார்களாகவும் இருக்கலாம். எனினும் ஆசிரியர்கள் பிரசாரர்களாக மாறங்கூடாது. உயர்ந்தவர்த்தக நிலையங்களில் வீர் ஸைப் பொருட்களைபொதுமக்களின் பார்வைக்காகக் கண்ணுடிக்கூடுகளில் மிக ஒழுங்காகவும் அழகாகவும் அடுக்கி வைத்திருக்கிறார்கள். அஃதேபோல் ஆசிரியர்களும், தங்கள் கொள்கைகள், இலட்சியங்கள், செயன்முறைகள் முதலியவற்றை மாணவர்கள் புரிந்து கொள்ளக் கூடிய வகையில் அமைக்கியாகவும், எதுவித படாடோபங்களுமின்றி வெளிப்படுத்தலாம். மாணவர்கள் தங்களுக்கு விருப்பமான கொள்கைங்கள் பெறுமாணங்கள் முதலியவற்றைக் கெடிந்து கடைப்பிடிக்கலாம். வயது, அறிவு நிரமியவர்களாதவின் அவர்களை நாம் நிர்ப்பங்கிக்கத் தேவையில்லை. அவர்களுக்குச் சிந்தனை கூடந்திரம் வழங்கவேண்டும். கருத்துக்களும், கொள்கைகளும் மலிந்த இங்காலத்தில் ஆசிரியர்கள் கடைப்பிடிக்க

வேண்டிய முறை இதுவேயாகும். இதற் குப் பதிலாக சில ஆசிரியர்கள் சில சில்ல றைக்கடைக்காரர்கள் பொருட்கள் வாங்க வரும் மக்களைக் கூவியமைத்து, அவர்கள் மற்ற கடைகளுக்கு போகவிடாமற் தடுத்து, தங்களுடைய தரங்குறைந்த சரக்குகளை அவர்கள் மேற் தினிப்பது போன்று, மாணவர்களை வலிந்து இழுத் துத் தங்களுடைய உபதேசங்களை அவர்களுடைய காதுகளில் ஒதுக்கிறார்கள். சில வேளைகளிற் சக ஆசிரியர்களுடனும் மற்

ஏறய மாணவர்களுடனும் அனுவசியமான வாக்கு வாதங்களில் ஈடுபட்டும் விடுகிறார்கள். ஆசிரியர்கள் சரியான மக்களாட்சிக் கொள்கைகளைக் கடைப்பிடித்து நேர்மை யும், சகிப்புத் தன்மையும் மேற்கொண்டும், சகிப்புத் தன்மையும் மேற்கொண்டு மாணவர்களுக்கு எடுத்துக் காட்டாக வாழ்ந்தால் பாடசாலைகளில் ஒழுங்கு நிலவும்.

“அரசன் எவ்வழி குடிகளும் அவ்வழி”

‘என்னை நன்றாக இறைவன் படைத்தான்
தன்னை நன்றாகத் தமிழ் செய்யுமாறு’ — திருமூலர்

மலர் மார்க் சந்ததித்தைலம்

கூந்தல் உதிர்வதையும், இளநரையையும் தடுத்து
கூந்தல் அடர்த்தியாக வளரச் செய்யும். கண் எரிவு,
பீனிசம், தலையிடி, ஓயாத தும்பல் முதலிய
சிர டீந த்திர நோய்களைக் குணமாக்கும்.

தயாரிப்பாளரும் ஏகவிநியோகஸ்தரும்,

ஆ. இராசையா அன் சன்ஸ்,

— மருந்துக் கடை —

69, கே. கே. எஸ். ரேட், — யாழ்ப்பாணம்.

அறிவு பலதுறைப்பட்டது. ஏட்டி வூள்ள எழுத்தை மாத்திரம் படிப்பது அறி வாகாது. கல்லிலே உளியால் எழுத தைச் செதுக்குவதும் அறிவுதான். அதில் உருவம் அமைப்பதும் அறிவுதான். கிழிந்த சட்டையத் தைப்பது முதல் காட்சிப் பொருள்களைக் கண்டு தெளிவது வரை எல்லாம் அறிவுதான். இதனாலேயே அறிவுக்கு எல்லையில்லை என்று கூறியுள்ளனர் பெரியோர்.

ஒவ்வொருவனுக்கு ஒவ்வொரு துறையில் ஆற்றல் மிகந்திருப்பதைக் காண்கின் முறை. காரணம், அந்தத்துறை பற்றிய அறிவு அவற்றுக்குப் பிறவியிலேயே அமைந்திருப்பதுதான். இந்த இயற்கை அறிவை வளர்த்துக் கொடுக்கிற வண்யாரோ அவன்தான் ஆசிரியன் பொன்னை உருக்கி நகை செய்யக் கற்றுக் கொடுக்கும் நகைத் தொழிலாளியும் ஆசிரியன்தான். தெருத்தினையில் உட்கார்ந்து பாடம் சொல்லிக் கொடுக்கிறவனும் ஆசிரியன்தான். கருக்கமாக, மாரெல்லாம் மனிதனிடத்தில் அடங்கியிருக்கும் அறிவை மேலுக்குக் கொண்டுவருகிறார்களோ அவர்களெல்லாம் ஆசிரியர்கள்தான்.

அறிவு பலதுறைப்பட்டதுபோல் அறியாமையும் பல துறைப்பட்டது. எல்லாருக்கும் எல்லாந் தெரிந்திருக்கிறதென்று சொல்ல முடியாத. ஒவ்வொருவரிடத்தில் ஒவ்வொருவிதமான அறியாமை குட்கொண்டிருக்கிறது மேதாவியான விஞ்ஞானிக்கு ஒரு மோட்டார் வாகனத்தைத் திறம்பட ஒட்டத் தெரியாதிருக்கலாம். திறம்பட ஒரு மோட்டார் சாரதிக்கு அளந்து காலத்தைக் கணிக்கத் தெரியாதிருக்கலாம். இப்படி ஒரு துறையில் அறிஞனையிருக்கிறவன், மற்றொரு துறையில் அறியாத வகையிலிருக்கிறன். அவனுக்கிருக்கிற அந்தத்துறை பற்றிய அறியாமையை எவ்வளரு வன் அகற்றிவிடுகிறான் அவனும் ஆசிரியன்தான்.

கிருக்கிற அந்தத்துறை பற்றிய அறியாமையை எவ்வளரு வன் அகற்றிவிடுகிறான் அவனும் ஆசிரியன்தான்.

தோட்டத்தில் விதை நடுகிறவனும் தோட்டக்காரன்தான்; நட்டவிதைக்குத் தண்ணீர் ஊற்றிச் செடியாக வளர்க்கிற வனும் தோட்டக்காரன்தான்; களைபிடுங்கி உரமிடுகிறவனும் தோட்டக்காரன்தான். ஆனால் இந்த ஒவ்வொரு வேலையைச் செய்ய ஒவ்வொரு தோட்டக்காரனிருப்பதில்லை. ஒருவனே இந்தப் பலவேலைகளையும் செய்கிறான் அதேபோல அறியாமையைப் போக்குகின்ற ஆசிரியன் வேறு. அறிவை வளர்க்கின்ற ஆசிரியன் வேறு என்றிருப்பதில்லை. அழித்தாற்றுன் ஆக்கமுடியும் என் பதுபோல, ஆக்குவதற்கு அழிப்பது அவசியமாவதுபோல, அறியாமையை அப்புறப்படுத்தினால் தான் அறிவை வளர்க்க முடியும். அறிவு வளர்வதற்கு வெறுவதற்கு அறியாமையை விலக்கவேண்டியது அவசியமாகிறது விலக்குவது ஒருவகையில்; வளர்ப்பது ஒரு தொழிலென்றுவும் இரண்டையும் செய்கிறவன் ஒருவனாகவே இருக்கின்றன. ஆசிரியத் தொழில் இருவகையென்று கூறலாமாயினும் ஆசிரியன் ஒருவனே.

ஆசிரியர்

திரு. ச. வேலுப்பிள்ளை,
விரிவுறையாளர்,
ஆசிரிய கலாசாலை, நல்லூர்.

ஆசிரியர்களை முன்று வகையாகப் பிரிக்கலாம். ஒருவகையினர் பத்திரிகாசிரியர். மற்றொரு வகையினர் நூலாசிரியர். வேறொரு வகையினர் போதகாசிரியர். இங்கு போதகாசிரியரைப்பற்றி ஆராய்வோம். ஆசிரியன் என்று சொன்னாலே அது போதகாசிரியன்தான் குறிப்பதாகக் கருதுகிறோம். ஏனென்றால், இவன் ஒருவன்தான் ஆசிரியப் பணியை, அதாவது அறியாமையை விலக்கியும் அறிவை வளர்த்தும் கொண்டிருக்கிற அரும்பணியை நேர

முகமாக இருந்து செய்கிறோன். ஆனால் நூலாசிரியனே பத்திரிகாசிரியனே மறை முகமாக இருந்து இப்பணியைச் செய்கிறோன்.

அறியாமையை விலக்கிக்கொள்ள வேண்டியவர்கள் யாரோ, அறிவை வளர்த்துக்கொள்ளவேண்டியவர்கள் யாரோ. அவர்கள் கண்ணால் காலூறும் வண்ணமும், காதால் கேட்கும் வண்ணமும் செய்கிறோன் ஆசிரியன். மாணவர்கள் நேருக்கு நேர் இந்த ஆசிரியர்களைச் சந்திக்கிறார்கள். எனவே, முதல் மொழித்தொடர்பு ரதும் இராத வெறும் ஆசிரியன் என்றசொல் போதகாசிரியனை முடிமேகுறிக்கும் என்று கருதினால் அது மிகையாகாது.

இ+யெழுத்து மூலமாகப் போதிக்கும் பணியை மேற்கொண்டுள்ள பத்திரிகாசிரியனுக்கும் நூலாசிரியனுக்கும். வாய்ச் சொல் மூலமாகப் போதிக்கும் பணியை மேற்கொண்டுள்ள போதகாசிரியனுக்கும் அதிக பேறுபாடுகளுண்டு. முன்னவர் இநு வரும் யாருக்குப் போதிக்கிறார்களோ, அவர்களை நேரில் சந்திப்பாக்கிலை பின்ன வகே நேரில் சந்தித்தேயாக வேண்டியிருக்கிறது. அப்பொழுதுதான் அவனுடைய போதனை பயனுடையதாகின்றது முன்ன ர் மௌனி கள்: அப்படியிந்த நாற்றுஞ் அவர்கள் தங்கள் பணியைத் திறம்படச் செய்ய முடியும் பின்னாலேனு பேச்சாளன் பேசிப் பேசித்தான் தன் பே:தனையைப் பகுத்தவேண்டியிருக்கிறது. முன்னவர் போதனையெல்லாம், பெரும்பாலும் வயது வந்தவர்களையும் எழுதப்படிக்க நாகு தெரிந்தவர்களையும் நோக்கியே இருக்கும் பின்னவன் பே:தனையைப் பெறும்பாலும் இளம் பிராயத்தினரையும், எழுதப்படிக்க நங்கு தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்ற ஆவலுடையவர்களை நோக்கியே இருக்கும் முன்னவர்களுக்குத் துணைக்கருவியாக இருப்பது எழுதுகோல். பின்னவனுக்கேடு அவனுடைய நாச்து. ஆனால் இரண்டையும் மிக கவனமாகப் பாவிக்கவேண்டும் நல்ல மாதிரிப் பாவித்ததால் பல நல்லமைகள் வரும். சிறிது தவறி உபயோகித்தால் உண்டாகும் தீமைகளோ அதிகாம் வாளா யுத்தத்தைக் காட்டிலும் வலியது எழுதுகோல் என்று கருதினால் நெப்போவியன்

‘நாக்கின் நீளம் முன்று அங்குலந்தான். ஆனால் ஆறு அடி உயரமுள்ள மனிதனைக் கொல்லும் சக்தி அதற்குண்டு என்பது ஒரு யப்பானியப் பழமொழி.

ஆசிரியர்களை ஆரம்பப் பாடசாலை ஆசிரியர்களைன்றும், உயர்நிலைக் கல்விப் பாடசாலை ஆசிரியர்களைன்றும், சர்வதலாசாலை ஆசிரியர்களைன்றும் முன்று வகையாகப் பிரித்துக் கூறலாம். இவர்களில் முதல்வரது கட்டமை, அந்பாமையை விலக்கி, வைப்பதென்றும். இரண்டாமவரது கட்டமை ஆழந்து கிடக்கும் அறிவை மேலுக்குக் கொண்டு வருவதென்றும், மூன்றுமூவரது கட்டமை மேலுக்கு வந்திருக்குமறிவை வளர்த்துக் கொடுப்பதென்றும், இப்படி அவர்களது கட்டமைகளைப் பிரித்துக் கூறலாம். அல்லது முதல்வரை அத்திவாரம் அமைக்கிறவர்களென்றும், இரண்டாவரைச் சுவர் எழுப்புவிறவு களை நூற்றும், மூன்றுமாவரைச் சுடை வேப்பிறவர்களென்றும் கூறலாம். இந்த முன்று கட்டமைகளும் சிரமந்தான் ஆனால் ஆழமாரும் தங்கள் தங்கள் கட்டமை கஷ்டம் என்று தான் கூறுவார்கள். இதில் ஆச்சிரிய மில்லை. இதேபோல் அந்தஸ்திலும் பறுப்பு சம்பளத்திலும் முன்னவரைவிடப் பின்னவர் மேலாணவரெனக் கந்தப்பிறவது என்று

இப்படி இவர்கள் தங்கள் கட்டமைகளைப் பற்றியும், விலைமைகளைப் பற்றியும் என்ன நினைத்துக்கொண்டாலும், மூவநாம் ஒரே விதமான கட்டமைபாச் செய்பவர்களே. ஒரே மாதிரியான அந்தஸ்தில் வைக்கப்பட வேண்டியவர்களே ஒரே மாதிரிபான சம்பளம் பெறவேண்டியவர்களே. எனவே மூவரும் ஒருவரே.

தற்போது படித்துப் பட்டம் பெற்றவர்கள், வேற்றங்கும் உத்தியோகம் கிடையாவிட்டால் கடைசிக் கந்தயமாக ஆசிரியத் தொழிலில் சேருவதென்ற முடிவுக்கு வருகிறார்கள். எது முதலிடத்தில் வைத்துக் கொரை விக்கப்படவேண்டுமோ, அதுபெருமைவாய்ந்ததும் புனிதமுமான ஆசிரியத் தொழில் - கடைசி இடத்தில் வைத்துப் பேசுப்படுகிறது. இதற்கு எத்தனையோகாரணங்கள் சொல்லப்பட்டாலும், அடிப்படையான காரணம் ஒரேயொன்று

தான். அதுவே பணத்துக்குத் தற்காலத் தில் நாம் வைத்திருக்கிற மதிப்பு. பணத் தைக்கொண்டுதான் ஒருவருடைய திறமை உட்பட எதனையும் இப்பொழுது அளந்து பார்க்கிறோம். எந்தவொரு தொழிலும், அது கொடுக்கிற வருவாயைக் கொண்டு தான் பெருமையோ சிறுமையோ அடைவ தாயிருக்கிறது. இந்த வருவாய் விடயத் தில் ஆசிரியத் தொழில் கவர்ச்சிகரமான தில்லையல்லவா? இதில் அதிகமான உழைப்பைச் செலவழிக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆயினும் குறைந்த வருவாய். குறைந்த வருவாய் இருந்த போதிலும், மற்ற உத்த யோகங்களில் ஈடுபட்டிருக்கிறவர்களுக்குச் சமுதாயத்தில் என்ன அந்தஸ்து இருக்கிற தோ அந்த அந்தஸ்தாவது ஓர் ஆசிரிய னுக்குக் கொடுக்கப்படுகிறதா? அதுவுமில்லை. “பள்ளிக்கூடத்து வாத்தியார்” என்றுதான் அலட்சியமாகப் பேசுகிறோம். வேறு எங்கும் உத்தியோகம் அகப்படவில்லையோ என்று கேட்கிறோம். இந்த நிலையில் தகுதியானவர்கள் ஆசிரியராகக் கட்டமை புரிவதற்கு முன்வருவதில்லை. இந்த நிலைமை மாறவேண்டுமானால் நாம் பழையக்குத்தான் செல்லவேண்டும்.

முற்காலக் கல்வி திட்டத்தில் பணம் முக்கிய அம்சமாக விளங்கவில்லை. கல்வி நிலையங்களுக்குப் பெரிய கட்டடங்கள் தேவையென்று கருதப்படவில்லை. கல்வி பெறும் பிள்ளைகளிடமிருந்து சம்பளம் பெறுவதென்பது அப்பொழுது தெரியவே தெரியாது. பிள்ளைகளை தங்கள் கல்வி யை முடித்துக்கொண்டு வீடு திரும்பும் காலத்தில் தங்கள் சக்கிக்கியன்ற பொன்னையோ பொருளையே கொடுத்தனர். இதற்குக் குருதட்சணையென்று பெயர். குருதட்சணை கொடுக்கவேண்டிய, அவசியமென்று கருதப்பட்டதே தவிர, எவ்வளவு கொடுக்கவேண்டுமென்று வரையறுக்கப்படவில்லை. இது குறிப்பிடத்தக்கது. ஆகவே குருதட்சணை என்பதென்ன? ஆசிரியன் செய்த உதவிக்கு மாணவன் செலுத்தும் நன்றியின் அறிகுறி. சம்பளமென்று சொல்லி பிள்ளைகளிடமிருந்து வலிந்து பெறுவதற்கும், அவர்களே தட்சணையென்று சொல்லி விரும்பிக் கொடுப்பதற்கும் எவ்வளவோ வித்தியாசம் உண்டு. இப்படிப் பார்க்கும்போது இலவசக்கல்வி தற

பொழுது நம் நாட்டில் அளிக்கப்பட்டு வருகின்றதல்லவா?

மற்றும் முற்காலத்து ஆசிரியர்கள் அறிவை அறிவுக்காகவே சம்பாதித்துக் கொண்டவர்கள். அப்படிச் சம்பாதித்துக் கொண்ட அறிவை மற்றவர்களுக்குப் பயன்கருதாமல் வழங்கியவர்கள் அறிவைப் பெறுவதில் எவ்வளவு இன்பங் கண்டார்களோ அதைக் காட்டிலும் பள்ளத்துக் கொண்டவர்கள் இன்பம் பெற்ற அறிவைப் பிறருக்கு வழங்குவதிலே கண்டவர்கள் இந்த இன்பங்களைக் கொண்டவர்களே ஆசிரியத் தொழிலை மேற்கொண்டவர்கள். இத்தகைய பயன் கருதாப் பணியாளர்களை தர்காலச் சமுதாயம் ஆதரித்தும் கௌரவித்தும் வந்தது. கௌரவித்து வந்ததென்றால், சொல்லளவில் மட்டுமல்ல; செயலில்கூட; அதாவது அநேக சந்தர்ப்பங்களில் இவர்களுடைய அறிவுரைகளையும் அறவுரைகளையும் கேட்டுத் தண்ணைத் திருத்திக்கொண்டது.

இவர்களால் நடத்தப்பட்ட கல்வி நிலையங்களோ அரசாங்கத்தின் மேற்பார்வைக் குட்பட்டு இருக்கவில்லை. சுதந்திரமாகவே நடைபெற்றன. இதன்னிலைவால், மாணவர்கள் சுதந்திர புருடர்களாக வளர்ந்தார்கள் அவர்களுடைய மனோதரம் விசாலமடைந்தது. ஆசிரியர்களும் மாணவர்களின் அறிவைத் தாண்டியிட்டார்கள்; சுயசிந்தனையைக் கிளி நிலிட்டார்கள். சுருக்கமாக, எப்படி வாழவேண்டும் என்பதை வாழ்ந்து காட்டி விளக்கினர்.

ஆர்வம் காரணமாக இந்த ஆசிரிபத் தொழில் இறங்கினுயோ, அல்லது சந்தர்ப்பமானது இந்தத் தொழிலில் இறங்கம் படி உண்ணை நிர்ப்பந்தித்ததோ எப்படி யிருந்தபோதிலும் இதை வெறும் ஜீவனே பாயமாக மட்டும் கொள்ளாதே இந்தத் தொழில்மூலம் உமது அன்றாடவாழ்க்கை நடைபெறுகிறதென்பது உண்மை. நீ செய்கிற தொழில்தான் உள்கு இலட்சியமாக இருக்கவேண்டும். அதாவது அதை நன்றாகச் செய்யவேண்டும் மனம் வைத்துச் செய்யவேண்டும். ஏனென்றால் மற்றத் தொழில்களைப் போன்றதன்று ஆசிரியத் தொழில் ஆசிரியனிடத்தில் வருங்காலச் சமுதாயம் ஒப்படைக்கப்படுகிறது. வருங்காலச் சமுதாயத்துடன் நேரடியாகத்

தொடர்பு கொள்கிறவன் ஆசிரியன். பச் சிளம் பயிர்களைப் பாதுகாக்கும் பொறுப்பை மேற்கொண்டிருக்கிற விவசாயி மாதிரி ஆசிரியன் விளங்குகின்றன.

வருங்காலச் சமுதாயத்துடன் நேரடியாகத் தொடர்புகொண்டு. அதற்குப் போதனை செய்வதை ஒரு தொழில் மாத்திரமாகக் கருதிவிடக்கூடாது ஏனெனில். தொழில் என்றதும், ஏதோ ஒரு ஊதியத்தைக் கொண்டுதருவது என்று கருதுகின்றோம் ஆனால் போதனைசெய்வதை ஊதிய கண்கொண்டு பார்க்கக்கூடாது. எனவே, போதித்தல் ஒரு புனிதமான செயல். இதை ஒரு தொழில் மாத்திரம் என்று கருதாதே ஆகவே ஆசிரியத் தொழில் ஒரு புனித சேவை என்று கருதவேண்டும்.

ணக்கத்துக்குரியவர்களில் தாய் தந்தையர்க்கு அடுத்தபடி ஆசிரியனை வைத் துக்கெளரவிக்கிறார்கள். நமது முன்னேர்கள், தாய் தந்தையர்கள் எந்தவிதமான பயனையும் எதிர்பாராமல், எப்படித் தங்கள் குழந்தைகள்க்கு நல்லதைச் செய்கிறார்களோ, அப்படியே ஆசிரியனும் தன்னிடம் ஒப்படைக்கப்பட்ட குழந்தைகளுக்கு நல்லதையே செய்யவேண்டும். குழந்தைகளின் வளர்ச்சிதான் இவர்களுடையதுறிக்கோள் அவர்களுக்குக் கிடைக்கிற சிறப்புத் தாள், இவர்களுக்கு ஏற்படுகிற மகிழ்ச்சி. பெற்றேர்கள், தங்கள் பிள்ளைகளுக்கு எப்படி மனப்பூர்வமாகப் போதிக்கிறார்களோ அப்படியே ஆசிரியனும் தன்னிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கும் மாணுகச்சர்களுக்கு மனப்பூர்வமாகப் போதிக்கவேண்டும்.

ஆசிரியனுது கடமை தொண்டு என்றும், சேவையன்றும் மேலே கூறினால் இவை இலேசாக உபயோகிக்கிற வார்த்தைகள்ல. பொறுள் ஆழ முட்டையவை. இடையருது செய்யப்படுவது எதுவோ அதுதான் தொண்டு. செம்மையாகச் செய்யப்படுவது எதுவோ அதுதான் சேவை ஆசிரியனுக் கிருக்க எந்த நிமிடத்தில் நீதீர்மானித்துக் கொண்டாயோ. அந்த நிமிடத்திலிருந்து, கட்டுகிவரை ஆசிரியனுக்கே இருந்துவிடு. இடையிடையே வேறு தொழில்களில் நாட்டம் கொள்ளாதே. பிள்ளைகளின் வணக்கத்தைப் பறவேண்டுமானால், அவர்களுடைய முன்னேற்றத்தில் நீசிரத்தைக் கொள்ளவேண்டும்.

ஆசிரியன், பணத்திற்கு அடிமையாகி விடக்கூடாது அதாவது ஆசிரியத் தொழிலை அடிமைப்படுத்தி விடாதே. பணத்திற்காக ஆசிரியன் வாழ்கிறவன்ல்லன். பணத்தை ஒரு கருவியாகக் கருதுகிறவன். போதுமென்ற மனப்பான்மை ஆசிரியனுக்கு இளமைதொட்டே அதை திருக்கவேண்டும் எந்தவாருதொழிலும், அதில் புதக்கப்படுகிற சிரத்தையைக் கொண்டுதான் பெருமையோ, சிறுமையோ அடைகிறது. தவிர, தன்மதிப்பு உணர்ச்சியை வளர்த்துக்கொள்ளவேண்டும் ஆசிரியனுவன் பட்டத்தையோ, பணத்தையோகண்டு பல்லிலிக்கக்கூடாது. இவை கருக்கெல்லாம் மேற்பட்டது அறிவு: அறிவு எங்கே இருக்கிறதோ, அறிவு எங்கே மதிக்கப்படுகிறதோ அங்கே நீதலை வணங்கு. உன் வணக்கம், கோழைத்தனக்கின் வெளி த்தோற்றமாகவோ அச்சத்தின் காரணமாகவோ இருக்கக்கூடாது உமது நிறைந்த அறிவினின்றைமுந்த. உமது போதனு சுதியில் உமக்கிருக்கின்ற திடநம்பிக்கையினின்று எழுந்த வணக்கமாயிருக்கவேண்டும்.

தன்மதிப்புடையவனு யிருக்கவேண்டுமானால், ஒழுக்கமுடையவனுயிருக்கவேண்டும். ஒழுக்கக்கினின்று பிறப்பதுதான் தன்மதிப்பு. ஒழுக்கமிழ்ரேஸ் மதிப்பில்லை. ஏனென்றால், சிறுபிள்ளைகளின் ஒழுக்கக்கிற்குப் பொறுப்பாளி ஆசிரியன் தான்.

ஓழுக்கத்திற்கு அடுத்தது ஒழுங்கு. குறித்தநேரத்தில் பாடசாலைக்குச் சென்று, பாடவிதானத்தில் குறிப் பிட்டுள்ளபடி பாடங்களை நடத்துவதென்ற நியமத்தைக் கட்டாயமாகக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். அப்பொழுகாகான பிள்ளைகள் உன்னுடைய போதனையிற் கவனம் செலுத்துவார். உன்னைத் தங்கள் வழிகாட்டியாகக் கொள்வார். ஏன் னரால், பிள்ளைகள் ஆசிரியனைப் பார்த்துத் தான் ஓழுங்கைக்க கற்றுக்கொள்ள வேண்டும். வருங்காலச் சமுதாயத்தை அமைத்துக் கொடுக்கவேண்டிய பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறவர்களுள் ஆசிரியனும் ஒருவன்.

இனி, ஆசிரியனின் போதனையைப்பற்றிக் கவனிப்போம். பிள்ளைகளைப் பாடமாக்கச் சொல்வது போதனையல்ல. அவர்களைச்

சொன்னதைச் சொல்லும் கிளிப்பிள்ளை தளாக்கிவிடுவது போதனையல்ல. விடயது நனுக்கு கண அவர்களில் தினிப்பது போதனையல்ல. அப்படியானால் எவ்வாறிருப்பது போதனை? என்ன பயனைத் தரவேண்டும் அது? சுயமாகச் சிந்திக்கும் சக்தியை அளிக்கவல்லது எதுவோ, புதிய இலட்சியங்களைக் காட்டிக்கொடுப்பது எதுவோ அதுதான் போதனை. இளைஞர்களின் மனம் மொட்டுப்போன்றது. போதனையானது அதை மலரச்செய்ய வேண்டும்; உலகத்துப்பேரறிஞர்களின் உள்ளத்தோடு உறவுகொள்ளும் பக்ஞவத்தை அதற்கு உண்டாக்கவேண்டும். இயற்கையிலே அழகையும், இனிமையையும் காணும் ஆற்றலை அதற்கு அளிக்கவேண்டும். கடவுள் பக்தியும், அறநெறியிலே செல்லவேண்டுமென்ற உறுதிப்பாடும் உண்டாக்க வேண்டும்.

போதனையினால் இத்தகைய பயன்கள் விளையவேண்டுமானால், ஆசிரியன் பிள்ளைகளிடத்தில் பூரண அங்கு செலுத்த வேண்டுப். அவர்கள் முன்னுக்கு வரவேண்டு. மென்ற நல்லெண்ணம் கொள்ள வேண்டும். போதிக்கின்ற அளவோடு அவர்களுக்கும் தனக்குமின்ன தொடர்பு முற்றுப்பெற்று விடுகிறதென்று கருதக்கூடாது. மேலும் மேலும் கற்கவேண்டுமென்ற உற்சாகத்தை அவர்களுக்கு ஊட்டவேண்டும். தங்களுக்கு ஒரு விடயம் சலபமாகப் புரிந்துகொள்வது போல, மாணவர்களுக்குப் புரியவில்லை யென்று ஆத்திரப்படக்கூடாது. அவர்கள் மீது சோபத்தைக் காட்டக்கூடாது. தெளிவான வாசகம், இனிமையான மொழி ஆகிய இரண்டும் போதனையில் கலந்திருக்கவேண்டும் பாடம் சொல்லிக்கொடுக்கிற பொழுது, சோற்களைச் செயற்கையான முறையில் உச்சரித்தல், விடயத்தை விளக்கிக் காட்டுவதாகச் சொல்லி, அங்க அவயவங்களை அனுவசியமாக அசைத்துக் காட்டல், உரக்கக் கத்துகல் அல்லது மிக்குறைந்த குரலில் முனுமுனுக்கிற மாதிரிக்கூறல், சன், மூக்கு, செவி இவைகளிலுள்ள அழுக்கை எடுத்தல், தலையைச் சொறிதல், அடிக்கடி தும்முதல், இருமுதல், கொட்டாவி விடுதல், மேசையின்மீது இருக்கைகளையும் நீட்டிக்கொள்ளல், புதைப்பிடித்தல், பொடி போடுதல், பிறரைப்பழித்தல், பரிசுகித்தல் இப்படிப்பட்டவை

களில் ஆசிரியன் ஈடுபடுதலே கூடாது. அப்பொழுதுதான் மாணவர்களுக்குப் போதனையின்மீது முழுக்கவனமும் செல்லும். ஆசிரியன் மீதும் வெறுப்பு உண்டாகாதிருக்கும்.

சொல்லிக் கொடுப்பதைச் சிரத்தையோடு சொல்லிக் கொடுக்க வேண்டும். சொல்லிச் சொல்லி சலிப்பு ஏற்பட்டிருக்கலாம். ஆனால் அதைச் சிறிதுகூடத்காட்டிக்கொள்ளக்கூடாது. அப்படிக் காட்டினால் மாணவர்களுக்குச் சலிப்பு ஏற்பட்டுவிடும்.

மதம், அரசியல், இப்படிப் பல விடயங்களைப்பற்றி ஆசிரியனுக்கெனச் சொந்த அபிப்பிராயங்கள் இருக்கலாம். விருப்புவெறுப்புகள் இருக்கலாம். ஆனால் இவற்றைப், போதிக்கிற பாடத்தின் புகுத்தக்கூடாது. தன்கருத்துக்களுக்கிசைய பாடப்புத்தகத்திலுள்ள கருத்துக்களைத் திரித்துக்கூறுதல் கூடாது.

எந்த நிலையிலுள்ள மாணவர்களுக்கு எந்த விடயத்தை எந்த அளவுக்குச் சொன்னால் அவர்களுக்குப் புரியும், அவர்கள் மனதில் பதியும் என்பதை ஆசிரியன் நன்கு தெரிந்திருக்கவேண்டும். இளைஞர் உள்ளாம் எப்பொழுதமே புதிய விடயங்களைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டுமென்பதில் ஆவல் காட்டும் தன்மையது. இதற்காகத் தருவித்துருவிப் பல கேள்விகள் கேட்டுக் கொண்டிருக்கும். ஆசிரியன் இந்த ஆவலை வளர்க்க வேண்டும். வினாக்களுக்காக வருந்தக்கூடாது. சலிப்புக் காட்டக்கூடாது. தெரிந்தவற்றிற்குப் பதில் சொல்ல வேண்டும். தெரியாதவற்றிற்கும் தெரிந்து சொல்லவேண்டும். இதில் சிறிதுகூட நிதானம் தவறக்கூடாது.

ஆசிரியன் கற்பிக்கிறவன் மட்டுமல்ல; கற்கிறவனும்கூட கற்கக் கற்கத்தான் கற்பிக்கின்ற கடமையை அவன் திறம்படச் செய்ய முடியும். எரிக்கிற விளக்குத்தான் வெளிச்சம் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கும். ஒரு பாடத்தை அவன் திரும்பத் திரும்பச் சொல்லிக்கொடுக்க வேண்டியிருக்கலாம். சொல்லிக் கொடுத்ததுதானே என்று சிறிதுகூட முன் தயாரிப்பில்லாமல் அசிரித்தையுடன் வகுப்புக்குச் சென்று பாடம் சொல்லத் துணிவானுகில், காலகதியில்

மாணவர் களுடைய நம்பிக்கையை இழந்து விடுவான். அவர்களுடைய அதிருப்தி யைப் பெறுவான். ஒரேவிடையந்தான்; சொல்லிக் கொடுத்த பாடந்தான். ஆனால் படிக்கப்படிக்க, அதன்மீது சிந்தனை செலுத்தச் செலுத்த பல புதிய கருத்துக்கள் உதயமாவதை அவன் அனுபவத்தில் கண்டுணர்லாம். அவ்வப்பொழுதுள்ளும் கருத்துக்களை அவ்வப்பொழுது மாணவர்களுக்குத் தெரியப்படுத்த வேண்டியது ஆசிரியரின் கடமையாகும்.

மற்றும், ஆசிரியன் எந்தத் துறையில் பயிற்சி அளிக்கின்றானே அந்தத் துறையில் விசேட பயிற்சி பெற்றிருக்க வேண்டியது அவசியம். ஆனால் அவன் இதனேடு நின்று விடக்கூடாது. பல துறைகளிலும் அவன் அறிவைப் பெற்றிருக்க வேண்டும். உலகத் தில் அவ்வப்பொழுது பலவேறு மாறுதல்கள் நிகழ்ந்து வருகின்றன. ஒருதுறையல்ல; பல துறைகளில். இவையனைத்தின்மீதும்

ஆசிரியன் கவனம் செலுத்திவரவேண்டும். ஆசிரியனுடைய கவனத்திற்குப் புறம்பான விடயம் எதுவுமேயில்லையென்று கூறலாம் அப்பொழுதுதான் மாணவர்களுக்கு அவ்வப்பொழுது எழும் சந்தேகங்களைத் தீர்த்து வைத்து அதன்மூலம் அவர்களுடைய அன்பையும் மரியாதையையும் பெற்றுக்கொள்வது சுலபமாயிருக்கும்.

ஆசிரியன் பிள்ளைகளிடத்தில் எந்தவித மாணபாரபடசமும் காட்டாகவனையிருக்கவேண்டும். இன்ன இனத்தவன், இவ்வளவு பணமுடையான் என்ற பாகுபாடே அவன் உள்ளத்தில் உதிக்கக்கூடாது பாடம் சொல்லல், விடைத் தாள்களைப் பரிசீலித்தல் முதலியவற்றில் யாருக்கும் எவ்வித சலுகையும் காட்டக்கூடாது. பொதுவாக ஆசிரியன் சலுகை காட்டுகிறவன்ல்லன். கடமையைச் செய்கிறவன். இதனை அவன் நேர்மையுடனும் நிதானமிழக்காமலும் ஏய்வேண்டும்.

**குத்தமான, குவை மிகுந்த உணவு
மற்றும்
சற்றுண்ட வகைகளுக்கும்,
உங்கள் ஆடர்களைக்
குறித்த நேரத்தில் பெற்றுக்கொள்ளவும்
— விஜயம் செய்யுங்கள் —**

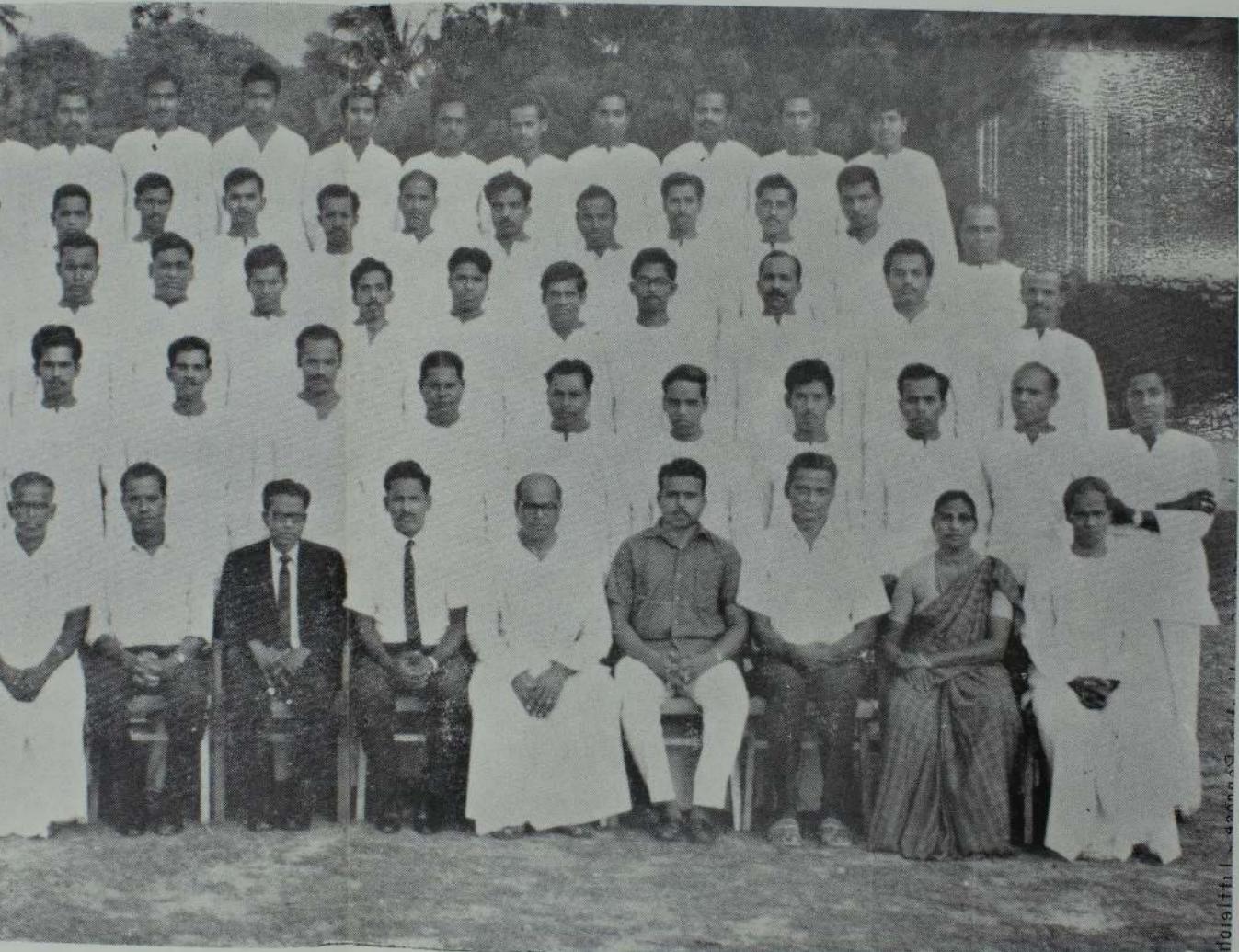
ஸ்ரீ சீயா கூபே

நீர் 85, பிரதான வீதி,

கலகா.

அதிபர் விரிவுரையாளர்களுடன் முதலாம் இரண்டாம் வ

ஈர்க்குடன் முதலாம் இரண்டாம் வருட மாணவர்கள்.

Teaching of Poetry - Is it a Problem?

by N. Thevapalasingham Esq., Lecturer, G. T. C. Nallur.

A poet, though he lives in this world, yet he is in another world — a world of imagination. Likewise, children too, who are highly imaginative, imitative and creative in thinking are also living in a world of imagination, and therefore their right to learn the works of poets cannot be denied at any cost. Today, if we take a vote to decide on the popularity of the subjects on the school curriculum, I am sure that poetry will strike the bottom in the list. Teaching poetry in our schools today is indeed an arduous task. Perhaps the 'Language Difficulty' may be the barrier. That does not mean that we can put away poetry from the school curriculum. Perhaps this may be one of the reasons why teaching poetry is a drudgery to both the teacher and the taught. It may be that we could justify ourselves by saying, let's put it away until the language barrier is overcome. This would sound very unreasonable.

The matter presented through poetry cannot be given to them through any other medium. Children are lovers of poetry, music, rhythm and rhyme. We should also remember that poetry stimulates the instinct of creativity. If we bar their way to enjoy it, it would undoubtedly be an

act of crime. On the other hand it is also true that most of our modern school-goers have no interest whatsoever in poetry. The fault is not theirs. The reason for their loss of interest is very obvious. The compulsory demand of memorisation of poems, on the part of the teachers has too often been the cause of this sorry situation. It is indeed a drudgery for them. It should be well remembered that poetry is primarily meant for appreciation and assimilation through interest and not memorisation through compulsion. If the children are made to enjoy the poem, they will automatically enjoy learning it by heart on their own. There is no other way to eliminate this aversion, except through making them appreciate the poems that we teach.

Therefore, to solve this problem I have devised ways and methods of making it easy for children to learn it. To meet this situation, I have composed a variety of poems, suited to the different standards of attainment of the pupils, their interests, age and also their local environmental set-up. In preparing these poems I have carefully controlled the vocabulary given sufficient repetition to the content words and also taken care of providing drilling practices in phonetic sound units.

The titles of some of these poems are as follows:-

1. The Mouse and the Miser.
2. Weeding
3. Darling Birdies.
4. The Beggar Boy.
5. My Umbrella Boat.
6. Little Lovely Chicks.
7. The Lost Shoe.
8. Ice Cream.
9. The Foolish Cat.
10. The Slaughter if the Innocent.
11. "What a Big Load".
12. The Owl and the Howl; etc, etc.

Here is one of them entitled 'THE LOST SHOE'. You may try this out in either grade 6 or 7.

"THE LOST SHOE"

Vocabulary: nearby, zoo, pretty, wicked, jew, limping.

Phonetic sound unit: symbol: U:

Colouring exercise:

Frock: Light blue... Shoes: Brown.

Dots: Dark blue.

Grass: Green.

Monkeys: Ash.

Bars: Black.

"THE LOST SHOE"

"Little Pretty Dotty Blue;

Once went down to a nearby zoo.

While, there she played with a monkeys few -

Poor Dotty lost a pretty shoe.

When, one was gone from the 'pretty two'.

Down she sat, with a 'What to do?'

People came there, all 'two by two'

But, none did help her, to get the 'lost shoe'.

The wicked monkey - there, sat like a jew,

Looking hard on the pretty shoe;

While poor ... Pretty ... Dotty ... Blue -

Went home, limping on her 'single shoe'.

- N. Theva.

'Helps' for teaching this poem

1. Make use of the picture for explanation of the subject matter.
2. Explain the new words with reference to the context.
3. Pick out the relative words and drill in the sound unit U:
4. Pay much attention to the elocutionary effect of the poem right from the beginning.
5. Repeat until saturation is arrived at.
6. Create an atmosphere in which the meaning of the poem may be felt rather than understood intellectually.
7. Encourage dramatisation or miming.
8. Get one or two children to walk limping on one shoe.
9. Make it a life experience for them. Correlate it with their everyday experience in life.
10. Don't force the poem into the children.
11. Read the poem aloud and effectively.
12. Remember to render it with the correct pronunciation of words intonation etc.
13. Appreciation should be motivated through your rendering.
14. Your mere reading should bring home the meaning of the poem spontaneously.
15. Help the power of comprehension, if necessary through aids.
16. Give them lot of colouring exercises. Remember the blue dots on her frock. It is because of the blue dots, they call her "Dotty Blue" Tell the children that her favourite colour is Blue.
17. Do not force on them memory work. If they appreciate it well, they on their own will volunteer to memorise it.

And now when the child recites it, pay attention to the following points:

Please see that he or she is made to feel that you are appreciating the rendering. Get the class too to appreciate it. It must give joy to both the renderer as well as the listeners. See that the child reads the series of thoughts found in the poem and not the series of words. Gestures will undoubtedly help a great deal in interpreting the meaning of the poem. Remember that, rendering is not a mere verbal reproduction, but it should

be a verbal RECONSTRUCTION - thought by thought, of the real story, experience or the picture. When the child makes a mistake then he is absolutely devoid of meaning but if he follows the poet's thought he will easily move from thought to thought and from idea to idea.

Try this out in any grade you like and evaluate the results of it yourself. For colouring exercises take carbon tracings of the picture given and use them liberally.

on Poetry

"THINK ON THESE THINGS"

The mind of a Poet.

"TWO MEN LOOKED OUT THROUGH THE PRISON BARS;
ONE SAW MUD AND THE OTHER, STARS."

What is Poetry?

"IT IS THE GIVING BACK OF BEAUTY TO GOD"

— George Russel —

"IT IS THE FINITE EXPRESSING THE INFINITE
OR THE LIMITED EXPRESSING THE UNLIMITED"

Where was poetry born?

"POETRY WAS BORN UNDER A DANCING STAR."

— Robert Lynd —

Philosophy of Poetry:

Same questions for us to meditate upon:

What is the content of Poetry ?

What is Poetry ?

What is it for ?

Could the same matter be dealt with, as well in Prose as in Poetry ?

Does Poetry differ from Prose only because of rhymes ?

Could there be poems without rhymes or word music ?

Is Poetry always a musical mould ?

Could there be Poetry without reason ?

Could Poetry be defined ?

Could the stuff of Poetry wash the souls of men ?

Could ethical conception be taught through Poetry ?

Could Poetry be used as an examination subject ?

Is it correct to ask for paraphrases of poetry from children ?

Could poetry be artificially attached to life ?

and
COULD THERE BE POETRY WITHOUT WORDS ?

அத்துவிதக் கூர்ப்பு

சித்தாந்தப் புலவன்,
வித்துவான் க. ந. வேலன் B. O. L.
தமிழ் விரிவுறையாளர். ஆசிரிய கலாசாலை, நல்லூர்.

உள்ளது சிறத்தல் என்பது இக்காலக் கல்விக் கொள்கையாகும். மனிதனிடம் உள்ளது என்ன? அவனிடம் உள்ளது அறிவும் உணர்வுமாகும்.

டார்லின் கூறும் கூர்ப்பு முறையும் உள்ளது சிறத்தலும் ஒரே பொருளுடையன.

அறிதல், உணர்தல் ஆகிய இவ்வியல்புகள் உயிர் இயல்புகளாகும். சிறப்பியல்புகளாக மனிதர்களிடம் இவற்றை வைத்துப் பேசுவது மரபாகிவிட்டதேயன்றி இவை மனிதர்க்கே உரிய சிறப்பியல்புகள்ளல்ல.

மனிதர் தவிர்ந்த ஏனைய உயிர்களிடம் இவ்வியல்பு வளர்ச்சியடையாமல் இருக்கின்றது. மனிதரிடம் வளர்ச்சியடைந்திருக்கின்றது. கற்ற சான்டீரிடம் அறிவு தெளிவடைந்தும் உணர்வு பண்பட்டும் இருக்கும். இவையே இம்முவகையினர்க்குமுள்ள வேறுபாடாகும்.

ஆன்ம இயல்பாகிய அறிதல் உணர்தலில் முழுமையடைதலாகிய கூர்ப்பின் இறுதி நிலையை நமது சமயம் அத்துவிதம் என்று பேசுகின்றது. ஆன்மாவிற்குச் சதசத்து என ஒரு பெயருண்டு. அறிவித்தால் அறிவுது என்பது அதன் பொருளாகும். இவ்வியல்பே கூர்ப்புத் தத்துவத்துக்கு உள்ளிடாக அமைவது

வாழ்வின் வெற்றி அறிவதை அறிவதிலும் உணர்வதை உணர்வதிலுமே தங்கியுள்ளது. வாழ்வு என நான் இங்கே குறிப்பிடுவது உலகியல் வாழ்வவேயே: நம்மிற் பெரும்பாலோர் அறிய வேண்டியது இது, உணரவேண்டியது இது என அறியாது குறையிசூடாம். மாருக அறிவு நிலையில் நின்று காணவேண்டியதை உணர்ச்சி வயப்பட்டு மயங்குகின்றோம். உணர்வு நிலைக் காட்சியை அறிவு நிலையில் நின்று காண்கின்றோம். இதனால் உண்மை உணரும் மதுகை இன்றித் தாழ் வடைகின்றோம்.

கற்றலின் முதன்நோக்கு, முழுநோக்கு இவ்வித குழப்பமின்றித் தெளிவு பெறுதலேயாகும் “துளை காட்சியர்” என்ற தொடர் இந்திலை பெற்றுரையே குறிக்கின்றது.

உலகப் பொருட்களிற் சில அறிவுக்கும் சில உணர்வுக்கும் உட்பட்டவை. இதற்கான செம்பொருள் இரு நிலைகளாலும் எம்துதற்குரிய அரும்பொருளாகும்.

இதனையே,

“அன்பே சிவம்”

“அறிவே சிவம்” எனத் திருமந்திரம் கூறும்.

அறிவின் கூர்ப்பும் உணர்வின் கூர்ப்பும் முடியுமிடம் அத்துவிதமாகும். அதுவே, ‘தான் அதுவாம்’ தன்மை. அதுவே சிவ சிவா.

★ கல்வியும் சமூகமும்

★ டாக்டர் சி. ராமசுவர் பாட்டு

கல்விச் செயல்முறை ஒரு சமூகச் செயல்முறையாகுமென்பதே கல்விச் சமூக வியலின் அடிப்படைக் கருத்தாகும். சமூக வியலின் விதிகளையும், முறைகளையும் பல கல்விப் பிரச்சினைகளுக்கு விடைகாண கல்விச் சமூகவியல் பயன்படுத்துகின்றதென்று “ஸ்மித்” என்பார் இவ்வியலுக்கு விளக்கம் தருகிறார். கல்வி நிலையங்களை சமூக நிலையங்களாகக் கருதி ஆராயும் அறிவியற் பிரிவே கல்விச் சமூகவியலாகும்.

தனிமனிதனது முழு வளர்ச்சிக்காக சமூகம் பயன்பட வேண்டும். தனிமனிதனுக்காகச் சமூகம், சமூகத்துக்காக தனிமனிதனல்ல. அவன் சுதந்திரமாக வளரச் சமூகம் இடங்கொடுக்க வேண்டும். ஐனநாயக சமூகத் தத்துவத்தின் சார்பாக எழுவது ஐனநாயகக் கல்வித் தத்துவம். இதன்படி சமூகத்திலுள்ள ஒவ்வொரு குழந்தைக்கும் கல்வி வசதி கொடுக்கப்படல் வேண்டும். இது சமூகத்தின் அல்லது அரசாங்கத்தின் பொறுப்பாகும். ஏழை பணக்காரன் என்ற வேநுபாடின்றி எல்லாக் குழந்தைகளுக்கும் இலவசக் கல்வி வழங்க வேண்டும்.

குழந்தை சமூகச் சூழலில் கான் நல்லவளர்ச்சியடைய முடியும் என்பது ஆராய்ச்சியாளர் கண்ட உண்மை. பாளி கள் குழந்தைகளின் மழு வளர்ச்சிக்கு மீது பொறுப்பேற்க வேண்டும் என்னும் என்னம் வலுத்து வருகின்றது. முழுவளர்ச்சி சமூகச் சூழலில்தான் ஏற்படும். சிறுவர்கள் தமிழ்வயதொத்தவர்களுடன் வாழ்ந்தே தமிழ்நாடு மாண்புக்குத் தேட யான குணங்களையும் பெறுகின்ற

னர். கூட்டாக வேலைசெய்வதற்கு வாய்ப்பனிக்க வேண்டும்.

கல்வியினுடைய குறிக்கோள் தனிமனிதனுடைய தேவைகளையும் நலனையும் கண்டு அவற்றைச் செம்மையான முறையில் வளர்த்து அவனைச் சமூகத்தின் சிறந்த உறுப்பினாக்குவதும், பணியாளனுக்கவும் உருவாக்குவதாக இருத்தல் வேண்டும்.

சமூகத் தொடர்புடைய கல்வி இலக்குகளை அடைவதற்குத் தேவைப்படும் அறிவினைச் சமூகவியலைனாலும் அறிவியற் பிரிவு ஆசிரியர்களுக்களிக்கிறது இப்பிரிவும் கல்வி உள்வியலைப் போன்று ஆசிரியர்பிற்கிக்கு இன்றியமையாததாகக் கருதப்படுகின்றது.

ஆதிகால மனிதன் வேட்டையாடிச் சீவித்த காலந் தொடக்கம் இன்று வரை யுமுள்ள மனிதனது வாழ்க்கை முறையை சமூகவியல் ஆராய்கின்றது. கல்விச் சமூக வியல் தனிமனிதர்களுக்கும் சமூகத்துக்கு மிடையேயுள்ள நெருங்பிய தொடர்பினைத் தெளிவாக விளக்குகிறது தனிமனிதர்களும் சமூகமும் ஒன்றையொன்று சார்ந்தவை தனிப்பட்ட மனிதர்கள் தமது ஆற்றல்களாலும், சிந்தனைத் திறனாலும் சமூக வளர்ச்சிக்குத்துவது போன்று சமூகம் தனிப்பட்ட மனிதர்களுடைய நல்வளர்ச்சிக்குப் பெரிதும் உதவுகின்றது தனிமனிதனது ஆளுமை உருப்பொதல் சமூகத் தொடர்பினால் என்பதை நடாம் மறக்கலாகாது.

சமூகச் செல்வாக்கு களாலும் சமூகத் தொடர்புகளினாலுமே மனிதப் பண்புகளை ஒருவன் பெறுகிறான் நன்றால் அது மிகக்காது. கல்வி, சமூகத்துக்கு நான்து விதங்களில் உதவுகிறது:

i. சமூகத்தின் பண்ணைய மரபுகள் சிறைந்தழியாமல் காத்து இத்தலை முறைக் குழந்தைகளிடம் ஒப்படைத்தல்.

ii. சமூகத்திலிருந்து வரும் சில பழக்க வழக்கங்கள் இக்காலத்துக்கொல்வாதனவாயிருக்கும். அவற்றை இக்கால முறைக்கேற்ப மாற்றியமைத்து மாணவருக்கு வழங்கிவருதல்.

iii. சமூகத்தில் நிலவிவரும் சட்டத்திட்டங்களின் ரீல் றியமையாமையை உணரச் செய்து அவற்றிற்குப் பணிந்து நடக்கச் செய்தல்.

iv. கல்வி கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களே நேரடியாகச் சமூக முன்னேற்றத் திலும், நாட்டினை வளம்படுத்தும் திட்டங்களிலும், அறியாமையைப் போக்கும் பணிகளிலும் பங்கு கொள்ளுதல்.

மனிதன் கூட்டு வாழ்க்கையை விரும்பு பவன். மனித இனம் இவ்வுலகில் தோன்றிய காலந்தொட்டே இத்தகைய கூட்டுச் சமூதாயங்கள் இருந்துவந்துள்ளன. என்பதற்குப் பல ஆதாரங்கள் உள்ளன: காந்தியினுடைய ஆதாரக் கல்விமுறையும் ஜான்டேயியின் செயல்முறைக் கல்வித்திட்டமும் சமூக வளர்ச்சிக்கு மிகவும் வாய்ப்பளிக்கின்றன.

சமூகப் பழக்க வழக்கங்களில் காலத்துக்கேற்ப மாறுதலைச் செய்வதும் கல்வியின் தொழில்களுள் ஒன்றாகும். சமூக நிலை மாற்றத்துக்கும் கல்வி ஒரு கருவியாகும். எடுத்துக்காட்டாக தற்போது நம் நாட்டில் தீண்டாமை ஒழிப்பு, கூட்டுறவு மனப்பான்மை முதலிய புதுக்கருத்துக்களைப் பரப்புதலவியம். இவற்றைப் பள்ளிமானங்கள் மனதில் ஆசிரியர்கள் இளமையிலேயே பதிய வைத்தால் அவர்கள் பெரிய ஸர்வாகும்போது, இக்கருத்துக்கள் சமூகத்தில் ஊன்றிலிரும். இம்மாதிரிக் காலத்துக்குகந்த புதுக்கருத்துக்களைத் தாம் கற்பிக்கும் பாடங்கள் வாயிலாகவும், பல விதப் பள்ளிச் செயல்கள் மூலமாகவும் மற்றும் தங்கள் நடத்தையின் உதாரணத்தாலும் மானுகரிடம் பரப்பலாம்.

சமூக இயல்பாக்கத்துக்குப் பாடசாலைகள் மட்டுமல்ல, சனசமூக நிலையங்களும், சமய ஸ்தாபனங்களும், குடும்பமும், விளையாட்டுக் குழுவும் இன்னும் பலவும் உதவுகின்றன. பாடசாலைகளில் குழு முயற்சிகள் மூலம் கற்பிப்பதும், இல்லங்களாகப் பிரித்து உடற்பயிற்சி நடாத்துவதாலும், பாடசாலை வேலைகளை மாணவர்களைப் பல குழுக்களாகப் பிரித்துப் பகிர்ந்தளிப்பதாலும், மாணவர்கள் சங்கங்கள், நாடகம் முதலியன் நடாத்துவதாலும் பாடசாலைகளில் சமூக வளர்ச்சிக்கான காரணிகளை மாணவர்கள் பெற வாய்ப்பு உண்டாகிறது. இன்னும் வரலாறு, புவியியல், குடியியல், குழல், இலக்கியம் போன்ற பாடங்களை மாணவர் கற்பதாலும் சமூக வளர்ச்சிக்கான தன்மையை மாணவர்கள் பெறுகின்றனர்கள்.

குடும்பம்:- இது சமூகவியல்பாக்கத்துக்கு ஆணிவேர் போன்றது. வளரும் குழந்தைக்கு அதன் குடும்பம் ஆற்றும் பணிகள் அநந்தம். குடும்பத்தில் நிலவும் நெருக்கமான வலுவுள்ள பலதரப்பட்ட சமூகத்தொடர்புகளும் அவற்றின் விளைவாகக் குழந்தைபெறும் அனுவங்களுமே அதன் அறிவு வளர்ச்சிக்கும் ஒழுக்க வளர்ச்சிக்கும் அடிப்படைகளாக அமைகின்றன.

மனிதனிடம் காணும் குழுஞ்கம் தனினைப் போன்றேரிடம் சேரத்தாண்டும் குழுவாழ்க்கையினால் தற்காப்பும், தன்சுற்றக் காப்பும் மனிதனுக்கும் கைகூடுகின்றன. மனித குலத்தின் சிறப்புப் பண்புகளை வரம் ஏழுக இயல்பினால் தோன்றியவை களே.

‘உலகத்தோ பொட்ட ஓழுகல் பலந்தறு கல்லார் அறிவிலா தார்’
என்பது வளர்ந்துவர்வாக்கன்றே

சி. சிவசுப்பிரமணியம்,

(2-ம் வருடம்)

நான் கெட்டிக்காரன் (கவிதை)

கணக்கென்றால் கடுமை யென்ற
 கருத்துவென் நெஞ்சி இன்டு
 நெருப்புசால் கணக்குப் பாடம்
 நினைவதை நிலைத்தே விடடேன்
 காரணம் யாரும் இல்லை.
 கணக்குக்கு வந்த வாத்தி
 வாதைதான் தந்தார் அம்மா
 வாந்தினாய் என்ன சொல்ல
 அடியுதை கொஞ்ச மஸ்ஸ
 ஏச்சுக்கும் பஞ்ச மில்லை
 இப்படிக் கணக்குப் பாடம்
 என்னிடில் இரத்தம் சொட்டும்;
 அன்றாடன் ஜம்பத் தைந்து
 ஆனது அவருக் கென்று
 ஆசிகள் பலவும் கூறி
 அனுப்பினர் பாட சாலை.
 இன்னுமோர் வாத்தி வந்தார்
 அச்சுமோ அகன்ற தில்லை.
 ஆவலும் இல்லை யில்லை.
 தடித்தவோ ருகுவம் அன்னர்
 தடியதை யெடுக்க மாட்டார்.
 விடியவே வந்து பாடம்
 வினையிலே தொடரு கிண்ணு
 என்னையே பார்ப்பா ராணு
 ஏங்குதே எந்த னுள்ளம்
 அன்னையாய் மின்னும் சொல்லும்
 அழகவர் உள்ளப் பொலிவும்
 என்னைநான் மெய் மறந்து
 இதமதை ஏற்ற துள்ளம்
 சொல்லிலும் கடுமை யுண்டு
 கக்கென்று முணர்வு முண்டு
 மனிழைப் படத்தைக் காட்டி
 மகிழ்வுடன் நடன மாடி
 அபிநயம் கொண்டும் பொருளின்
 அடக்கமாத் தெளிவை யூட்டி
 இனிக்கவே கணக்குப் பாடம்
 இசைக்குதே எந்த னுள்ளம்
 கணக்கிலே கணக்கு விட்ட
 காலமும் ஒன்று உண்டு
 இனிக்குதே இன்று பாடம்
 இனியென! நான் கெட்டிக் காரன்,
 பள்ளியென் பாச்சற தான்
 யடிக்கநான் போக வேண்டும்.
 நெற்றியில் திலக மிட்டு
 நேரத்தில் விட்டி ட்ரமா
 செல்லந் மறுத்தா னும், நான்
 செல்லுவேன் ஆமாம் அம்மா.
 அன்னியே முத்தம் கந்து
 அனுப்பின்று பாட சாலை.

— ச. பாலச்சுந்திரன்,
(முதலாம் ஆண்டு)

கற்பித்தலீல்

வினாக்களைப் பயன்படுத்தல்

நற்றல் இனிது நிகழ்வேண்டுமேயானால் ஆசிரியனுக்கும் மாணவனுக்குமிடையில் ஒருவித பரஸ்பர உணர்ச்சி ஏற்படவேண்டும். மாணவர் ஆசிரியனை ஒரு தோழனுக்கமதித்து தாமறியாத விஷயங்களையெல்லாம் கேட்கும் இயல்புடையராகவும், ஆசிரியன் மாணவர் கேட்கும் வினாக்களுக்குச் சந்தோஷமாக விடை இறுக்கும் குணமுடையனும் இருத்தல் வேண்டும். இவ்வித உணர்ச்சியை ஒரு ஆசிரியன் தன் வகுப்பில் நிலைபெறச் செய்ய வேண்டுமேயானால் மாணவருக்கு இயற்கையாயுள்ளதாய் கேள்வி கேட்கும் சபாவத்தைத் தூண்டிவதேயன்றி ஒருபொழுதும் தடைசெய்யக்கூடாது.

நான்கு அல்லது ஐந்து வயதான ஒரு பிள்ளை வீட்டிலிருக்கும்போது தன் பெற்றேரை இது என்ன? அது என்ன? அது என்? என் அப்படி? என்ற பலவிதமான கேள்விகளைக் கேட்பான். அக்கேள்விகளுக்கு விடையிறுத்துக்கொண்டுவர பிள்ளையினரில் நாடோறும் வளர்வதுமல்லாமல், அப்பிள்ளை விடையிறுத்தோரையும் நேரிக்கின்றன. இவ்விதமே பாடசாலைக்கல்வியும் நிகழ்த்தால் பாடசாலைக்குப் போவது ஒரு இங்பகரமான தொழிலெனவும். பிள்ளை சன் இயல்புக்கேற்ற வகையில் சந்தோஷிக்கின்ற ஸ்தானமாகவும் உணர்வர். இவ்வித உணர்ச்சி ஏற்படவே அவர்கள் ஆசிரியருடன் கலந்து பேசவும், விடைகளை வினாவுவும், விடையிறுக்கவும் சற்றேனும் பின்னில்லார்.

கேள்வி கேட்கும் இயல்பானது சிறுவர்களிடமன்றி வளர்ந்தவர்களிடமும் உண்டு அது விடயங்களையறிய விரும்புவதாலும், கலந்துரையாடி மகிழ்வதற்கும், வினாக்களை எழுப்புகிறார்கள், எனவே வினாவுதல் என்பதனால் ஒருவர் தம் மனத்தில் எழுந்தபிரச்சினைகளைக் கேள்வியால் யாவருமறி

யும்படி செய்வதேயாம். “வினாவாவது அறியலுறவு வெளிப்படுத்துவது” என சேனவரையர் கூறுவதும் இக்கருத்தை வலியுறுத்தும். இக்குணம் யாவரிடத்தும் இன்றியமையாததாயிருக்க வேண்டுவதொன்று. இக்குணத்தை வளர்ப்பதே ஆசிரியர் கடனையிருக்க, சிலர் அதனைத் தடைசெய்தும் விடுகின்றனர். அன்றியும் வினாவும் மாணவர்களில் வெறுப்புணர்வை ஏற்படுத்துகின்றனர். இது அறியாமையால் வருவது.

வினாவிடை முறைகளை நடப்பமாகக் கொண்டு, அநேகபாடங்களை நடத்தலாம். மாணவரது கேள்விகட்டுக் குறைந்த விடையிறுக்கற்கு அவர்கள் கேட்கும் கேள்விகளின் நோக்கங்களை அறிய வேண்டும். சிலர் ஆசிரியர்களுடன் சம்பாஷித்தறபொருட்டு விடயத்தைப்பற்றி அறிதறபொருட்டும் கேள்வி கேட்பார்கள். நாளைக்கு வகுப்பிரிக்கிறதா? என் இல்லை? இவைபேரன்ற வினாக்களுக்கு ‘இல்லை’ வருடப்பிறப்பிற்காக, எனக்குறுகிய விடையிறுக்கல் சிறந்தது. இவை போன்ற வினாக்களையும், புலன்களைத் தாக்குவதற்கொருட்களைப் பற்றிய வினாக்களையும், பெரும்பாலும் ஐந்து அல்லது ஆறுவயகினரான மாணவர்களே கேட்பார்கள். வளர்ந்தவர்கள் உதாரணமாக குறவுப்பதுகி என குளிராய் ஒருக்கின்றது? வாயு மானியில் நீரை உபயோகியாது இரசத்தை உபயோகிப்பதென? கொசித்துக்கொண்டிருக்கும் நீர் பொழுதும் 100°C உடையதாய் இருப்பதென? என ஆராய்ச்சியானதும், உண்மை நூனத்தை அறிவிப்பதற்குரியதுமான கேள்விகளைக் கேட்பார்கள். சிலருடைய கேள்விகள் பிழையாயிருக்கக் கூடும். ஆனால் ஆசிரியர் அவர்களை ஒருபொழுதும் அதைரியப்படுத்தக்கூடாது.

பசூய கல்வி நிபுணர், தக்க முறையில் வினாவு அறியாதவன் நல்லாசிரியனுக்கு மாட்டானெனக் கூறியிருக்கின்றனர். பல வருடப் பயிற்சியின் பின்பே சாதுரியமாக நல்ல கேள்விகளைக் கேட்கமுடியும். ஒரு நல்லாசிரியர் பாடத்தைத் தொடங்கும்பொழுதும் மாணவர்களும் முன்னிலைச் சோதித்தற்பொருட்டும் பாடத்தில் அவர்களுக்குக் கவர்ச்சியை உண்டாக்குதற் பொருட்டும் சில கேள்விகளைக் கேட்பார். பாடம் நடக்கும்பொழுது விடயத்தில் மாணவருக்கு எவ்வளவு கஷ்டம் இருக்கிறதென்பதையும் மாணவர் தன்னுடன் ஒத்து உழைக்கிறார்களா? என்பதையும் அறிதற் பொருட்டும் சில வினாக்களை வினாவுவார். பாட முடிவில் சில வினாக்கள் மூலம் பாடத்தைத் திரும்பப் படிப்பிப்பதுமல்லாமல் மாணவர் எவ்வளவைக் கிரகித்திருக்கிறார்கள் என்பதையும் அறிவார். மிகப் பழைய கல்வி நிபுணராகிய “சோக்கிறற்றீஸ்” என்ற ஞானியாரும் இவ்வினா முறையே உண்மை ஞானத்தைப் புகட்டத் தகுந்த ஒரு சிறந்த முறையெனக் கண்டு. கிரேக்க இளங்குக்கும், வாணிபருக்கும் அம்முறையில் தமது கலை ஞானங்களையும், கொள்கைகளையும் போதித்தாரென்பது என்டு குறிப்பிடத்தக்கது.

ஆசிரியரது கேள்விகள் இலகுவான பாதையிலமைக்கப்பட்டுக் குறுப்பினாலும் மாணவருக்கு விளங்கக் கூடியனவாயுமிருக்க வேண்டும். இதற்கு விடை தெரிந்தவர்கள் கை உயர்த்துங்கள். இதற்கு யார் விடை சொல்லக்கூடும் என அவசியமான வசனங்களைச் சேர்த்து வினாக்களை வினாவுதல் சிறப்பாகாது. ஒரு கோவியை மாணவரைக் கேட்டால் அதற்கு எல்லாரும் ஒரேயொரு மறுமொழியைத்தான் சொல்லக்கூடியதாக இருக்கவேண்டும். அதே மறுமொழியைத்தான் ஆசிரியனும் தன் மனதில் வைத்திருக்க வேண்டும். அதைவிடுத்துக் கொழும்பில் என்றால்? என்ற கேள்வியைக் கேட்டால், ஒவ்வொரு மாணவனும் ஒவ்வொரு விதமான விடையைக் கொடுப்பான். மாணவர் யோசித்து விடைகொடுக்கக்கூடிய கேள்வியே சிறந்தது. ஆம் அல்லது இல்லை என்ற விடைகளையும் உத்தேசித்துக் கூறக்கூடிய விடைகளையும், இருக்கக்கூடிய கேள்விகள் மாண-

வரை ஒருபொழுதும் யோசிக்கவிடா. இலங்கையின் மத்தியில் மலைகள் உண்டல்லவா? எனக் கேட்டால் மாணவர் யோசியாமலே ஆம் என்பத். சிலர் தங்க மாணவரின் ஆற்றலுக்கு மின்சிய கேள்விகளைக் கேட்கின்றனர் எவ்விதம் சில காலம் நிழுபின் மாணவர் தம்மாற்றவில் அவநம்பிக்கையுடையராய்ப் படிப்பில் கவனத்தைச் செலுத்தாது விடுவார். நேரக் கம்புதிய முறையிற் படிப்பிப்பதாயிருந்தாலும் மாணவருக்குத் தெரிந்த விடயத்தைப்பற்றிக் கேள்வி கேட்பதேனும் அநேக இடர்கள் நிசுமிக்காடும் பூண்மாய் அறிந்த விடயத்தில் கேள்வி கேட்டால் உற்சாகம் குன்றி மாணவர் மனம் சோர்வுறுவார். ஏனெனில் மிக இலகுவான விடயங்களிலும் நன்றாய் அறிந்த விடபங்களிலும் கவர்ச்சி, கவனம், யத்தனம் என்பவை பொதுவாக உண்டாவதில்லை.

ஆசிரியர் கேட்கும் கேள்விகளுக்கு பாணவர் இறுக்கும் விடையை ஒரு தங்கமையுடையனவாயிரா. சில சரியாயும் சில பிழையாயும், சில ஒரு பதிதி சரியாயும் இருக்கும். சில சம்பங்களில் ஒரு சிலர் ஒருவிதமான விடையையும் கொட்டாது மௌனங்களிலும் சாதிப்பார். ஆசிரியர் பிழையான விடை கொடுத்தாருக்கு ஏற்றுப்பிரகரிப்புச் செய்வதற்கு அவர்கள் அவசியமான விடை கொடுத்ததால் சுரணக்கத் திரியவேண்டும். பாடம் நடக்கும்பொழுதும் மாணவர் வகுப்பில் கவனமின்மைய் இந்தால் படிப்பிக்க விடயத்தை ஒருபொதும் கிரகித்துக்கொள்ள மாட்டார்கள் ஆசிரியர் கேட்கும் கேள்விகள் அவர்களுக்கு விளங்கா. விடை இறுக்கும்படி நெருக்கிணங்க உத்தேசமான விடைபை இறுப்பார்கள். அல்லது மௌனம் சாகிப்பார்கள். விடைசொல்லுவதற்காக மாணவர் நியாயித்து முறை அல்லது ஆசிரியர் படிப்பிக்க முறை பிழையாய் இருந்தால் மாணவர் கொடுக்கும் விடைகளுடைய பிழைபாகவே இருக்கும்.

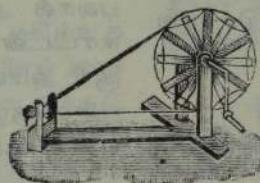
ஆசிரியர் வகுப்பில் பிரச்சினையை உண்டாக்கி விளக்கமான கேள்விகள் மூலம் கற்பித்தல் நன்று. பிழையான விடைகொடுப்போருக்கும், மென்மாயிருப்போருக்கும்

படியுறைக் கேள்விகள் மூலம் விடயத்தை விளக்கலாம். உத்தேச விடைகளைக் கொடுக்க ஒருபொழுதும் விடக்கூடாது. விடையை எல்லோரும் சேர்ந்து சொல்லுதல் நல்லதன்று. ஏனெனில் யாருக்கு விடை தெரியும், யாருக்கு விடை தெரியா தென அறிதல் கஷ்டம். அன்றியும் வசூப்பில் பெரிய ஆரவாரமுமுண்டாகும். மேலும் ஒருசிலர் யோசித்து விடை சொல்ல ஏனை யோர் சந்தேகங்களையோசியாது அவர்கள் சொன்ன விடையையே திரும்பிச் சொல்வர். மாணவர் குறுகிய வசனத்தில் தமது

பாஸேயில் சொல்லுதலே பூரண விடையெனப்படும்.

சிலர் வினாக்களை வினாவில் விடைபெறுதல்தான் படிப்பித்தலென என்னுகின்றனர். ஆனால் கேள்வி கேட்டு மறுமொழி பெறல் கற்பித்தலின் ஒரு பகுதி யாக அமையுமேயன்றி பூரணமான கற்பித்தல் என்று கூற முடியாது. ஆனால் வினா விடை என்ற அச்சுமுனின்றி கற்பித்தல் சிறப்புப் பெற முடியாது.

மா. சின்னத்துப்பி (1-ம் வருடம்)

அறிவியல் வளர்ச்சி மிகுந்த நூற்றுண்டு இது. எதற்கும் காரணம் கண்டு தெளியும் அறிவின் வேகம் இக்காலத்தில் மிகுதி. ஆகையால், மூட நம்பிக்கைகளை அகற்றுவது கற்றவர் கடமை ஆகிறது.

— பேராசிரியர் மு. வ.

உங் வாழ்வின் பூரணத்துவத்தை நீ உணர்த வரை உனது ஸ்தியம் எதுவாயினும் சரி அதைச் செம்மையாக அடைய முடியாது.

— அரவிந்தர்.

கொண்டுஇவ்
விருவரும்,
குழந்தைக்
கல்வியில்
காட்டிய அக்
கறை அளப்ப
ரியது. பிரோ
பல் 19-ஆம்

குழுவிப் பள்ளிகள்

இனித் மூன்று குழந்தைப் பருவத்தில் மிக விரைவாகவும், பிள்ளைப் பருவத்தில் அதற்கு அடுத்தபடியாகவும், அதன்பிறகு சிறிதுசிறிதாகவும் வளர்ச்சி பெறுகின்றது என்பது ஆராய்ச்சியாளரின் கருத்து. எனவே, வளரும் பயிராக இருக்கும் குழந்தைமீது கூடிய அக்கறை எடுக்கவேண்டியது எமது முக்கிய கடமையாகும். இக் காலத்தே கவனப், அல்லது அக்கறை எடுக்கப்படாதவிடத்து குழந்தையில் எதிர்கால வாழ்வு பாதிக்கப்பட்டுவிடுகின்றது.

“எழுபிறப்பும் தீயவை தீண்டா
[பழியிறங்காப்

பண்புடை மக்கட் பெறின்”

என்பது திருவள்ளுவர் வாக்கு. “பிறரால் பழிக்கப்படாத நற்குணங்களைக் கொண்ட புதல்வரைப் பெற்றவன், எழு பிறப்பிலும் துண்பமின்றி வாழ்வான்” என்பதே இக் குறித்து கூறும் உண்மையாகும். எல்லா பெற்றுக்கொண்டு, இனமையிலேயே தம் மக்களின் நல்வாழ்வுக்கு வழி காட்டல் வேண்டும். “ஜந்தில் வளையாதது ஜம்பதில் வளையுமா?” என்பது முக்கோர் கூற்று. குழந்தைப் பருவத்தில் பிள்ளையின் மீது கவனம் கொள்ளாப் பெற்றார். தம் குழந்தைக்கு மட்டுமன்றி நட்டுக்கே பெரிய தீவையைச் செய்தவராவார். எனவே, குழந்தையைக் கூர்ந்து ஆராய்து நல்வழிப்படுத்தல் அத்தியாவசியமாகின்றது.

மேற்காட்டியவாறு குழந்தைகளை வளர்ச் செய்வது கொல்லுதான் எனி னும். அதோடு பொருட்டாக மதியாது இருக்கல் வேண்டும். அப்போதுதான் உயர்ந்த உத்தமர்களை நாடு பெறும் இந்த உண்மையை உலகுக்கு உணர்த்திய பெருமை, சிந்தனையாளர் பிரோபல், டாக்டர் மொண்டிகுரி அம்மையார் ஆகியோரையே சாரும். குழந்தைகள்மீது கூடிய ஈடுபாடு

நூற்றுண்டல் ஜெர்மனி யில் வாழ்ந்த கல்வி நிபுணராவர். மொண்டிகுரி அம்மையார் அந்தாற்றுண்டன் பிறப்பத்தில் இத்தாலி நாட்டில் வாழ்ந்தவர். பிரோபல் ஆசிரியராகவும். அம்மையார் மனித இன வரலாற்றுப் பேராசிரியராகவும் வாழ்ந்தமையால் குழந்தைகளின் பல்வேறு அம்சங்களையும் அறிந்துகொள்ளும் நிலை இவர்களுக்கு நன்கு கிட்டியது. பிரோபலால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட பள்ளி கிள்டர் காட்டன் (Kindergarten) எனவும், மொண்டிகுரி அம்மையாரால் தொடங்கப்பட்ட பள்ளி குழந்தைகள் இல்லம் (Nursary home) எனவும் அழைக்கப்பட்டன.

கிள்டர்காட்டன் பள்ளிகள்:-

இப்பள்ளிகளை ஒரு தோட்டமெனவும், குழந்தைகளைத் தாவரமெனவும், ஆசிரியரைத் தோட்டக்காரனெனவும் கற்பினை செய்கின்றார் பிரோபல் குழந்தைகளை இப்பருவத்தில் நன்கு வளர்க்காவிட்டால், அவர்களை ஜந்து வயதுக்குப்பின் வளர்க்க முடியாது எனவும் கூறி, இப்பருவத்தே ஆசிரியர்களிலும், அண்ணயரே கூடிய அக்கறை காட்டவேண்டுமெனவும் கூறுகின்றார்.

குழந்தைகளின் தனித்தன்மைக்கு மதிப்பளித்து. அவர்களை ஊக்கித் தாமாகவே இயங்கச் செய்ய வேண்டுமென்றும், அத்தோடு ஒரு குழந்தை மாற்றிருக்கும் குழந்தையோடு ஒன்றிலாழ்வும் நிதி உண்மையும், உரிமைகளையும் அறியவேண்டும் எனவும் வற்புறுத்தினார். இதனால், இவர்கள் பள்ளி ஒரு சிறிய குழந்தை உலகம் எனப்பட்டது குழந்தைப் பருவத்தில், குழந்தைகள் தாமாகவே தட்டுத் தட்டையின்றி இயங்கும். எனவே விளையாட்டால் வளர்க்கியும், விளையாட்டால் கற்கும் ஆற்றலையும் பெறுவதால் கல்வி பிறந்த உடனேயே, தொடங்கவேண்டுமென்பது அவர்களுக்கு கருத்து. கிள்டர்

காட்டன் பள்ளிகள் மனித இனம் உருப் பெற உதவுகின்ற நூலை இடிக்குடையோத்தார். குடும்ப வாழ்க்கை, மனித வாழ்க்கை, நாட்டு வாழ்க்கை என்பவற்றை வளர்க்கும் நிலைய மே கிண்டர்கார்டன் பள்ளி என விளக்கினார்.

பாட ஏற்பாடு:-

கிண்டர்காட்டன் பள்ளியிலே பாட ஏற்பாடு பின்வருமாறு அமைந்திருந்தது (1) கை அசைதல் (2) பாட்டு (3) பேச்சு (4) நடிப்புக்கள் என்பவற்றேருடு கைவேலைகள், காகிதம் கத்தரித்தல், மடித்தல் என் பனவும் அவர்களது நாளாந்த நிகழ்ச்சிகளாகும். குருடர், செவிடர்களுக்கும் புலன் கல்வி அளித்து அவர்களது வாழ்க்கை வளம்படுத்தப்பட்டன.

கதையென்றால் குழவிகள் மகிழ்வது இயற்கைதானே? எனவே கதைகளைப் பாக்களாகப் பாடுவதும், கூடி ஆடுவதும் கூடு அவர்களது பாட ஏற்பாடு ஆகும் கற்பிக்தலுக்கு உதவியாக உபயோகப்படுத்தப்பட்ட கருவிகள் கொட்டைகள் என்பத்தன. போதனாமுறைகளில் ஆசிரியர் துடிடப்பாடு கீல்லை. பின்ஜோகளின் விருப்பத்தைக் கண்டு அவர்களைத் திசை திருப்பி விடுதலே அவரது தலையாய கடமையாகும். கருங்கக்காறின், குழவி அதன் உலகத்தில் அது தானே இயங்குவதே, கிண்டர் கார்டன். குழவிக் கல்வியின் மாண்புக்கு வழி காட்டிய இடப்பள்ளிகள் இன்று உலகமெங்கும் காணப்படுகின்றன.

குழந்தை தீவிலாம்:-

குழந்தைகள் இயற்கை வளர்க்கியோடு தாமாகவே கற்கும் ஆற்றலைப் பெறவேண்டுமென்பதே டாஸ்டர் மொன்டிகுரி அம்மையாரின் விருப்பமாகும். உள்நூல் அடிப்படையில் குழந்தைக் கல்வியை ஆராய்ந்த இவர், ‘பின்னை, தன் தேவைக்குப் பிறரை நாட்டுத் தேவையில்லை. அது உரிமையோடு ஒடியாடித் திரிதல் வேண்டும். உண்ணல், உடுத்தல், பலபடி இயங்கல், கற்றல் எப்பவற்றில் உரிமை தேவையெனக் கூறினார். இவரது பள்ளிக்குக் ‘‘குழந்தை இல்லம்’’ என்பது பெயர். சொல்லால் எதையும் கூறித் திரியாமல், தன் உள்ளக்கிடக்கை

களைச் செய்வில் காட்டியவர். உள்ளியல் அடிப்படையில் குழந்தைக் கல்விக்கு வித்திட்ட உத்தமர் இவர்.

பாட ஏற்பாடு:-

பாட ஏற்பாட்டைப் பொறுத்தாளரில், வண்ணக் கட்டைத் துண்டிகள், மனிகள், கணக்கு அட்டைகள், விளையாட்டுக் கருவிகள் என்பவற்றேருடு குழந்தை உரிமையுடன் விளையாடல்வேண்டும். எந்தவித இடையூறு மின்றி அவர்கள் சுதந்திரமாகவும், சுயமுயற்சியுடனும் விளையாடிக் கல்வி கற்பர். பயன்தருந்த வேலைகளில் குழந்தை விருப்பத் துடன் ஈடுபடுவதற்குக் குழந்தை விருப்பும் ஒரு வகைக் கற்பித்தல் கருவி கள் (didactic illustrations) பயன்படுத்தப் பெறுகின்றன. குழந்தைகள் தாம் செய்யும் தவறுகளை, தாமாகவே திருத்திக்கொள்ளும் வகையில் இக் கருவிகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

ஆசிரியர்களைப்பற்றிக் கூறும்போது, அவர்கள் கற்பிப்பவர்கள் அல்லர் என்றும். அவர்கள் வழிகாட்டிகளே ஆவர் என்றும் கூறுகின்றார். குழந்தையின் தனித்தன்மையை வெளியாக்க உதவுவதே ஆசிரியர்து பணி என்கிறார். குழந்தை இல்லத்திலே வகுப்பறை கோலம் வேண்டாமெனவும், கட்டளையிடுதலைத் தவிர்த்து குழந்தை விளையற்று நோக்கி அவர்களும் தனித்தனிவளர்ச்சியைக்குறித்துவைத்துக்கொள்ளுவன்றும். அதன்படி குழந்தையின் தேவை பூர்த்தியாக்கப்படவேண்டும் எனவும் கூறுகின்றார்.

குழந்தை இல்லத்திலே குழந்தை கற்கும்போது, பசியெற்பட்டால் இயக்குநர் உணவு அளிப்பார். குழந்தை அயர்க்கு விட்டால் அங்கு பத்து உறங்கக்கூடிய வசகிகளும் காணப்பட்டன. குழந்தை விரும்பினால் பள்ளி விடுதியிலும் தங்கப்படிக்கலாம், அல்லது வீட்டிலிருந்து வந்தும் கற்கலாம்.

புலனெறிக்கல்விக்கு கூடிய மதிப்பளிக்கு கற்பிக்கப்பட்டது. ஐம்புலன்களில் தொடுபலன் அறிவு சிறப்பாக அமைகின்றது என, தொட்டறியும் திறனையும் அதையொட்டி வாசிப்பு, கணக்கு, எழுதுதல் திறனையும் குழந்தை பெற இங்கு வசதியளிக்கப்பட்டது. அம்மையாரின் இம்

முயற்சியால் மந்த புத்தி கொண்ட எத் தனியோ குழந்தைகள் கல்வி பெற்றனர். அறிஞர்களாகத் திகழ்ந்தனர்.

கிண்டர்கார்ட்டன் குழந்தை இல்லங் கல்லூரியே வேறுபாடுகள்:

கிண்டர்கார்ட்டன் முறையும், குழந்தை இல்லமும் ஒன்றுபோல் தொன்றிடியும் அவற்றிடையே சில வித்தியாசமான தன்மைகளைக் காணலாம். கிண்டர்கார்ட்டனில் வகுப்புக்கள் உண்டு. குழந்தை இல்லத் தில் வகுப்புக்கள் இல்லை. ஒவ்வொரு குழந்தையும் ஒரு வகுப்பு என கொள்ளப் பட்டது. அத்தோடு, பின்னொதானே தனக்குத் தேவையானவற்றை எடுத்துக் கொள்ளலாம். கிண்டர்கார்ட்டன் பள்ளி

யில் ஆசிரியர் பொறுக்கிக் கொடுக்கும் கருவிகளை மட்டும் தான் பின்னொ பயன் படுத்த வேண்டும். குழந்தை இல்ல ஆசிரியர், குழந்தைகளை பின் நின்று கவனித்துக் கொள்வார். கிண்டர்கார்ட்டன் ஆசிரியர் குழந்தையோடு குழந்தையாக இணந்து பணிபுரிய வேண்டும்.

இவ்வாறு ஒரு சில வேற்றுமைகள் இப்பள்ளிகளிடத்தே காணப்பட்டிரும், சிகப்பள்ளிகள் என்ற முறையில் இவை, பெருந்தொண்டாற்றி கல்வியளிக்கின்றன. இப்பள்ளிகளின் தந்தை, தாயாரான பிரோபலும் டாக்டர் மொன்டிகுரி அம்மையாரும் கல்விச் சிந்தனையாளர் வரிசையில் செயற்கரிய செய்த செம்மல்களாக இன்று மதிக்கப்படுகின்றார்கள்.

மு. இராசரத்தினம்
(1-ம் வருடம்)

எல்லாப் புத்தகங்களையும் விடச் சிறந்த புத்தகம் இந்தப் பரந்த உலகம்தான். உலகத்தைவிட உண்ண தமசன புத்தகம் வேறு கிடையாது.

— அறிஞர் அண்ண.

என்ன என்ப ஏனை எழுத்தென்ப இவ்விரண்டும் கண்ண என்ப வாழும் உயிர்க்கு.

— பொதுமறை.

மெய்வல்லுனர் போட்டியில் முதலிடம் பெற்ற
நீல இல்ல வெற்றி வீரர்கள்

இலங்கையில்

கல்வி அன்றும் ↗ இன்றும்

கல்வி அரங்கு

மாணிடப் பேறெய்திய ஒவ்வொருவரின் பிரதான தேவைகள் இருவகைப்படும். அவை உடல், உள் சம்பந்தமானவை மனிதன் மனிதனுச் வாழ்வெண்டுமாயின் உளம் வளர்ச்சியடைய வேண்டும் உளவளர்ச்சிக்கு கல்வி அத்தியாவசியமானதாகும். கல்வி இல்லாதார் கல்லாகிவிடுகிறார்கள். ஆதிகாலக் கல்வியை வளர்த்தோர் ஞானிகளும் சமயக் குருக்களுமாவர். அவர்கள் வாய்மொழி மூலம் கல்வியை வளர்த்தார்கள்; பரப்பினர்கள். அவர்களின் ஏற்பாடுதான் தற்போதைய கல்வியின் உன்னத நிலைக்கு அத்திவாரமாக அமைந்துள்ளது. ஞானிகளும்; சமயகுருக்களும் வாழ்க!

ஆதிகாலக் கல்வி

குருசிஷ்ய நிலை:

ஞானசாரியர்களும், சமய குருக்களும் மாணவர்களுக்கு ஆசிரியர்களாக அமைந்து இலவசமாக வாய்மொழி மூலம் போதனை செய்தார்கள். இக்கல்வி ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்திலிருந்து, புகட்டப்படவில்லை. தங்களுக்குரிய நாளாந்த வேலைகளைச் செய்விக்கும்போது கல்வியையூட்டி வர. இக்காலக் கல்வி எழுத்து முறையில்லாது ஊட்டப்பட்டது. இவ்வித நிலையிலும் குருவன்பும்; சீஷ்ய அன்பும் அளப்பரியதாயமைந்தது.

விருட்டங்களின் கீழ்க்கல்வி:-

குரு சீஷ்யமுறை முதிர்ச்சியடைந்து நிழலுள்ள விருட்சங்களின்கீழ் வகுப்புகள் வாய்மொழி மூலம் நடைபெற்றது. இயற்கைச் சூழலில் கல்வி அன்புடன் கற்கப்பட்டும், கற்பிச்கப்பட்டும் வந்தது. இவ்வகைக் கல்வி நிலையைப் பழைய காலக்காவியங்கள்; இதிகாசங்கள் முதலியன எடுத்துக் காட்டுகின்றன. உதாரணமா

கப் பஞ்சபாண்டவர் தங்களுக்குக் குருவாகத் துரோண்சாரியாரை அடைந்து அவர்களும் வில்லித்தை முதலிய கல்வியை மரங்களின் கீழும். ஆற்கூரங்களிலும், பிரயாண காலங்களிலும் பெற்றனர் திண்ணீலப் பாடசாலை:

நாளாந்தம் கல்வி புகட்டும் முறை திண்ணீலப் பாடசாலைகளிலும் நடைபெறத் தொடங்கின. அங்கும் குரு சீஷ்யமுறையே காணப்பட்டது. இப்பாடசாலைகளிலும் வாய்மொழி மூலமே கல்வி போதிக்கப்பட்டது. மாணவர் நிலத்திலும், மண்படலங்களிலும் எழுத்துக்களை எழுதும் முறையைக் கற்றனர். எழுத்துக்கள், சின்னங்களாகவும், வடிவங்களாகவும், படங்களாகவும் அமைந்தன.

எட்டுக்கல்வி:-

மண்படலங்களில் பிறந்த கல்வி ஏடுகளில் தவழுத் தொடங்கியது. ஒலைகள் ஏட்டு உருவங்களாக அமைத்து அவைகளில் கூரிய ஆயுதங்கள் கொண்டு எழுதத் தொடங்கினர். இக் கல்வி முறையே நிரந்தரக் கல்வி யாக அமைந்தது. வாய்முறைக் கல்வி நாளடைவில் எழுத்து முறைக் கல்வியாக வளர்ச்சியடைந்தது.

மத்திய காலக் கல்வி நிலை

அந்திய நாட்டுத் தொடர்பு:-

மேற்கூறியவற்றிலிருந்து கல்வி வாய்மொழி முறையிலிருந்து எழுத்து முறைக்கு வளர்ந்து வந்த முறையை அறிந்தோம். ஏட்டில் ஏறிய கல்வி இந்து அராபிய எழுத்தாகும். எழுத்துக் கல்வி பல இடங்களிலும் அவ்விடங்களிலுள்ள பல சாகியத்தவராலும் வளர்ச்சியடையத் தொடங்கியது. பின்வரும் வரிசைக் கிரமப்படி எழுத்து முறைக் கல்வி சமூகங்களால் துரிதவளர்ச்சியடைந்தது.

- (அ) மாயர்
- (ஆ) பரிலோனியர்
- (இ) உரோமர்
- (ஈ) இந்து அராபியர்

இந்து அராபிய முறைக் கல்வி தற்போது எங்களுக்கு உதவி வருகின்றது.

தற்காலக் கல்வி

விஞ்ஞானக் கல்வி (Science Education):-

இக்காலம் விஞ்ஞானக் காலமானபடியால் கல்வி முறையும் விஞ்ஞானக் கல்வி யாக அமைந்துள்ளது. இக்கல்வியில் விஞ்ஞானம், கணிதம், பொருளாதாரம், உள்வியல், மனைத்துவம், முதலிய விஞ்ஞானக் கல்வியும், சூழல் வரைதல், புளியியல், சூழியல், சிற்பம், ஒளியம் போன்ற கலைக்கல்வியும் விருத்தியடைந்து வருகின்றன.

இலவசக் கல்வி (Free Education):-

ஆரம்பத்தில் பணம் கொடுத்துப் படித்தனர். இதனால் மக்கள் யாவரும் கல்வியில் பங்கெடுக்கவும், கல்வியில் முன்னேறவும் முடியாது இருந்தது. பணம் படைத்தோர்தான் கல்வி கற்க முடிந்தது. 1944ல் இலங்கையில் கல்வி மந்திரியாக இருந்த கௌரவ C.W.W. கன்ஸங்கரா அவர்கள் இலவசக் கல்வியை நாட்டில் கொண்டு வந்ததும், பணக்காரருடன் ஏழைகளும் சமமாகப் படிக்கக்கூடிய வசதி ஏற்பட்டது. இச்செயல் விவேகம் படைத்தோரே கல்வியில் முன்னணியில் வரக்கூடியதாக அமைந்தது. அத்துடன் நாடு விவேகிகளுடைய பங்கைப் பெறக் கூடியதாகவும் அமைந்தது. இதற்காக நாமும், நாடும் அப்பெரியார் அவர்களுக்கு நன்றியடையவர்களாகின்றோம்.

சமுகநிலைக் கல்வி (Social Education):-

சமுதாயத்தில் சிறந்து வாழுக் காமுகக் கல்வி மிகவும் அத்தியாவசியமானது. பிரதானமாக வளர்ந்தோர் மாட்டு இக்கல்வி மலிந்திருத்தல் அவசியம். இதன் பயனுக்கே பல்வேறு மக்களும் ஒருங்கிணைந்து வாழ முடிகிறது.

மனோநிலைக் கல்வி (Mental Education):-

இது ஒவ்வொருவரின் மனே நிலையைப் பொறுத்ததாகும். இதன் உச்ச நிலையை

ஞானி களிடத்தும், அறிவாளிகளிடத்தும் அனுபவம் முதிர்ந்தோரிடத்தும் சிறப்பாகக் காணக்கூடியதாக அமைகின்றது. இவ்விதமானேரிடத்து உளம் சம்பந்தமான கலைகளின் உச்சநிலையை அறியலாம்.

உற்கல்வி (Physical Education) :-

“சுகம் சோறுதரும்”

என்ற வாக்கியத்திற்கேற்ப இக்கல்வி அத்தியாவசியமானது. இக்கல்வி இளம் வயதிலே ஏற்பட வேண்டிய ஒன்றாகும். இக்கல்வியால் நாம் சுகவாழ்வை அடையலாம். உடற்நிலை நன்கு வளர்ந்தால் உளம் நன்கு விருத்தியடைவது தின்னாமாகும்.

எனவே மேற்கூறிய மூலகைக் கல்வி யையும் நாம் பூரணமாகப் பெற்றேருமானால், சீரிய வாழ்க்கையைப் பெறுவது கன்கூடு.

இலவசக் கல்வியின் மகத்துவம்:-

இலங்கையின் இலவசக் கல்வியின் இலக்காக உயர்கல்வி பின்வரும் பிரிவுகளாக அமைந்துள்ளது. இதனால் இலங்கா தேவியின் கல்விநிலை உயர்ச்சியடைந்து வருவதை உய்த்தறியக்கூடியதாக இருக்கின்றது.

(அ) மகா வித்தியாலயங்கள்

(ஆ) மத்திய மகா வித்தியாலயங்கள்

(இ) ஆசிரியர் கலாசாலைகள்

(ஈ) உயர்தரக் கல்லூரிகள்

(ஊ) சர்வகலாசாலைகள்

(ஊ) தொழில் நுட்பக் கல்லூரிகள்

இன்று இலவசிதக் கல்வி நிறுவனங்கள் இலங்கை முழுவதும் பரவியிருக்கின்றது.

முடிவுரை:-

ஏனைய நாடுகளைப் போன்று நம்நாட்டிலும் கல்வி வளர்ந்து வந்துள்ளதுடு இலவசக் கல்வி மூலம் யாபேரும் கல்வி பயிலக் கூடிய முறையும் ஏற்பட்டுள்ளது. இதனால் எம்நாட்டு மக்கள் கல்வி கலாச்சாரத்துறைகளில் வளர்ந்து வருகிறார்கள். மேற்கொண்டும் எம்நாட்டில் கல்விநிலை உயரவும், அதனால் மக்கள் நிலை உயரவும் ஆசிரிய உலகம் பணிபுரிவதாக.

சி. சிவச்செல்வம்

(2-ம் வருடம்)

ப
ள்
வி

பு
ப்

2

ற
க
ல்
வி

ய
ப்

“இடி விளையாடு பாப்பா — நி
இயந்திருக்க லாகாது பாப்பா
கூடி விளையாடு பாப்பா — நி
இரு குழந்தையை வையாதே பாப்பா
காலீ எழுந்தவுடன் படிப்பு — யின்பு
கனிவு கொடுக்கும் நல்ல பாட்டு
மாலீ முழுதும் விளையாட்டு — என
வழக்கப் படுத்திக் கொள்ளு பாப்பா’

என்று வளரும் பயிராம் குழந்தைகளுக்கு வாழும் வழியினை வசூத்துக் கூறும் வையம் புகழும் முத்தமிழ் பெற்றெடுத்த நற்றமிழ்க் கவிஞர்கள் பாரதி, பாப்பாவுக்கு ஏட்டுப் படிப்பைவிட உடல் நாட்டப் படிப்பையே நன்றாக வலியுறுத்திக் காட்டியுள்ளான். பாரதம் பெற்றெடுத்து பார்ப்புகழ் பக்திநெறி பரப்பிய வித்தகர் சுவாமி விவேகானந்தரும், “நம் பிள்ளைகளுக்கு வேண்டியது கிடை அல்ல - விளையாட்டும்” என்று விளம்பிச் சென்றுள்ளார். “படைப்புச் செயல்களின் சிறந்த வெளிப்பாடே விளையாட்டாகும்”, என்கிறார் மேஸ்நாட்டுக் கல்வியாளர் நன் என்பார். இவ்வாறே அறிவியலும், உள்வியலும், விஞ்ஞானமும், மெய்ஞ்ஞானமும், மருத்துவமும், உடலியலும் கண்ட மாமேதைகள் யாவருமே உடலியற் கல்வியின் அவசியத்தை வலியுத்திக் கூறிச் சென்றுள்ளனர்.

✽

உடற்கல்வி ஒர் ஏட்டுக்கல்வியல்ல. உடற்பயிற்சி ஒரு பாடமுமன்று. உடலின் இயற்கையான வெளிப்பாடே விளையாட்டாகும். மனிதனின் உடல்முயற்சி அவன் உடன்பிறந்த தொழிற்பாடாகும். பிறப்பு முதல் இறப்புவரை வாழ்க்கையோடு பின்னிப்பினைந்த செயலேயாகும். உடற்கல்வி இன்று நேற்றுத் தோன்றிய தொன்றல்ல. மனிதன் தோன்றிய காலந்தொட்டே அவனுடன் பிறந்த தொழிற்பாடேயாகும். மனிதனின் எல்லாச் செயல்களிலும் தொழிற்பாடு நிகழ்கிறது. தாயின் கருவிலிருந்து வெளிவரும் குழந்தையின் முதல் செயலே அசைவு நெளிவுகளிலிருந்துதான் ஆரம்பமாகிறது. முட்டைக்குள் இருக்கும் குஞ்சகூட முயற்சியின் செயல் கொண்டே வெளியுலகுக்கு வருகிறது. ஆதிகால காட்டுமிரான்டு மனிதனும் தனது உடற்கிறஞ்ஜலேயே உலகில் உயிர்வாழக்கூடியதாக இருந்தது. ஆதி மனிதனுக்குக் காட்டு விலங்குகளிலிருந்தும், இயற்கைத் தாக்கங்களிலிருந்தும் தன்னைக் காத்துக்கொள்ள உடலுறுதி வேண்டியிருந்தது. கற்குகையிலே வாழ்ந்த காட்டு மனிதனும் உடலை உறுதியாக வைத்திருக்கப் பழகியிருந்தபடியாலேதான் பாரிலே உயிர் வாழக்கூடியதாக இருந்திருக்கிறது.

பன்டைய எமது தமிழர் வாழ்வை நோக்கும்போதும் உடற்பலத்துக்கும், வீரத்துக்குமே முக்கியத்துவம் கொடுத்து வாழ்ந்திருத்தலைக் காணலாம். நந்தமிழ் நாட்டில் ஆண்களும் மகளிரும் நல்ல உடற்கட்டோடு வளர்ந்தார்கள். ஆண்மகன் வீரனாகவும், பெண்மகள் வீரத் தாயாகவும் வளர்ந்தார்கள். “களிறைறந்து பெயர்தல் காளைக்குக் கடனே” என்ற புறநானாறு வழங்குவதால், களிழூடு மட்டுமன்று; கடுவாயோடும் தமிழ் இளைஞர்கள் கடும் போர் புரியும்

வண்ணம் வன்னம் பெற்றவர்கள் என்று வெளிப்படை. பண்டைய எந்தமிழர் உடலைப் பேணிக்காக்க பல்வகைக் கலைகளையும் கடைப்பிடித்து வந்துள்ளார். உடலை இரும்பாக்கி, உள்ளத்தை அறிவாக்கி, உயிரை உரமாக்கி உலகையே வெல்லவல்ல யோ காசனப் பயிற்சிகள், வில், வாள், வேல், அம்பு வித்தைகள், குதிரை, யானை ஏற்றங்கள் ஆகியவீரக்கலைகளை ஆர்வமுடன் கற்றறந்து உலகையே ஆட்டிப் படைக்கும் உடல்வலிமை பெற்றிருந்தார்கள் மேல்நாட்டவாகளாகிய கிரேக்காகளும் உரோமானியர்களும் தமது உடல் வளர்ச்சியை உயர்நிலையாக்க கண்டு வீர விளையாட்டுக்களில் வருபாமுடன் திசமுந்தார்கள்.

விஞ்ஞானம் விந்தை புரியும் இந்நவநாகரிக யுகத்திலும் மனி தன் நாளுக்கு நாள், வினாடிக்கு வினாடி சிந்திக்கவேண்டிய பல வேறு பிரச்சினைகளைச் சந்தித்தவன் ணமேயிருக்கிறேன். மனிதனின் ஆக்கசெயல் அண்டவெளியிலே. அம்புவிதனிலே வெற்றி வாகைகுடி வீரக்காடி பொறிக்கும்வேளையிலும் மனிதனை அழிக்கும் சக்திகளும் ஆர்ப்பரித்தவன்ணமேயிருக்கின்றன. இவற்றுள் முக்கியமானது புதிது புதிதாகத் தோன்றி மனிதனைப் பலிவாங்கிக் கொண்டிருக்கும் பயங்கர நோய்களேயாகும். உடலை நோய் செல்லவித்து உயிரைப் பறித்துக்கொள்ளும் பலிவாங்கும் நோய்ப் பேயிலிருந்து உடலைப் பேணிக் காத்துக்கொள்ள உடலிலே வலிமைதேவை, உடல்வலிமைக்கு ஊனுர், ஊட்டமுள்ள உணவுமட்டுமிருந்தால் போதாது. அதற்கெல்லாம் மேலாக உடற்பயிற்சி தேவை. உடற்பயிற்சி ஒன்றே உடலை உரமாக்கவல்லதாகும் உடற்பயிற்சி பற்றிக் கூறவதே உடற்கல்வியாகும்.

இரு சமூகம் ஒரு நாடு உயிர்த்துடிப்படன் நீடித்து நிலைத்துவாழ வேண்டுமாயின் அந்நாட்டிலுள்ளவர்கள் சுகதேகிகளாக வாழுவேண்டும். அப்போதுதான் அந்த சமூகம் வாழுமுடியும். இன்றேல் அழிந்தொழிலுது நிச்சயம். எனவே மக்களிடம் மண்டிக் கிடக்கும் அறியாமை இருதார உடனலியல் அறிவு அவசியம். இந்த அறிவினை வளரும் பருவத்திலேயே போகிக் கூடிய பொருத்தமான இடம் பள்ளியே

யாகும். பள்ளியறைகளே உலகைப்படைக்கின்றன. பள்ளியறைகளிலிருந்தே சமுதாயம் உருவாகிறது. சமுகத்தின் உறுப்பினர்களை உருவாக்கும் கலைக்கூடங்களாக பள்ளிகள் திகழ்கின்றன. அப்பள்ளிகளின் சிற்பிகளாக ஆசிரியர்மார் திகழ்கின்றனர். எனவே மாணவரின் உடல், உள்ளலை வளர்க்கக்கூடிய அறிவும், திறனும் ஆசிரிய சமுகத்துக்கு அத்தியாவசியமாகும்.

வாழ்கள் என்பது தொடக்கத்தில் உடலைச் சார்ந்து பின்னரே உள்ளத்தினைச் சார்ந்ததாக அமைகிறது ஆகவே கல்வி யானது முதலில் பின்னாக்களது உடல் வளர்ச்சிக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்தல் அவசியம். உடல் உள்ளம் வசிக்கும் கூடுபோன்றது. வளரும் செடிக்கு நிலத்தைப் போன்றது. உளச் செயல்களில் உடலின் செல்வாக்கு குறிப்பிடத்தக்கதென்பதும் மறுக்கமுடியாத உண்மையாகும். பயனுள்ள பழக்கங்கள் உருவாதலே கல்வியின்து நோக்கமாகும். குழந்தைகளது உடற்பாதுகாப்பு, உடல்நலம், உடல் வளர்ச்சி ஆகியவற்றிற்கான அடிப்படைத் தேவைகள் நிறைவு பெற இன்றியமையாத வாய்ப்புக்கள் அணித்தையும் கல்வி அமைத்துத்தருதல் வேண்டும். இவ்விதமான கல்வியே உடற்கல்வியாகும்.

‘சுவர் இருந்தால்தான் சித்திரம் தீட்டமுடியும்’ என்பது பழமொழி எனவே நல்ல உடல்நிலை இருந்தால்தான் உள்ளதுக்கான அறிவுத்தினை அளிக்க முடியும். எனவே பின்னைகளை அறிவுத் திலகங்களாக உருவாக்க முதலில் அவர்களின் உடல் சிறப்பாக இருக்க வேண்டும். வறண்டபாலை நிலத்தில் பசுமையை பயிராக்க முடியாது. அதுபோன்று உடல் நலமற்று குழந்தையின் உள்ளத்தில் உருப்படியான கல்விப்பயனை எதிர்பார்க்க முடியாது. ஆகையால் ஆசிரியர்கள் மாணுக்கர்களுக்கு நற்பழக்கங்களைக் கற்பிக்கவும், அறிவினம் சுகவீணங்களால் ஏற்படும் குறைபாடான ஆரோக்கிய பழக்க ஒழுக்கங்களை நிவர்த்தி செய்யவும், ஆரோக்கிய சீர்கேட்டைத் தவிர்க்கவும் மாணவ சமுதாயத்தை நல்வழிப்படுத்தி, சுகதேகிகளாக்கி நாட்டின் இரும்புத் தூண்களாக அவர்களை உருவாக்க ஆசிரியர்களுக்கு உடற்கல்வியறி

வும் திறனும் அத்தியாவசியமாகும் : மாணவரின் உடல் நலம், குறைபாடுகள், நோய்கள், தேவைகள் முதலியவற்றை ஆசிரியர் அறிந்து அவைகளை நிவர்த்தி செய்யும் முறைகளைக் கையாண்டு நல்வழிப்படுத்துதல் ஆசிரியரின் முக்கிய கடமையாகும்.

பண்டை நாட்களில் எம் நாட்டுப் பள்ளிகளில் உடற்கல்வி முக்கிய இடத்தைப் பெறுது ஏட்டுக்கல்வியொன்றே சிறப்பிடம் பெற்றது. ‘எட்டுச் சுரைக்காய் கறிக்குதவாது’ என்ற மொழுக்கேற்ப நம்நாடு வறுமையிலும், நோய்க்கொடுமையிலும் மூழ்கி பின்தங்கிய நிலையிலிருக்க இது வே காரணமாகும். நாளைடைவில் உடற்கல்வி விருத்தியடைந்தாலும் பள்ளிகளின் இரண்டொரு பாடநேரத்தை பாழித்து வீணூக்கப்பட்டது. ஆனால் இன்றே நமது பள்ளிகளில் உடற்கல்வி மூக்கிய இடத்தைப் பெறுகிறது: அரசாங்கமும் உடற்கல்வியை முக்கிய கல்வியாக மதித்து மூக்கியத்துவம் கொடுத்திருப்பதுடன் உடற்கல்வி போதனு வல்லுநர்களையும் பாடசாலைகளுக்கு வழங்கி மாணவசமுதாயத்துக்கு நற்பணியாற்றி வருகிறது. அதுமட்டுமல்லாது ஆசிரிய பயிற்சிக் கலாசாலைசளிலும் உடற்கல்வி முக்கிய வாய்ப்பினைப் பெறுவதுடன் பயிற்சிபெறும் ஆசிரிய சமூகத்துக்கும் உடற்கல்வியின் மூக்கியத்துவத்தை போதனையாலும், சாதனையாலும் நிலைநாட்டி வருகிறது.

உடற்கல்வி என்றால் அங்கங்களை நீட்டி வதும் மடக்குவதும், உடலை நிமிர்த்துவதும் வளைப்பதுவும் மட்டுமல்ல. பலப்பல விளையாட்டுக்களாகிய தாவுதல், தாண்டுதல், ஞாதித்தல், ஒடுதல், வளையமெறிதல், ஈட்டி ஏறிதல், குண்டெறிதல், தடைகளைத் தாண்டுதல், கட்டைப் பந்தெறிதல், கைப் பந்து, காற்பந்து, மட்டைப்பந்து, கூடைப்பந்து, பூப்பந்து, வளையப்பந்து, அணிநடை, பாடிவாழ்க்கை ஆகிய எல்லாப் பயிற்சிகளுமே உடற்கல்வியின் பாற்படும். இவ்விதமான விளையாட்டுக்களை பாடசாலைகளில் ஏற்படுத்துவதின்மூலம் மாணவர்களுக்கு சிறந்த உடற் பயிற்சியை அளிக்க முடியும்: பிள்ளைகளுக்கு மகிழ்ச்சியளிக்கக் கூடிய வகையில், மாணவர்களே விரும்பி

செயல்படும் முறையில் பயிற்சியளிப்பதவியும். பிள்ளைகளைக் கட்டுப்பாடுக்குள்ளாக்கி கஷ்டப்பட வைத்தால் பிள்ளைகளுக்கு வெறுப்பேற்பட்டு சிறந்த பலனையடைய முடியாது. இளம்பிள்ளைகள் இசையுள்ள ஒசைக்கு இயங்குவதில் விருப்பமடையவர்கள். உடற் பயிற்சிகளையும் இசையுள்ள ஒசைகளுக்கு ஏற்ற முறையில் நடத்தலாம். பாட்டினைப் பாடிக்கொண்டு பயிற்சிகளை செய்விக்கலாம். இசைத் தட்டுக்களை இயக்கியும், அல்லது ஆசிரியர் பாட்டிசைத்தும் அவர்களுக்கு ஏற்றபடி அவர்களை இயக்கலாம். சிறுவர்களுக்கு கல்வி கற்பதும் ஒரு விளையாட்டே. எனவே விளையாட்டு முறைகளில் பயிற்சியளிப்பதை ஆசிரியர் கடைப்பிடிப்பதவியும்: விளையாட்டுப் பயிற்சி பிள்ளைகளுக்கு விருப்பப் பயிற்சியாக அமைந்தால் அதை விட சிறந்த பயிற்சி வேறில்லை.

விளையாட்டை விரும்பாத பிள்ளைகள் உலகில் எக்காலத்திலும் இருந்தில்லை, இனி இருக்கவும் முடியாது. ‘விளையாடுவதே குழந்தைகளின் வாழ்க்கை கத்தொழில்’ எனலாம். விளையாட்டில் உடற் செயல்கள் மட்டுமின்றி உளச் செயல்களும் இடம்பெறுகின்றன. பிள்ளையின் முழுவளர்ச்சிக்கு விளையாட்டு இன்றியமையாததாகும். குழந்தைகளின் உடல் வளர்ச்சிக்கும், உடல்நலனிக் காப்பதற்கும் விளையாட்டு பெறிதும் உதவுகிறது. விளையாட்டின் மூலம் உடல் வளர்ச்சி தானாகவே ஏற்படுகிறது. குழந்தைகளைப் பொறுத்தவரையில் உடல்வளர்ச்சிக்கென்று தனிப்பயிற்சி அளிப்பசைவிட விளையாட்டுக்களே போதுமானதாகும். விளையாட்டின் வழியேயுலப் பயிற்சி இயற்கையாக நிகழ்கிறது. படைப்பாற்றல் பெருக விளையாட்டு பல வாய்ப்புக்களை குழந்தைகளுக்கு அளிக்கிறது. விளையாட்டு குழந்தைகளின் இயல்பூக்கங்களை வெளிப்படவும் வாய்ப்பளிக்கிறது. எனவே குழந்தைகள் கல்வி யின் முழுப்பயனையும் அடைந்து நாட்டின் நற்செல்வங்களாகத் திகழ ஆசிரியர்கள் பள்ளிகளில் உடற்கல்வியின் கடைப்பிடித்து உயரிய தொண்டு செய்தல் முதன்மையான கடமையேயாகும்.

வேல் சண்முகராஜா

(1-ம் வருடம்)

உழவன்

கௌலமுதல் மாலைவரை கடுமையாக உழைப்பார்
கதிர்மங்கிள் வளர்த்து நித்தம் கழனியையும் காப்பார்
சோலைவனமாக நிலம் சோபைபெறச் செய்வார்
சோறனித்து நாட்டையுமே சொர்க்கமாக்கி மகிழ்வார்.

கடுமையாக நடுச்சேற்றில் கால்நோக நிற்பார்
கடமையுமே பெரிதென்று களிப்பு மிகக் கொள்வார்
பாடுபெயல் தூற்றலுக்கும் பயங்கொள்ள மாட்டார்
பாரினிலே எந்நாளும் புழ்பெற்று வாழ்வார்.

நீவலரும் பாவலரும் நல்லோரும் புகழ்வர்
நலம்பாடு அவன் பெருமை நாடெங்கு மிசைப்பர்.
அவனியெங்கும் உயிர்களுக்கு அழுதனிக்கு முழவர!
ஆதிசிவன் அருளுண்டு; அன்புடன் நீ வாழ்வாய்.

ஸு. இராசந்தினம்,
(1-ம் வருடம்)

சங்கம் மருவிய காலக்

கல்விநிலை

“சுமுதாயத்தின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதே; கல்வியின் குறிக்கோள்” என்னும் தத்துவம் எக்காலத்திற்கும் ஏற்ற தத்துவமாக அமைந்துள்ளது. சமுதாயம் பலரதுக்களால் உந்தப்பட்டுப் பல வகைகளில் மாற்றமடையும் சமுதாயத்திற்குப் பயனுள்ள குணுதசயங்களைப் பெற்றும் பூரணத்துவம் படைத்த நற்குடிகளை உருவாக்குவதே கல்வியின் நோக்கமாக அமையும். சுருக்கமாகக் கூறப்படுகின் கல்வித் திட்டமுர் குறிக்கோளும் சமுதாயத்தினால் உருவாக்கப்படுவதுபோல; சமூகம் கல்வித் திட்டத்தினால் உருவாக்கப்படுகிறது.

சங்கம் மருவிய காலக் கல்வி நிலையை ஆராயப் புகுவதே இங்கட்டுரையின் பிரதான நோக்கமாதவின்: அக்காலத்துச் சமூக நிலையை ஆராய்வதும் பிரதான கடமையாகும். சங்கம் மருவிய காலம் தமிழ்மக்களின் நாகரீகத்தின் சில பண்பாடுகள் சிதைந்த காலம், எனக் கூறுவதற்கான சரித்திர பூர்வமான சில சான்றுகளும் உள்ளிக்காலத்தில் தமிழ் நாட்டில் வாழ்ந்த ஆரியரின் செல்வாக்குப் பலமடைந்திருந்ததன் காரணமாக; ஆரியரின் சமயங்களாகிய வைணவமும், சௌவமும் தமிழ்மக்களையும் ஆட்கொண்டன. சாதிப்பாகுபாடோ அல்லது வர்ணப்பாகுபாடோ இல்லாத தமிழ்ச் சமுதாயத்தில் சாதிப்பாகுபாடும் வர்ணப் பாகுபாடும் புகுந்தன. சங்ககாலத்து மக்கள் தத்தமக்குள்ள நிலங்களின் தன்மையையொட்டியும் இயற்கையோடு கூடிய சிறப்பு தம் வாழ்க்கையில் பிரதிபலிப்பதாயுள்ள உயர்ந்த வாழ்க்கையை நடாத்தினர். சங்கம் மருவிய காலத்தில் சமணமும் பெளத்தமும் பரவத் தொடங்கியதும் குறிப்பிடத் தக்கதாகும். இச்சமயங்கள் இரண்டும் அறவொழுக்கங்களை ஆதாரமாகக் கொண்டவை. அறவொழுக்கங்களே மக்கள் வாழ்க்கையில்

சிறங்பிடம் பெற்றதெனலாம். இவ்வகையான பின்னணியைக் கொண்ட சமூகத்தினிடையேதான்,

“இதற் கெளிதாய் உணர்தற்கிரிதாகி
வேதப் பொருளாய் மிகவளங்கித—

தீதற்றேர்

உள்ள ருள்ளதோ ருள்ள முருகுமே
வள்ளுவர் வாய்மொழி மாண்பு”

என்ற புகழ்மாலை சூட்டப்பட்ட திருக்குறள் பிறந்தது. இப்பெரு நூலை ஆதாரமாகக் கொண்டு சங்கம் மருவிய காலத்துக்கல்வி நிலையச் சில பிரத்தியேக தலையங்கத்தின்கீழ் ஆராய்வோம்.

கல்வியின் நோக்கங்கள்:

சமுதாயம் எவ்வகையான நோக்கத்தைக் கொண்டுள்ளதோ அந்நோக்கத்தைப் பூரணப்படுத்தவதே கல்வியின் குறிக்கோளாகவும், நோக்கமாகும் அமையும். திருக்குறளை ஆராயும்பொழுது அறநெறி நின்றெழுதும் ஒரு சமுதாயத்தைப் படைப்பதே கல்வியின் குறிக்கோளென்பது இலகுவில் விளங்கும். அறநெறியை அடித்தளமாகக் கொண்ட அமைப்பை உருவாக்கும் கருவியாக அமைந்தது கல்வி. கல்வியின் அங்கங்களாகிய என், எழுத்து, தொழில், சாஸ்திர அறிவியல், ஆகிய அனைத்தும் அறவொழுக்கத்தை அச்சாணியாகக் கொண்டு இயங்கின. அறவாழுக்கைக்கும் கல்வி எஸ்வாரு பயணப்பட்டதோ, அவ்வாறு புற வாழ்க்கைக்கும் கல்வி ஊன்று கொலாகத் திகழ்ந்தது: “என்னும் எழுத்தும் சன்னென்னத்தகும்” என்பது நம் முத்தோரின் முத்தொழில். எனகளை ஆதாரமாகக் கொண்ட பலவகையான சிறந்த சாஸ்திரங்களைக் கற்பதற்கும், எழுத்தை ஆதாரமாகக் கொண்ட கலைகளைக் கற்பதற்கும் என்னும் எழுத்தும் ஆதாரமாக இருந்தன. அக்காலத்தில் ஆரம்பக் கல்வி எண்ணியும் எழுத்தையும் உள்ளடக்கிய போதனை முறையாக இருந்திருந்ததல் வேண்டும். அக்காலத்தில் கட்டாயக் கல்வித்திட்டம் இருந்திருந்ததையும் சாத்தியமில்லையாயினும்;

கல்வியின் மகத்துவத்தைப் பகிரங்கப்படுத் தும் பிரசார நூல்கள் உள்ளன.

“கண்ணுடையரென்பர் கற்றேர் - முகத்திரண்டு புண்ணுடையர் கல்லாதவர்.”

எனும் வள்ளவர் வாய்மொழியாகிய குறள் மூலம் அன்றைய சமுதாயத்தினர் கல்வியின் புகழையும், கல்லாமையின் இகழ்வையும் உணரக் கூடியதாகக் கூறுகிறார். சங்கம் மருவிய காலத்து எழுந்த மற்றைய நூல் நால்யார், இந்நூலின் கல்வி என்னும் அதிகாரத்தில் காணப்படும் முதற் பாடல்

“குஞ்சியழகும் கொடுத்தாணைக் கோட்டமூகும் மஞ்சள் அழகும் அழகல்ல - நெஞ்சத்து நல்லம் யாம் என்னும் நடுவு நிலைமையால் கல்வி யழகே அழகு.”

என அமைகிறது. இவ்வகையாகக் கல்வியின் சிறப்பைக் கேள்வியற்ற மக்கள் கல்வியின் மூலமாகவே பிறந்ததனாலாய் பயனை அனுபவிக்கலாம்; மற்றுஞ் கிலர் கல்வியின் சிறப்பை யுணர்ந்திருந்த போதிலும் அவகாசக் குறைவினால் “காலஞ் செல்லட நெற்பார்த்துக்கொள்ளலாம்” என்ற மனப்பாங்கு உடையவர்களாயும் இருந்திருக்கலாம். இவ்வகையினரை எச்சரிக்கு முகமாக

“கல்வி கரையில் கற்பவர் நாட்சில் மெல்ல நினைக்கின் பினிபல்”
எனக் கூறுகின்றார்.

கஸ்வியின் வகைகள்:

எண்ணும் எழுத்துமே பொதுக் கல்வியின் கருவாக அமைந்திருந்தன. ஆரம்பக் கல்வியின் மூலமாக அறவொழுக்கங்களும் புகுத்தப்பட்டு; மாணவர்களின் மனதிலையும், வரப்பு; கட்டுப்பாடு ஆகிய வைகளுக்கு அடங்கியுள்ளதாக நல்வழிப் படுத்தப்பட்டது. இவ்வாரூப் அமைந்த கல்வி சமய சந்தர்ப்பங்களுக்கேற்ப, பலருக்குப் பயனளித்திருக்க வேண்டும். ஆயினும் “குலத்திற் சேற்ற தொழில்” எனபதே சமூகத்தின் திட்டமாக இருந்த காரணத்தால் இத்திட்டமே கல்விமுறையிலும் பிரதிபலித்திருக்க வேண்டும். அரசர், அமைச்சர், தூதுவர் ஆகிய குடிமக்கட்டு

அரசியலும்; புரோகிதக் குடிமக்கட்டுச் சமய அறிவும்; வணிகர், வேளாளர் கம்மாளர் ஆகிய மக்கட்கு அவரவர் தொழிலுக் கேற்ற அறிவும்; வைத்திய பரம்பரை மக்கட்கு வைத்தியமும்; நுண்கலைகளாகிய ஒனியம், சிறப்பும், சங்கீதம், நடனம், இலக்கியம் ஆகிய துறைகளில் பரம்பரையாக ஈடுபட்டிருந்த மக்கட்கு இத்துறைகளுக்கான அறிவும் போதிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். இதற்காகப் போதன ஆசிரியர்களும், போதன பீடங்களும் நாட்டு மக்களின் நன்மதிப்பைப் பெற்ற ஸ்தாபனங்களாகவே விளங்கின.

“எண்ணென்ப ஏனை எழுத்தென்ப இவ்விரண்டும் கண்ணென்ப வாழும் உயிர்க்கு” என்ற குறளின் காரணத்தால் சமுகத்தையே நல்வழிப்படுத்தும் ஆற்றல் உள்ளவைகளாயும் சமுகத்திற்கே கண்களாக இயங்கியவர்கள் அறிவுடையோர், அல்லது கற்றேர் என்பது தெளிவாகிறது.

குறளின்கண் காணப்படும் குடிமை என்னும் தலைப்பைக்கொண்ட அதிகாரம் நற்குடிமக்கள் அல்லது நல்ல பிரசைகளின் இலக்கணம் வகுக்கப்பட்டிருப்பது காணப்படுகிறது. கல்விக் கூடங்களில் அறநெறிகள் போதிக்கப்பட்டதுடன்; நாட்டில் நன்மக்களாக வாழுச் சில நியதிகள் வழக்கத்திலிருந்தன, நன்மகன் ஒருவனிடத்திற் காணப்படவேண்டிய செம்மையான குணம், பழிபாவங்களுக்கஞ்சதல், மெய்பேசதல், நல்லொழுக்கம், முகமலர்ச்சி, இன்சொல் பகர்தல், இகழாமை, குடியியல் போடு ஒத்து வாழுங்கள், வணக்கங்குஞ்செய்தல் முதலிய குணங்கள் மாணவர்கள் மனதில் விதைக்கப்பட்டு பண்படுத்திப் பாதுகாத்துவரும் குறிக்கோள்களை உடையதாகவே கல்வி திகழ்ந்தது.

கல்வி நிறுவனங்களின் அமைப்பு

கல்விநிறுவனங்களில் போதிக்கப்பட்ட கல்வியின் உள்ளடக்கத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு நிறுவனங்கள் வேறுபட்டிருந்தபோதிலும், அந்நிறுவனங்களின் அமைப்பில் குறிப்பிடத்தக்க அளவில் விசேடமான வித்தியாசங்கள் இருந்திருக்க

அவசியமில்லைன்பதை ஊகித்துக்கொள்ள வாம். சங்கம் மருவிய காலத்து மக்கள் இனமினமாகப் பிரிந்து குறித்த பிரதேசங்களில் தம் குலத்தின் முறையான தொழி லீச் செய்யும் சிறுசிறு கூட்டங்களாகவே காணப்பட்டனர். இவ்வினங்களால் அமைக்கப்பட்ட நிறுவனங்களும் பகுமெனவில் சிறியனவாகவே இருந்தன. பாடசாலை என்றழைப்பதிலும் பள்ளிக்கூடமென்றீருக்கப்படுவதே பொருத்தமாகும். ஆசிரியர்கள் மாணவர்களால் குரு என்றே அழைக்கப்பட்டனர். மாணவர்களும் அவ்வாறே சிஷ்யர்கள் என்றழைக்கப்பட்டனர். குரு என்றழைக்கப்பட்டவர் என்னென்றும் தாகியவை போதிக்கக்கூடியவராயும், தம் கூட்டத்தினர் வாழும் சூழ்நிலையை அளவாகக் கொண்டு அச் சூழ்நிலைக்குப் பொருத்தமான பல விஷயங்களை அறிந்தவராயும், நீதி என்பதை அடிப்படையாகக் கொண்டு தீர்ப்பளிக்கக்கூடியவராயும் இருப்பர். சில சந்கர்ப்பங்களில் அக்கூட்டத்தின் நீதிபதியாயும், மந்த்துவராயும், சோசிடராயும் கடமையாற்றும் கடமை இவருக்கண்டு. இவ்வகையாகப் பல சரப்பட்ட அறிவும் ஞானமும் எவ்வாறு இவரது சிறுதலையில் இருக்க முடியுமென்று அதிசயிக்கக்கூடிய வராயிருந்தார். இவ்வாறு ஆசிரியரின் அறிவும் ஆற்றலுந்தான் தின்னை மேடைகளில் வீற்றிருந்து தன்முன் அமர்ந்திருக்கும் சிறுருக்குப் போதிக்கும் தின்னைப் பள்ளிக்கூடத்தின் அமைப்பே கல்வி நிறுவனங்களின் பொதுவான அமைப்பாய் விளங்கிறது.

போதனு முறைகள்:

நலீனகாலத்தில் போதனமுறை திறம்பட இயங்க அறிவு என்பதை மாணவர்கள் ஜம்புலன்கள் மூலமாகவும் பெறக்கூடிய தான் அளவில் புரட்சிகரமான மாற்றமும் முன்னேற்றமும் அடைந்துள்ளது. சங்கம் மருவிய காலத்தில் போதனமுறைகள் கட்டுலன், செவிப்புலன் ஆகியவற்றின் மூலமாகவே புகுத்தப்பட்டன. இவ்வகையான போதனு முறைக்கு நல் லொழுக்கம், அமைதி, அவதானம் ஆகியவை இன்றியமையாததாகும். மாணவர்களிடையே, “எழுத்தறிவித்தவன் இறைவனங்கும்” என்னும் நியதி, சமூகத்தார் ஏகமனதாக ஏற்றுக்கொண்ட நியதியாகையால் மாணவர்கள் மத்தியில் மட்டுமல்லாமல் சமூகத்துழகியோரிடையேயும் இவ்வகையான குருபக்தி வளர்ந்திருந்தது. சமூகத்தில் காணப்பட்ட சாதாரண மனிதனின் அறிவின் ஆழத்திற்கும், அவசியமென மதிக்கப்பட்ட அறிவின் ஆழத்திற்குமிடையே காணப்பட்ட பாரதூரமான வித்தியாசமே ஆசிரியரை இந்தஉள்ளதமானநிலைக்கு உயர்த்தி விட்டது. போதனு முறைகளின் கண்டிப்பும் தண்டனைகளும் அவசியமான சந்தர்ப்பங்களில் பயன்படுத்தப்பட்டன. அடக்கம், குருபக்தி, தெய்வபக்தி, மனத்தூய்மை ஆகியவை கருமூரடான போதனு முறைக்குப் பக்கபலமாக இருந்து கசடறக் கற்கும், கற்றதற்குத்தக நிற்கவும் உறுதுணைப்புறிந்தது.

ஆ. பொ. குலசிங்கம்,
(1-ம் வருடம்)

“மதங்கள் எல்லாம் ஒரே முடிவை அடையும் பல பாதைகள்தானே? நாம் அடையும் இலட்சியம் ஒன்றாய் இருக்கும்வரை எப்பாறையில் சென்றுவிடான் என்ன?”

— காந்தியடிகள்.

நல்லூர்

சங்கிலி மன்னன் அரசாண்ட
சுரித்திரம் புகழும் நல்லூரே
எங்கள் இனிய பெரு ஊராம்
எவரும் புகழும் திரு ஊராம்

இலங்கைத் தீவின் வட திசையில்
இலங்கு யாழ்ந்தார் அருகினிலே
துலங்கும் கோபுரம் தூரத்தே
தோன்றி அருளும் பேரூராம்.

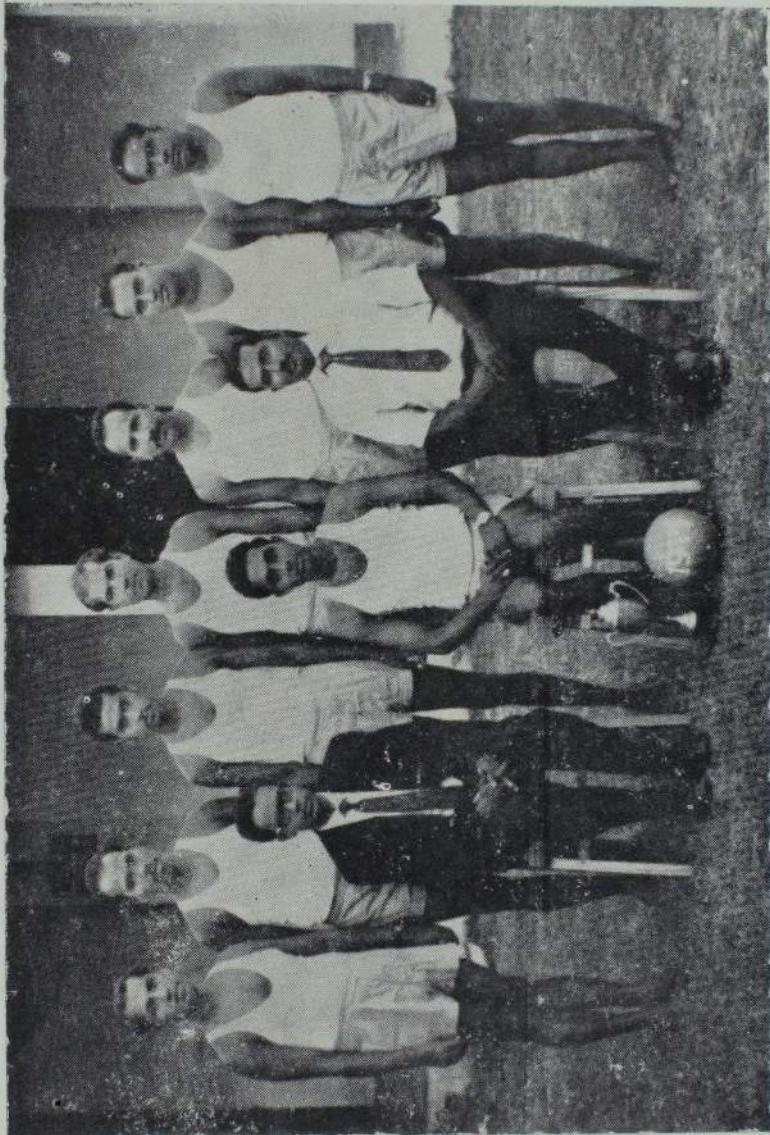
கைத்தொழில் கமத்தொழில் சிறந்தொங்கும்
கல்விக் கழகப் புகழ் மணக்கும்
முத்தமிழ் இலக்கியக் கலை வளர்த்து
முழங்கு நாவலர் திரு ஊராம்.

நல்லறம் ஓதி நாட்டினிலே
நாவலர் வளர்த்த நறுங்கலையே
கல்விச் செல்வ மனிக்குமொரு
கல்விக் கழகமு மங்குண்டாம்.

பைந்தமிழ் தெய்வம் ஆறுமுகன்
பக்தி யளிக்கும் திருக்கோவில்
வந்தனை செய்து முருகனையே
வாழ்வோம் நல்லூர் மீதினிலே.

— க. சுந்தரமூர்த்தி
(2-ம் வருடம்)

கருப்பந்தான் போட்டியில் முதலிடம் பெற்ற வெள்ளை இல்லம்

தொழிற்கல்வி

ஓல்தான் இன்று ஏனைய நாடுகளுக்குக் கையேந்தும் நிலையையும், வேலையில்லாப் பிரச்சனையையும் உணவுப் பிரச்சனையையும் சமாளிக்க முடியாது தலைகுவியும் நிலையிலுள்ளோம். அன்டை நாட்டினர் விண்ணையும் மன்னையும் ஆயும் அதே வேளையில் நாம் வெறும் ஏட்டைப் புரட்டி ‘எழுதுகோல் ஆட்சி’ புரிய முயற்சிப்பது மட்டமையல்லவா?

தல்வியியலார் கல்வியின் நோக்கத்தைப் பல்வேறு கோணங்களிலிருந்து நோக்கினாலும், வாழ்வதற்கு பிழைப்பதற்கு வழி காட்டும் கல்வியே சிறந்ததாக இன்றைய உலகம் கருதுகிறது. ‘‘பத்தும் பசிவந் திடப் பறந்து போம்’’ ஆகையால் கல்விப் பயன் உலகையே நலிவுறச் செய்யும் பசி அரக்களை ஒட்டிட வழி கோலுவதாய் அமைய வேண்டும். சமுத்திருநாட்டில், அயலவர் ஆட்சியின்போது அவர்களின் அரசியல் பரிபாலனத்துக்காக ஆங்கிலக் கல்விக்கே முதலிடமளிக்கப்பட்டது. அந்தச் சூழலிலே பழக்கப்பட்ட நாம் உண்மையைக் கைவிட்டிப் போலியைக் கைப்பிடித் தவர்களானேம். பிழையான நோக்குடைய அக்கல்வி முறையால் நம் இளைஞர் தடுப்புச் சந்தில் நுழைப்பவர்களைப் போன்று கல்லூரி இறுதிவரை செல்கிறார்கள். எந்தத் துறையில் புலமையோப்பட்டமோ பெற்றாலும் முடிவில் எத்தொழிலைக் கெரிவுதெனத் திகைக்கின்றனர். அவர்களைக் கல்லூரிகள் ஏட்டுக் கல்வியில் முன்னேக்கி உந்தினாலும் தொழிலுக்கு வழிகாட்டுவதில்லை. அவர்கள் எவ்வளவு தான் புலமையைப் பெருக்கினாலும், இறுதியில் வழியிரு வளர்க்க வேறு துறைகளிற் புகுகின்றனர். இதனால் எமது இளைஞர்களின் திறன் நம்நாட்டுப் பணிகளுக்குப் பயன்படா தொழிகின்றது. அதுமட்டுமல்ல ஆங்கிலக் கல்வி முறையால் கவரப்பட்ட நம் பெற்றீரும் தம் மைந்தரை வக்கிலாகவோ. அரசியல் வாதியாகவோ, குமாஸ்தாவாகவோ, உடலை வருத்தாத தொழில் புரிவோனாகவோ மாறுவதையே விரும்புகின்றனர். நம் சிறந்து ‘‘உயர்ந்த உடுப்பு அயர்ந்த அடுப்பு’’ என்பதை உணராது மடிப்புக் குலையாத ஆடை அணிய வும், தொழிலையும் தொழில் செய்வவரை அருவருப்புடன் நோக்குவதுமாகிய கீழ்மைப் பண்புகளை உடையவரானார்கள். ஆரம்பத்தில் விட்ட இத்தகைய பிழைக்

தொழிற் கல்விக்கு ஆரம்பத்திலிருந்தே முதலிடமளித்திருந்தோமேயானால் நாமும் மற்றைய நாடுகளுடன் சரிநிகர் சமானமாய் இன்று திகழ்ந்திருக்கலாம். தொழிற் கல்வியின் அவசியத்தை உணர்த்தப்படுகின்த காந்தியவர்கள் ஒரிடத்தில் ‘‘நமதுநாட்டின் எளிமையைக் கண்டு கல்விப் பயனால் ஒவ்வொருவரும் உயிர் வாழ்வதற்கு வழி செய்யவேண்டும். இதற்கு உறுதுணையாவது தொழிற் கல்வி, தொழில்வேறு. கல்வி வேறு என்றிலாது தொழிலை நடுவாகக் கொண்ட கல்விதான் சிறந்தது. கல்வி கற்றவுடன் - கல்விப்பருவம் கடந்த பிறகு ஒவ்வொரு பிள்ளையும் நேராக ஒரு தொழிலுக்குச் செல்ல வேண்டும். அப்போது தான் கல்வி வாழ்வதற்கு ஒரு திறன் அளிப்பதாகும்; கல்வி பயனுடைத்துமாகும்’’ என்று கூறுகிறார். அவரின் இக்கூற்று பாரத நாட்டிற்கு மாத்திரமல்ல தொழில் வளத்தில் பின்தங்கியுள்ள நம்நாட்டிற்கும் சாலப் பொறுந்தும். இன்று நேற்றல்ல பண்டு தொட்டே தொழிற் கல்வியின் அவசியம் இலக்கியங்களில் உணர்த்தப்பட்டுள்ளது. நாலடியாரில் ‘‘கரும் வரிசையால் கல்லாதார் பின்னும் பேதமையாற்றறிவு’’ என்று கூறுவதிலிருந்தும் இதையே திருவள்ளுவர்.

‘‘விணைக்குரிமை நாடிய பின்றை அவனை அதற்குரிய கூச் செயல்’’ எனவளியுறுத்துவதிலிருந்தும் தொழிற் கல்வியின் அவசியத்தை நாம் அறியக்கூடியதாய் இருக்கின்றது.

தொழிற் கல்வி ஒவ்வொரு நாட்டிலும் அன்று தொட்டு வளர்ந்து வருவதென்றாலும், எனினும் அவை இலை மறை காயாக ஆங்காங்கே ஒளியிழந்த நிலையிற் காணப்படுகின்றன. கிராமங்களில் ஒவ்வொரு தொழிலாளியும் தனது குடும்பத்திற்குத் தான் செய்யும் தொழிலைக் கற்பித்தான். அந்தந்த தொழிற் கூட்டத்தினரிடையே

மாத்திரம் வளர்ந்த தொழில்கள் நாளா வட்டத்தில் - தொழிலின் அடிப்படையில் பகுக்கப்பட்ட சாதிக் கொடுமையால் அழிந்தொழியும் நிலை ஏற்பட்டது. அத் தொழில்கள் அழிந்தொழிவதற்கு முன் நாம் அதற்கு வாழ்வும் புத்துயிரும் அளிக்க வேண்டும். சாதியை மட்டிடும் கயமை இன்று நீங்கிவிட்டதால் துணிவுடன் வழிவழி யாக வந்த தொழில்களைக் கற்க மாணவர்களை முடிக்கிவிடவேண்டும். இதில் ஆசிரியர்களின் பங்கே பிரதானமானது.

பிள்ளைகளின் ஆற்றல்களையும் திறன் களையும் ஆசிரியர் அறியவேண்டும். பிள்ளைகள் வகுப்பறையிலும், வெளியிலும் இயற்றும் பல செயல்கள் அவர்களைப்பற்றி மதிப்பிடுவதற்குப் பயன்படும். அல்லது அவர்களுடன் கலந்துரையாடுவது மூலம் பல விபரங்களை அறியலாம். பெற்றேர்களை அனுகி அவர்களிடமிருந்து பெறும் விபரங்களும் பயன்படும். எல்லாப் பிள்ளைகளும் ஏதோ ஒரு திறனைப் பெற்ற தனித் துவமடையவர்களே. பிள்ளைகளுடைய ஆற்றலுக்கும் திறமைக்கும் வாய்ப்பிருந்தால் அபர்களின் தொழிற் ரிறங் விகசிக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை. இதை உணர்ந்தே மேலை நாட்டவர்கள் ஒவ்வொர்கு மாணவனதும் தனித்துவத்தை மட்டிட்டு அவனுக்குத் தகுந்த பயிற்சி அளிப்பதன் மூலம் நாட்டிற்குத்தவும் நற்பிரசையாக மாற்றுகிறோர்கள். பாட்டாளி உலகில் தொழில் முறை வழிகாட்டல் பல நோக்கு வழிகாட்டல்களுள் முதலிடம் பெற்றுவிட்டது. தனி ஒருவனுக்கு அவனது திறமையின் அடிப்படையிலும் அத் தொழிலின் உள்ளார்ந்த தரத்தின் மதிப்பீட்டிலும் தன் தொழிலைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்கும், அதில் முன்னேற்றம் பெறுவதற்கும் தொழில்முறை வழிகாட்டல் உதவிகிறது. அதாவது அந்தந்தத் தொழி லுக்குரியவேண் அத்தொழிலில் பொருத்து விடுவது சிறந்த வழிகாட்டலாகும்.

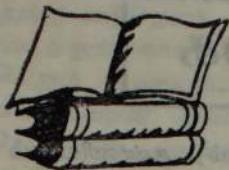
தொழிற்கல்வி பள்ளிகளின் ஆர்ப்ப வகுப்புகளில் கைவேலையாகத் தொடங்க வேண்டும். ஆசிரியர் அதில் ஆர்ப்பு முதலிடம் காட்டாவிடின்கைத்தொழில் வகுப்பு கண்ணேட்ட வகுப்பாகிவிடும். வகுப்பு நேரம் வீரூக்கப்படுவதோடு மாணவர் தொழிற்றமையையும் இழப்பார். அத்தறையுள்ள ஆசிரியர் ஒவ்வொரு பிள்ளையையும் அவர்களின் பயிற்சியையும் அவ-

தானிக்க வேண்டும். ஊக்கமுள்ள மாணவர்க்கு அதிக பயிற்சி அளிப்பதவசியம்: இதன் மூலம் மாணவரின் படைப்பாற்றல் மேலும் மேலும் விருத்தியடையும். தோட்டக்கலை, நூல்நூற்றல், சித்திரம், நடனம், மரவேலை, குடும்பக்கலை. களிமன் வேலை, புத்தகங் கட்டல், உலோக வேலைப்பாடு இவற்றை எல்லாம் மாணவரின் ஆரம்பப்பயிற்சியாகக் கொடுக்கலாம். எட்டாம் வகுப்பில் மாணவர்களைத் தரப்படுத்தி அவர்களின் ஆற்றலுக்குக்கந்த தொழிற்சியை அளிக்க வேண்டும்.

திரு. கண்ணங்கராவின் கல்வியறிக்கையில் கூறப்பட்டதைப் போன்று சர்வகலாசாலைக்கு ஒப்பான தொழிற் கல்வியும் தொழிற் பயிற்சியுமளிக்கவல்ல கலாசாலைகளை நாடு பூராவும் அமைக்க வேண்டும். இதற்கான அறிஞர்களையும் இயந் திரசாதனங்களையும் விற்பனைர்களையும் மேல் நாடுகளிலிருந்து தருவிக்கலாம். எட்டாம் வகுப்பில் தரப்படுத்தப்பட்ட மாணவர்க்கு இவற்றில் பயிற்சியளிக்க வேண்டும். இத்தொழிற் கல்விப் பாடசாலைகள் குழல், இடவசதி, மூலப் பொருட்கள் என்பவற்றைப் பொறுத்து அமைக்கப்பட வேண்டும். தொழிற்றுறைப் பயிற்சியால் முன் னேற்றங்கான தொழிற்றுறையினருக்கும் அரசாங்கத்துக்குமிடையில் தொடர்பு இருக்கவேண்டும். தொழிற் கல்விப் பயிற்சி பெறவாற்கு தொழிற்றுறையினரின் கீழ் உள்ள தொழிற்சாலைகளில் வேலை வாய்ப்பை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும். அதுமாத்திரமல்ல பதவிக்கு வேதனமளிக்கும் முறையை நிறுத்தி உழைப்புக்கே ஊதியமளிக்கப்பட வேண்டும். தொழிற்கல்வியின் சிறப்பையும் அவசியத்தையும் உணர்ந்த அரசியலார் இதில் இன்று அதிக அக்கறை காட்டுவது வரவேற்கத் தக்கதாகும். ஒவ்வொரு மாணவனதும் படைப்பாற்றலை வளர்க்கும் சூழ்நிலையை நாம் ஆக்கிக் கொண்டோமேயர்களுல் நம்நாடு மிகவிரைவில் முன்னேற்றமடையுமென்பது தின்னைம்.

‘கைத்தொழிலொன்றைக் கற்றுக்கொள்கவலை உணக்கிஸ்லை ஒத்துக்கொள்’

செ. செல்வநாயகம்
(முதலாம் வருடம்)

திருக்குறள் என்பேரே!

(ஸுய சாரிதை)

பாடும் இடங்களெல்லாம் — கம்பன்

பாடலைக்கானுமல்

திரிகின்றேன் — தினம்

தேம்பி அழுகின்றேன்.

²

ஆக்கும் பாடல்களும் — என்னில்

அற்ப உறவேயூரம்

தோன்றும் பாடல்களும் — புதிதாம்

தோன்றுவறவேயூரம்.

³

பாரதி பாடல்களும் — என்

பாரிய நண்பர்களாம்

தாசன் கவிதைகளும் — என்னைச்

சார்ந்த கவிதைகளே.

⁴

இந்தக்களிகளெல்லாம் — தோன்றும்

இடம் எதுவோ

தோன்றிய புலவர்களும் — என்

தோழர்கள் தாமோ?

⁵

வள்ளுவன் எந்தை என்பேன் — என்னை

வளர்த்த கவி ஒ வென்பேன்

கள்ளமுரைக்கவில்லை — நான்

கனக்கக் கதைக்கவில்லை.

⁶

அறம் பொருள் இன்பமென்பார் — அதை

அடக்கியே வைத்தேனே

அறவழி நடப்போரும் — என்

அருமையை அறிந்திடுவார்.

⁷

திருக்குறள் என்பேரே — உலகின்

திருமறையும் நானே

சான்ற புலவர்களின் — ஆன்ற

சான்றிதழும் நானே.

— தெ. பெ. மனைகரன்

(2-ம் வருடம்)

மரணவர் தலைவர் அறிக்கை

இலங்கையில் உள்ள கல்வி ப் பிரதேசங்களிற் தலைசிறந்து விளங்குவது எமது யாழ்ப்பாணமாகும். இப்பெருமையினை நிலைநாட்டிவரும் ஆசிரியர் களைப் பயிற்றுவிக்கும் ஆசிரிய கலாசாலைகளுள் நல்லூர் ஆசிரிய கலாசாலை முதலிடத்தை வகிக்கிறது. இப்பெருமை, எங்கள் வருங்காலப் பொறுப்புக்களால் மிகைப்படுகின்றது. எங்கள் கலாசாலையின் கலாவிருட்சமலருக்கான 1971-ம் ஆண்டறிக்கையைச் சமர்ப்பிப்பதிற் பெருமகிழ்வடைகின்றேன். என்னை இப்பணிக்கு ஏகமனதாகத் தெரிந்துதலிய எம் சக ஆசிரிய மாணவர்களுக்கும்; இப்பணியில் முன்னேடுகளாக நின்று எனக்கு வழி காட்டி உதவிய முன்னேய மாணவ தலைவர்களான திரு. த. செல்லத்துரை அவர்களுக்கும், திரு. தி. பாலசுப்பிரமணியம் அவர்களுக்கும் என் இதயடூர்வமான அளப்பரிய நன்றியினை முதற் கண் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன்:

எங்கள் கலாசாலையில் இவ்வாண்டு நிகழ்ந்த முக்கிய நிகழ்ச்சிகளைக் குறிப்பிடுவது என் தலையாய கடமைக்கும். அதிபராகக் கடமையாற்றிய திரு. க. கந்தையா அவர்கள் ஒய்வுபெற்றுச் சென்ற வைபவம் மிக முக்கியமானதொன்றாகும். 9-2-71ல் அன்னாருக்கு விரிவுரையாளர்களும், 1-ம் 2-ம் வருட ஆசிரிய மாணவர்களும் ஒன்றிணைந்து சிறப்புப் பிரிவுபசரணையொன்றினை நடாத்தினார்கள்.

அதிபரின் பொறுப்பினை திரு. எஸ். வேலுப்பிள்ளை அவர்கள் ஏற்றுக் குறிப்பிடுவால் எல்லையுள் அவர்தாம் நிர்வாகத்திற்கை வெளிப்படுத்தியமைப்போற்றத்துக்கு அரிய செயலாகும்.

தற்பொழுது திரு. க. சி. சண்முகவிங்கம் அவர்களை அதிபராக ஏற்று இயங்குகிறது எங்கள் கலாசாலை. இவர் மட்டுநகர் அரசினர் ஆசிரிய கலாசாலையிலிருந்து மாற்றலாகி இங்கு வந்து அதிபர் பொறுப்பினை ஏற்றுள்ளார். எங்கள் புதிய அதிபர்

கடமையும், கட்டுப்பாடும், கண்ணியமும் மிக்குடையவர். கற்றல் கற்பித்தலிற் கட்டுப்பு செவிப்புபல சாதனங்களின் சிறப்பியல்பு களை நன்குணர்த்திய திறமையாளர். எல் லோருக்கும் சம சந்தர்ப்பமும், சமநீதியும் வழங்கும் சிறந்த குணசீலர். இவர் எங்கள் அதிபராக அமைந்தமை எங்கள் உயர்வுக்கு எடுத்துக்காட்டாக அமைந்துள்ளது.

மேலும் இவ்வாண்டிற் புதிப் பிரிவுரையாளர்களாக திரு. பூ. பரமநாதன் அவர்கள் கல்விக்கும், திரு. க. குக்குமாரராசா அவர்கள் விவசாயத்திற்கும், திரு. நா. தேவபாலசிங்கம் அவர்கள் ஆங்கிலத்திற்கும். வித்துவான் திரு. க. ந. வேலன் அவர்கள் சமயம், தமிழ் ஆகியவற்றிற்குமாக வந்து தத்தமது அரும்பணியை மேற்கொண்டுள்ளார்கள்.

அடுத்து எங்கள் கலாசாலை எழுதுவினை ஞர் திரு. செல்லப்பா அவர்களின் மாற்றத் தின்போது விரிவுரையாளர்களும், ஆசிரிய மாணவர்களும் ஒன்றுசேர்ந்து கண்ணியமான முறையில் நடாத்திய பிரிவுபசரணையும் குறிப்பிடத்தக்கது. இவரது இடத்திற்குப் புதிய எழுதுவினைஞராக திரு. ச. பழனிச்சாமி அவர்கள் கடமையை ஏற்றுள்ளார்.

அடுத்துக் குறிப்பிடக்கூடிய முக்கிய நிகழ்ச்சி இரண்டாம் வருட ஆசிரிய மாணவர்களின் சாரணையைப் பாச்சறை வாசமாகும். இஃது, உடற்கல்வி விரிவுரையாளர் திரு. க. ஜதுகுலசிங் அவர்களின் தலைமையிற் கடந்த செப்டெம்பர் 24, 25, 26-ம் திகதி களில் கைதடி மகா வித்தியாலயத்தில் நிகழ்ந்தது. அப்பொழுது திரு. யே. யோகேந்திரன் அவர்கள் தலைமையில் எம்மைச் சிறுவர்களாகமதுத்துச் சீரியப்பிற்கூச் சள்பல தந்தும்; விரிவுரைகள் பல சிறப்புறநிகழ்த்தியும் உதவிய திரு. எஸ். செல்லநாயகம் அவர்களுக்கும், திரு. சி. எஸ். சுப்பிரமணியம் அவர்களுக்கும், திரு. வி. ரி. நடராசா அவர்களுக்கும், திரு. வில்லியம் அவர்களுக்கும் எமது அளப்பரிய நன்றி.

பயிற்சிக்காக நாம் நாற்பத்தொருவர் இங்கு வந்தோம். ஓராண்டுப் பயிற்சியை முடித்துக்கொண்டபின், வி சே ட பயிற்சி பெறும் நோக்குடன் திரு. ப. ஆனந்த மகேஸ்வரன் அவர்களும், திரு. சீ. இரா ஜேந்திரன் அவர்களும் பலாவி அரசினர் ஆசிரிய பயிற்சிக் கலாசாலைக்கேள்வர். அவர்கள் தம் பயிற்சியினைச் சிறப்பு ரமுடித்து வியப்புறவுவன்னைம் மீண்டாறு மன மார வாழ்த்துகின்றோம்.

நாங்கள் பாடசாலைப் பயிற்சிக்காக ஸீ விக்கினேஸ்வரா வித்தியாசாலை, மாங்கை யர்க்கரசி வித்தியாசாலை, மகேஸ்வரி வித்தியாசாலை, நல்லூர் சாதனை பாடசாலை ஆகியவற்றிற்குச் சென்று எம் பணியை மேற்கொண்ட காலை, அங்குள்ள தலைமை ஆசிரியர்களும், ஏனைய உதவி ஆசிரியர்

களும் இன்முகங்காட்டி, இன்சொற் பேசி வரவேற்று சகல வசதிகளையும் செய்துதந்து எமதாக்கங் கருதி எம்முடன் ஒத்துழைத் தமைக்காக அவர்கள் அனைவருக்கும் நாம் நன்றி சொள்லக் கடமைப்படுகின்றோம்.

இறுதியாக எம் இளைய சகோதரர்கள் 1971ஆம் ஆண்டு மாசி 10-ம் நாள் உள்ளத் தில் உவகை பொங்க ஏறுநடை நடந்து அறிவுகமாம் எம் கலாசாலையுள் நுள்ளந்தார்கள். உயர்வு தாழ்வறியாது உள்ள கலந்த பேரன்புடன் உவகை பொங்கிட நட்புறவை உவப்புடன் வளர்த்தோம்.

எம்மேல் நம்பிக்கையும் நல்லெண்ண முங்கொண்டு உங்கள் அனைவராரின் ஒத்துழைப்பையும் நல்கியமைக்காக எமது இதயபூர்வமான நன்றி.

சோ. சுப்பிரமணியம்,
மாணவர் தலைவன்.

வினையாட்டுப்பகுதி அறிக்கை 1971

ஆசிரிய கலாசாலைக் கல்வியில் விளையாட்டுத் துறை முக்கிய இடம் வகிக்கின்றது. விளையாட்டு மைகானத்தில் யாம் பெற்ற அனுபவங்கள் என்றும் பசுமை நிறைந்த நினைவுகளாக மனதிற் பதிந்துவிடுகின்றன.

இவ்வருடப் யாம் ஒரு புதிய மறையில் இல்லங்கட்கிடையிலான மெய்வல்லுனர் போட்டியை நடாத்தி முடித்துள்ளோம். அதுதான் “பேஷ் திட்டமுறை மெய்வல்லுனர் போட்டி” ஆசிரிய கலாசாலைகளில் நடைபெறும் மெய்வல்லுனர் போட்டி கட்கு ஒரு புதிய திருப்பாம் இது விவரவுட விளையாட்டுப் போட்டியின் செயற்கமிட்டியின் தலைவராக திரு. செ. சின்னத் தம்பி அவர்களும், செயலாளராக திரு. க. சோதி நாதன் அவர்களும், பொருளாளராக திரு. மா. கந்தையா அவர்களும், திரு. வி. செல்லப்பா அவர்கள் உபதலைவராகவும் கடமை

யாற்றினார்கள். இக்கமிட்டியின் மூன்று இல்லங்களைச் சேர்ந்த தலைவர்கள், உபதலைவர்களும் அங்கம் வகித்தனர்.

இச்செயல்திட்ட முறை மெய்வல்லுனர் போட்டியில் ஆசிரியர்களே நடாத்துனராகவும், ஆசிரியர்களே நடுநிலையிலை ஞராகவும், ஆசிரியர்களே போட்டி வீரர்களாகவும் மைதானத்தில் இயங்கிக்கொண்டிருந்ததைப் பலரும் பாராட்டியுள்ளனர். இப்பாராட்டுக்கள் எல்லாம் எமது உடற்கல்வி விரிவுரையாளர் திரு. க. யதுகுலசிங் அவர்களையே சாரும்.

கலாசாலை ஆசிரிய மாணவர்கள் நீலம், வெள்ளை, மஞ்சள் என்ற மூன்று இல்லங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுப் போட்டியிற் பங்குபற்றியுள்ளனர். நீல இல்லம் மெய்வல்லுனர் போட்டியில் வெற்றி இல்லமாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டது. இதன் தலைவர் திரு. க. சிவபாதம் வெற்றி வீரங்க

வும் தெரிவு செய்யப்பட்டார்; வெள்ளை இல்லம் கரபந்தாட்டப் போட்டியில் வெற்றி பெற்றது. இதன் தலைவராகத் திரு. வ. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் கடமையாற்றினார். மஞ்சள் இல்லத் தலைவர் திரு. கு. மகாலிங்கம் ஆகும்.

எமது கலாசாலையின் இணைப்புப் பாடசாலைகளாகிய, சாதன பாடசாலை, மகேஸ் வரி வித்தியாசாலை, விக்கினேஸ்வரா வித்தியாசாலை, மங்கையர்க்கரசி வித்தியாசாலை ஆகியன எமது விளையாட்டுப் போட்டியில் பங்குகொண்டு சிறப்பித்தன. அவர்கட்டு எமது நன்றி.

* * *

து மகாலிங்கம்
விளையாட்டுத்துறைத் தலைவர்:

கட்டுல செனிப்புல சாதன அறிக்கை

இன்று கல்வியுல் கில் செவிவழி, கணவழிக்கல்வி உண்ணத நிலையை அடைந்து வருகின்றது. அதற்கான கருவி களும் மலிந்து வரும் இந்நாளில், 1971-ம் ஆண்டின் கட்டுல செவிப்புல சாதனங்களின் இயக்குனரைக் கடமையாற்றி இவ்வாண்டின் அறிக்கையைச் சமர்ப்பிக்கும் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தத்தையிட்டுப் பெருமகிழ்ச்சியடைகின்றேன். எங்கள் அதிபர் உயர்திரு. க. சி. சண்முகவிங்கம் அவர்களின் பெரு முயற்சியால் ஜக்கிய அமெரிக்கா, இந்தியா, கனடா, போன்ற நாடுகளிலைதாராலயங்களோடு தொடர்புகொண்டு அந்நாடுகளின் கல்வி, புவியியல், விஞ்ஞானம், விளையாட்டு போன்ற துறைகளின் சாதனைகளை சலனப்படம் மூலம் கண்டு களிக்கும் வாய்ப்பை நாம் பெற்றோம். இச்சலனப் படங்கள் எமாக்கும் ஆசிரிய மாணவர்க்கும் எனது நன்றி உரித்தாகுக.

அழந்தைக்கல்வி ஆதியனவற்றை எடுத்துக் காட்டிய பல சலனப் படங்கள் எமது கல்விப் பாடத்திட்டத்தோடு தொடர்புடைய தாசக் காணப்பட்டன.

எமக்குள் இயன்ற அளவு தரமான படச்சுருள்களாகத் தெரிந்து கீட்டுத் தொள்ளும் வாய்ப்பை அளித்து மேற்படி தாதராலயங்களோடு இணைப்பை ஏற்படுத்திய எமது அதிபருக்கு நாம் நன்றி கூறக் கடமைப்படுகின்றோம். அடுத்ததாக, விண்ணப்பித்தபோது உடனுக்குடன் படச்சுருள்களை அனுப்பி உதவிய மேற்படி தாதராலங்களுக்கும் நாம் நன்றி கூறக் கடமைப்பட்டுள்ளோம். இச் சலனப் படங்களைப் பார்த்து எனக்குப் பாராட்டும், ஆதரவும் நல்கிய ஆசிரிய மாணவர்க்கும் எனது நன்றி உரித்தாகுக.

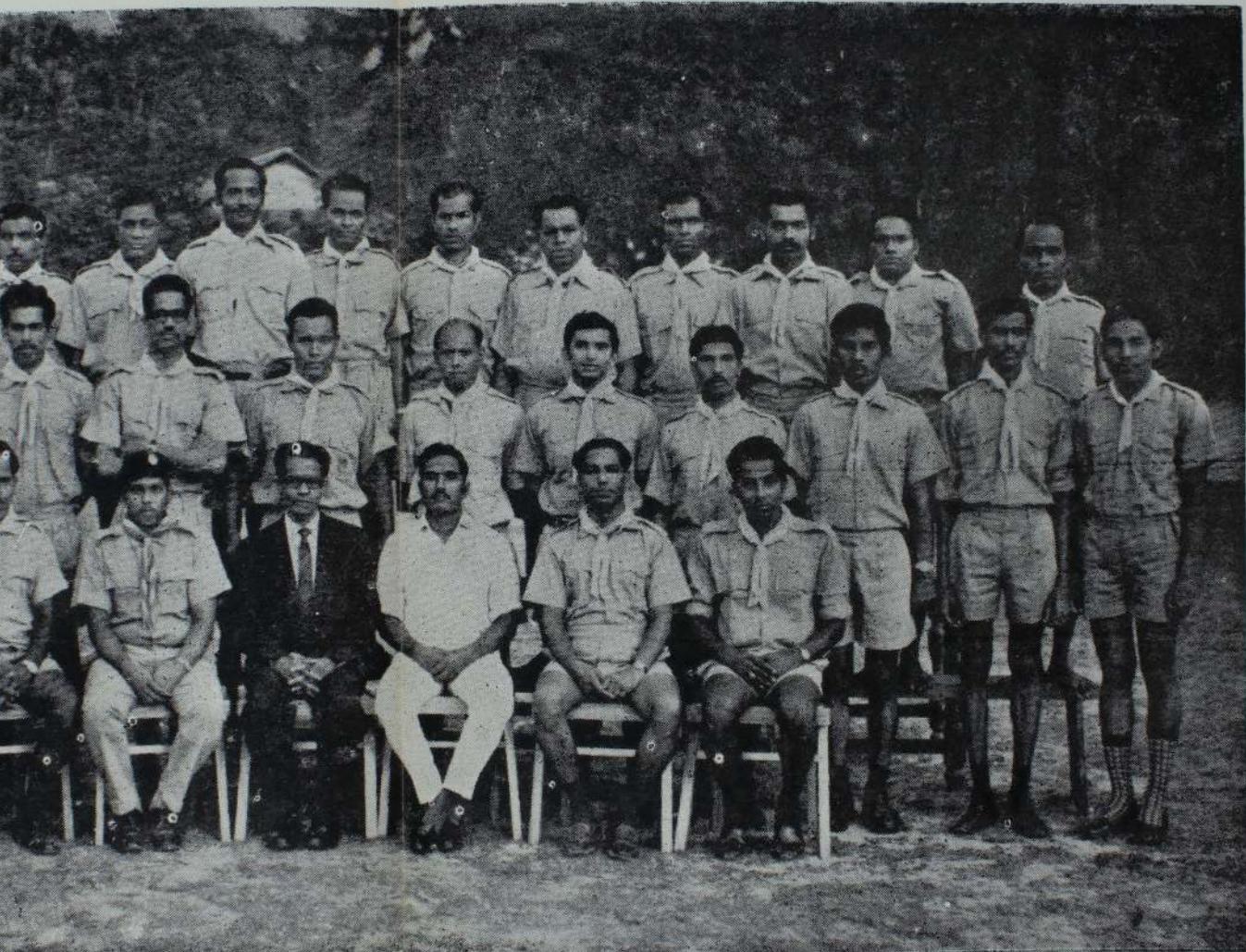
“இணைத்தானும் நல்லவை கேட்க
ஆணைத்தானும்
உன்ற பெருமை தரும்”

— இ. நாகராசா
தலைவர்.

கலாசாலை சாரணார் குழுவினர்

கலாசாலை சாரணர் குழுவினர்

விவசாய அறிக்கை 1971

“உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார் -
மற்றெல்லாம்
தொழுதுண்டு பின் செல்பவர்.”
“உழுவக்கும் தொழிலுக்கும் வந்தனை
செய்வோம் - விளில்
உண்டு கழித்திருப்போரை நிந்தனை
செய்வோம்”

என்று புதுமைக் கவிபாரதியார் உரி மைக் குரல் எழுப்பினார். அவரது உணர்ச்சி மிகுந்த உரிமைக்குரல் எங்களை இடித்துக் கூறுவது போலல்லவா தோன்றுகிறது எனவே இந்நிலையை நாம் அடையாமல் விவசாயத்தில் நாம் ஒவ்வொருவரும் ஈடு பட்டு சமுதாயத்திற்கும் நாட்டுக்கும் நற் பணி புரிவோமாக!

இலங்கை ஒரு விவசாய நாடாக இருந்தும் நாம் நமது உணவுப் பொருளுக்குப் பல காலமாக மற்ற நாடுகளை எதிர்பார்த் தோம். ஆனால் அந்நாடுகளும் கைவிரித்து விட்டபொழுது நாழும் அல்லற்படவேண்டியிருந்தது. அதை நமது நாட்டுத் தலைவர்களின் அறிவு, ஆற்றல் அனுபவம் நிவிர்த்தி செய்து விட்டது. அதன் பேரூக இன்று நம்நாடு விவசாயத் துறையில் வீறு நடைபோட்டு முன்னேறிக் கொண்டிருக்கிறது. இன்னும் சில ஆண்டுகளில் நம் நாடு விவசாயத்தில் தன்னிறைவு பெற்று விடுமென்பது தவிர்க்க முடியாத உண்மையாகும்.

மேலும் அரசாங்கம், பாடசாலைகளி லும், பயிற்சிக் கல்லூரிகளிலும் விவசாயத் தை ஒரு பாடமாக ஆக்கியமை வருங்காலச் சந்ததியின் வழமான வாழ்க்கைக்கு அடிகோவியுள்ளது. இத்திட்டம் வெற்றி பெற ஆசிரியராகிய எம்பங்கே மிகமுக்கியமானது.

வணக்கம்.

வளர்க் க விவசாயம்!
வாழ்க கலாவிருட்சம்!!

சென்ற வருடம் ஆசிரிய மாணவர்கள் விட்டுச் சென்ற காய்கறித் தோட்டங்களை நாம் பொறுப்பேற்றுதுடன், மேலும் கூடுதலான இடத்தைத் திருத்தி கூடுதிரி, வெண்டி, தக்காளி, போஞ்சி, மரவள்ளி போன்றவற்றை உண்டாக்கினேம். இதனால் தேவையான காய்கறி வகையில் 60% எமது கலாசாலைத் தோட்டத்திலிருந்து பெறக் கூடியதாக இருக்கிறது. வாழைத் தோட்டமும் பல அடிவாழைகளால் விஸ்தரிக்கப்பட்டது. அதன்பயனாக வாழைப் பழங்களும் வாராவாரம் கிடைத்து வருகிறது.

எனவே இவ்வருட விவசாயத்தில் புதிய திருப்பு மேற்பட்டமைக்கு மதிப்புக்குரிய எங்கள் விஞ்ஞானப் பேராசிரியர் திரு. எஸ் வேலுப்பிள்ளை அவர்களையும், விவசாயப் பேராசிரியர் திரு. க. குகுமாரராசா அவர்களையும் பாராட்டக் கடமைப் பட்டுள்ளோம். குறிப்பாக விவசாயப் பேராசிரியரது குன்று ஊக்கமும் திறமையும், பலவருட அனுபவமும் விவசாயத்தில் புதுமறைகளைக் கையாண்டு முன்னேற வழி வகுத்தமையால் அவரைச் சிறப்பாகப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டுள்ளோம்.

மேலும் எமது ஊக்கத்திற்கும் விவசாய ஆக்கத்திற்கும் அவ்வப்போது உறுதுணையாக இருந்த அறிவு, ஆற்றல், அனுபவம் நிரம்பிய மதிப்புக்குரிய அதிபர் அவர்களுக்கும் ஏனைய பேராசிரியர் அவர்களுக்கும், கூட்டு முயற்சியில் தளரா நம்பிக்கை கூண்டு ஊக்கமுடன் உழைத்தச்சல ஆசிரிய மாணவர்களுக்கும் விவசாயத் தலைவர்கள் வன்ற ரீதியில் எனது ஊங்களிற்க நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

வ. நவரத்தினம்
விவசாயத் தலைவர்

120 எமது நூலகம்

1971-ம் ஆண்டுக்குரிய நூலக அறிக்கையினைச் சமர்ப்பிப்பதில் நாம் மகிழ்ச்சி அடைகின்றோம். சென்ற ஆண்டு எமது இளைப்பாறிய அதிபர் திரு. க. கந்தையா அவர்களின் விடாமுயற்சியினால் உள்ளால், கல்விக்கொள்கை, கற்பித்தல் முறைகள் சம்பந்தமான நூல்களைப் புதிதாகப் பெற்றோம் இவ்வாண்டு எமது அதிபர் திரு. க. கி. சண்முகவிங்கம் அவர்களின் முயற்சியினால், சல்லி சம்பந்தமான பல நூல்களையும், கற்பித்தற்குரிய பாட வழிகாட்டிகளையும் பெற்றோம்.

1970-ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் ஆசிரிய பயிற்சிக் கலாசாலைகளில் புதிய பயிற்சி

முறை ஆரம்பமாயது. இதனால் பயிற்சி மாணவர்கள் பல நூல்களை, குறிப்பாகத் தமிழிலும், ஆங்கிலத்திலும் வெளி வந்த கலைக்களாஞ்சியங்களை ஆராய்ந்து ஒப்படைப் புக்களை உரிய காலத்தில் எழுதி முடிக்க நூல் நிலையம் உதவியது. அங்கத்தவர்கள் யாவரும் எல்லா நூல்களையும் படித்துப் பயனுறும்முகமாக, நூலகம் வார விடுமுறை நாட்களிலும் திறக்கப்பட்டது. இதனால் ஏனைய வருடங்களிலும் பார்க்க இவ்வருடம் பயிற்சி மாணவர்கள் யிகக் கூடிய நூல்களைப் படிக்குள்ளார் என்பதை மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவிக்கின்றோம். எமது நூலக வளர்ச்சிக்கு ஆக்கமும் ஊக்கமும் அளித்த அனைவருக்கும் நன்றி.

செ. சின்னத்தும்பி,
நூலகப் பொறுப்பாளர்.

இந்து மாமன்ற அறிக்கை - 1971

புதுப்பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டு வாலறிவன் கூறுவதற்கு முன் கீழே கொடுக்கப்படுகிற பார்க்கும் நூல்கள் படிக்கப்படுகின்றன.

“கற்றதன்லாய பயனென்கொல் வாலறிவன் நற்றும் தொழாரெனின்.”

இவ்வாண்டு நிருவாகப் பொறுப்பை இருபிரிவினர் ஏற்றுக்கொண்டனர்

முதற் பிரிவினர்

தலைவர் : திரு. க. செய்ச்சந்திரன்
உபதலைவர் : திரு. இ. கணேசராஜா
காரியதரிசி : திரு. செ. மகேஸ்வரன்
உபகாரியதரிசி : திரு. வே. மார்க்கண்டு
பொருளாளர் : திரு. மு. இராசரத்தினம்

இவ்வருடம் எமது மன்றத்தினர் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டதும் எங்கள் பாடசாலை அதிடர் அவர்களின் வேண்டுகோளின்படி பாடசாலை ஆரம்பமாகும் பொழுது தினமும் ஆசிரிய மாணவர்களின் ஓழங்கின்படி நற்சிந்தனை கூறப்பட்டு வருகின்றது. வெள்ளிக்கிழமைகள் தோறும் சிவபுராணம் ஒத்தப்பட்டு வருகின்றது.

இம்முறை சரஸ்வதிபூஷை மிகவும் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பட்டது. சரஸ்வதிப்பூஷைத் தினத்தன்று விசேஷ பேச்சாளராக திரு. ட. தங்கத்துரை அவர்களும் திரு. ஏ. ந. வேலன் (வித்துவான்) அவர்களும் ஆசிரிய மாணவன் திரு. செ. இராசகுலேந்திரன் அவர்களும் சொற்பொழிவாற் ரீஞர்கள் ஆசிரிய மாணவர்களின் கூட்டுப்பிரார்த்தனையும், நந்தன் சரிதம் வில்லும்பொட்டும் நடைபெற்றது.

எங்கள் பாடசாலை விரிவுரையாளர்களுக்கும் எங்கள் மன்றத்துக்கு மிகவும் ஊக்கமளித்த அதிபர் அவர்களுக்கும் ஆசிரிய மாணவர்களுக்கும் எமது மன்றம் நன்றி செலுத்துகின்றது.

வணக்கம்

சி. சிவகப்பிரமணியம்
தலைவர்

யா / அரசினர் ஆசிரிய கணக்கை, நல்லூர் - 1971-ம் வருட உத்தியோகத்திற்கள்

பகுதி	1-ம் பருவம்	2-ம் பருவம்	3-ம் பருவம்
மாணவ தலைவர் உதவி	திரு. த. செல்லத்துவர ,, பொ. குலசிங்கம்	திரு. தி. பாலசுப்பிரமணியம் ,, பொ. குலசிங்கம்	திரு. தேரா. சுப்பிரமணியம் ,, வே. மார்க்கன்டு
கல்வி தலைவர் உப ப.	திரு. ம. இரத்தினசி காமணி ,, பே. பொன்னே மபலம்	திரு. ஏ. எப் மலேஞ்சுரன் ,, பே. பொன்னேபலம்	திரு. த. செல்லத்துவர ,, பெ. சண்முகவேல்
விவசாயம் தலைவர் ப.	திரு. க. கந்தசாமி ,, மா சின்னைத்தம்பி	திரு. மா. கந்தசௌயா ,, மா. சின்னைத்தம்பி	திரு. வ. நவரட்ஜைம் ,, வே. இராமச்சந்திரன்
ககாதாரம் உப ப.	திரு. செ. கந்தசாமி ,, மு. நாகேந்திரம்	திரு. மெ. குசேகரம் ,, மு. நாகேந்திரம்	திரு. த. செ. பொன்னேபலம்
மின்வழுநிர் உப ப.	திரு. சி. மயில்வாகனன் ,, சி. சற்குணம்	திரு. சி. மயில்வாகனன் ,, சி. சற்குணம்	திரு. வ. கிர்காமத்தம்பி ,, வே. தட்ராசா
தயாஸ் தலைவர் உப ப.	திரு. சி. சிவசுப்பிசலமு ,, பொ. குலசிங்கம்	திரு. சி. சிவசுப்பிசலமு ,, பொ. குலசிங்கம்	திரு. ஐ. சின்னயா ,, சே. பொன்னேபலம்
ஏ.ஓ.இயாடு தலைவர் உப ப.	திரு. செ. சின்னைத்தம்பி ,, வ. பெ. பொ. குலசிங்கம்	திரு. க. கோதிதாதன் ,, க. தமிழ்த்துவரை	திரு. லீ. சின்னைசாமி ,, வே. சண்முகராஜா
விடுதிப் பொறுப்பு உப ப.	திரு. க. கிருஷ்ணசாமி ,, பெ. சுப்பிரமணியம்	திரு. க. கிருஷ்ணசாமி ,, பொ. சுப்பிரமணியம்	திரு. கு. மகாலிங்கம் ,, ச. பாலச்சந்திரன்
தலைவர் குழுவினர் உலகால்	திரு. ச. சுப்பிரமணியம் ,, வ. நவரட்ஜைம் சா. சுப்பையர் மா. கந்தசௌயா தி. சிவசுப்பிரமணியம் வி. செல்லப்பா	திரு. த. செல்லத்துவர் ,, சி. பாலசுப்பிரமணியம் ,, இ. சண்முகராசா க. சிவப்பாதம் ,, ஐ. சின்னையா க. செல்லப்பா	திரு. மு. நாகேந்திரம் ,, செ. செல்ல வநாயகம் ,, இ. கணேசராசா ,, இரா. சந்தனம் ,, மா. சின்னைத்தம்பி ,, சி. சற்குணம்
தலைவர் செயலாளர் இந்துமாமன்றம் அங்கத்தவர் முத்தமிழ் மன்றம் அங்கத்தவர்	திரு. சோ. சுப்பிரமணியம் ,, க. கிருஷ்ணசாமி செ. இராசகுலேந்திரன் வே. மார்க்கன்டு இ. கணேசராசா	திரு. க. மெயசுப்பிரமணியம் ,, செ. மலேகள்வரன் ,, மு. இராசரத்தினம் வே. மார்க்கன்டு இ. கணேசராசா	திரு. ச. சிவசுப்பிரமணியம் ,, க. தமிழத்துவர க. சிவப்பாதம் க. வேலாயுதம் த. இராமகிருஷ்ணன்
தலைவர் பொருளாளர் அங்கத்தவர் சு. பாலச்சந்திரன்	திரு. ம. இரத்தினசிகாமணி ,, செ. இராசகுலேந்திரன் சி. பாலசுப்பிரமணியம் ச. பாலச்சந்திரன்	திரு. ச. இராசகுலேந்திரன் ,, க. மதாவிங்கம் இ. தந்தசாமி ச. பாலச்சந்திரன்	திரு. சா. சுப்பையா ,, பொ. சுப்பிரமணியம் வீ. கணக்காபாதி நா. புலபநாதன் ஆ. பெர் ஹன்டேர்

நால்நிலையம்

பொறுப்பாளர்: திரு. செ. சின்னத்தம்பி
உதவியாளர்: வே. இராமச்சந்திரன்

கட்டுல செவிப்புல சாதனங்கள்

திரு. இ. நாகராசா

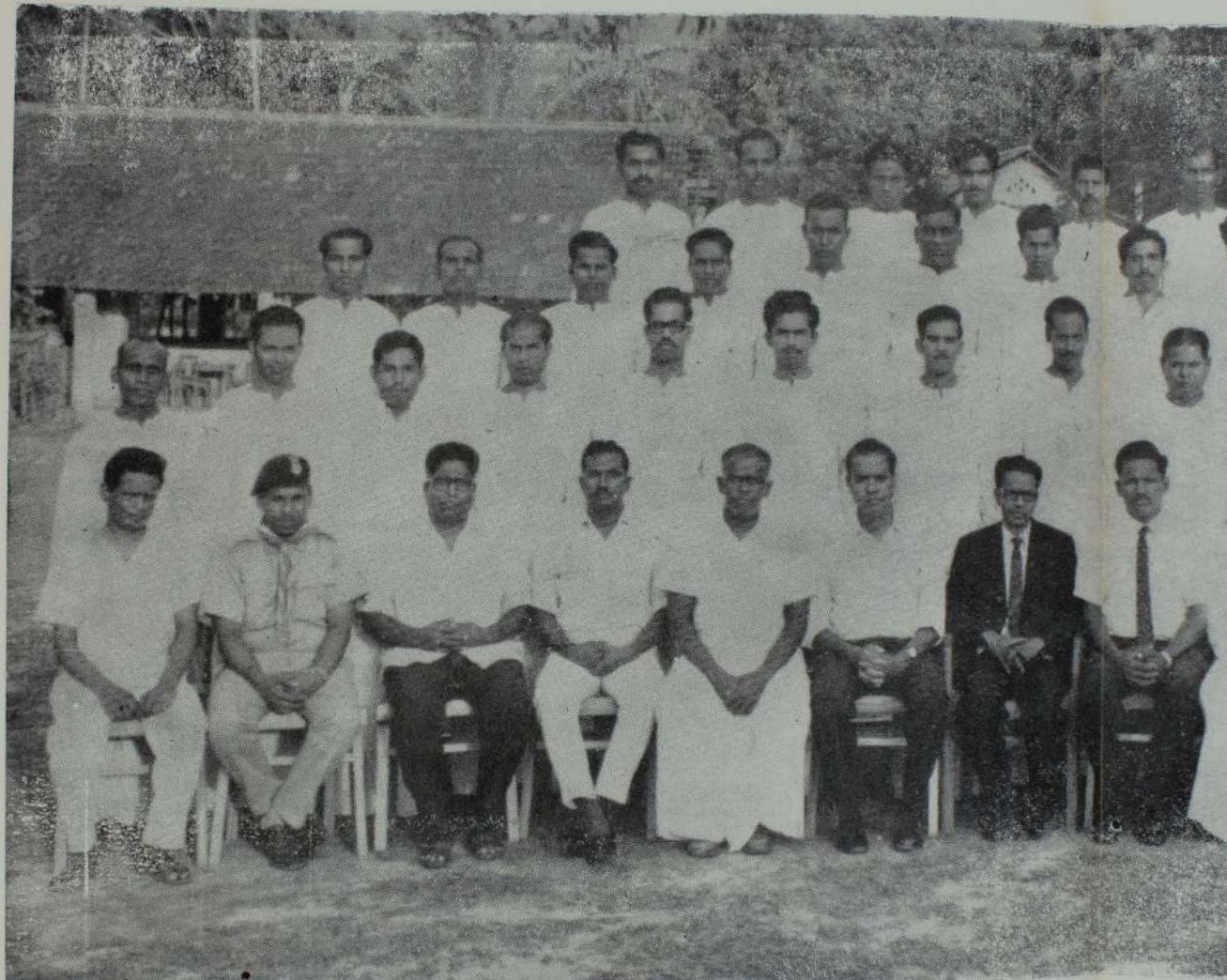
சாரணர் அளித்தலைவர்கள்:-

- திரு. வ. கணபதிப்பிள்ளை
.. ரி. எவ். மஞேகரன்
.. தி. பாலசுப்பிரமணியம்
.. க. கிருஷ்ணசாமி
.. சி. பாலசுப்பிரமணியம்

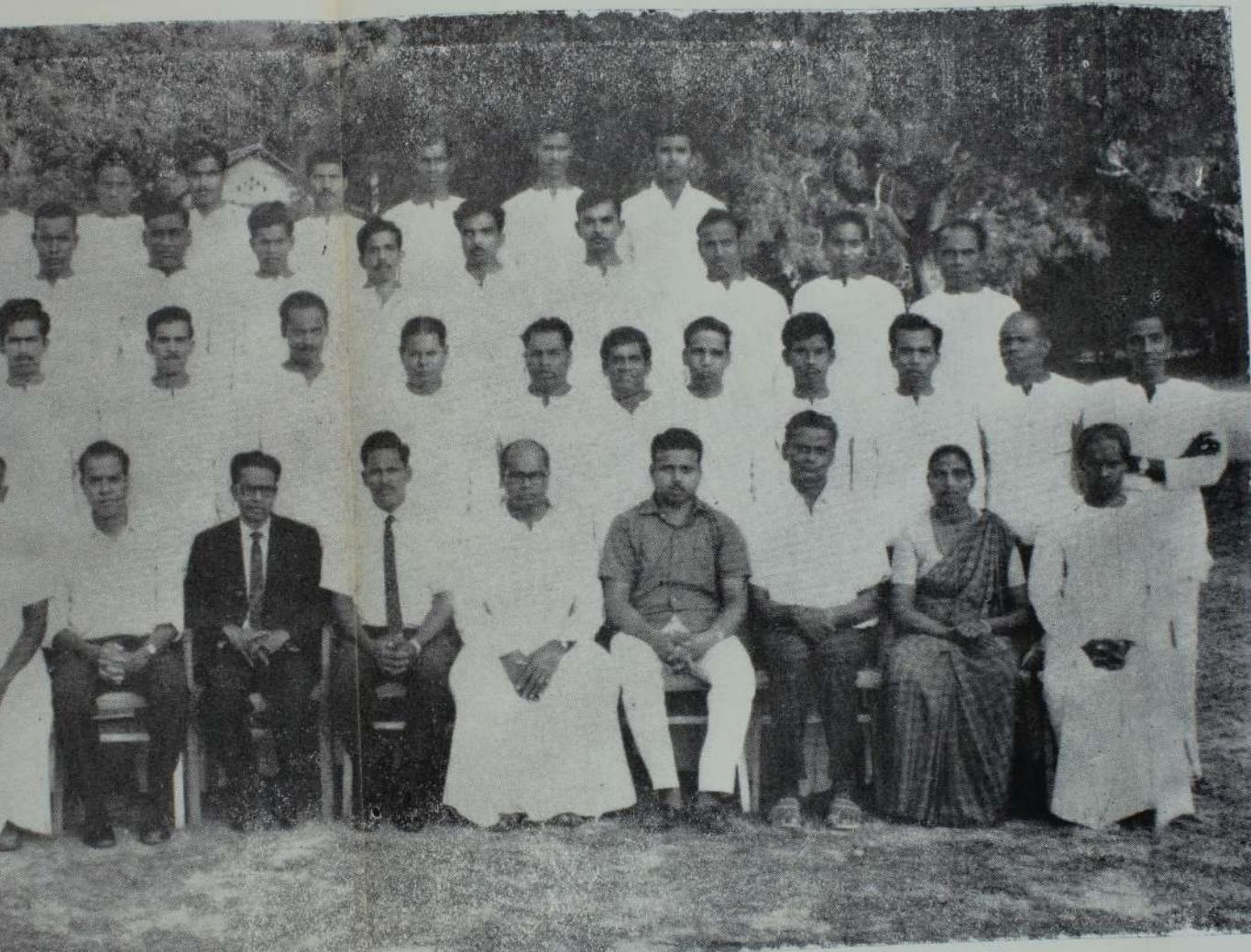

“கல்விக்கூடம் என்பது சமுதாயத்தின் வயல்; மாணவர் வளரும் பயிர்; நாற்று என்று சொல்லத்தக்கவர். அவர்களின் உள்ளத்தில் உண்மையும் நடுநிலைமையும் பதிந்தால்தான் எதிர்காலச் சமுதாய மாவது ஊழலும் வருஞ்சமும் இல்லாமல் விளங்கமுடியும். அத்தகைய சமுதாய நாற்றங்காலில் வேளாண்மை செய்வோர் ஆசிரியர். ஆகையால், ஆசிரியர்கள் வல்லவர்களாக இருப்பதைவிட நல்லவர்களாக இருப்பது மிக முக்கியம்.

— பேராசிரியர் மு. வ.

அதிபர் வீரிவுரையாளர்களுடன் பயிற்சிபெற்று வெ

யாளர்களுடன் பயிற்சிபெற்று வெளியேறும் மாணவர்கள்.

இவ்வருடம் பயிற்சிபெற்று வெளியேறுவோர் 1971

1. த. செல்லத்துரை, ஆசிரியர்,
வட்டுவினி.
இனுவில் மேற்கு,
இனுவில்டு
2. செ. இராசகுலேந்திரன்
நெடுங்கணி,
அளவெட்டி:
3. செ. மகேஸ்வரன்,
நொத்தாரிசு வளவு,
புத்தூர் மேற்கு,
புத்தூர்.
4. சி. முத்துக்குமாரசாமி,
“செந்தில்”
ஏழாலை மேற்கு,
சண்ணைகம்.
5. சா. கப்பையா,
நாச்சிமார் கோவிலடி,
தெல்லிப்பளை.
6. செ. கந்தசாமி,
சதுமலை கிழக்கு,
மானிப்பாய்.
7. ச. அருமைநாயகம்,
தபாற் கந்தோரடி,
சண்ணைகம்.
8. மா. கந்தையா,
“கலாநிதி பவனம்”
சாவகச்சேரி வடக்கு,
சாவகச்சேரி.
9. வ. நவரத்தினம்,
இருபாலை,
கோப்பாய்.
10. சி. சிவசுப்பிரமணியம்,
ஆதி மயிலிட்டி,
காங்கேசன்துறை.
11. க. சிவபாதம்,
நவற்கீரி,
புத்தூர்.
12. க. கிருஷ்ணசாமி (ஆசிரியர்)
நயினுதீவு மத்தி,
நயினுதீவு:
13. சி. பாலசுப்பிரமணியம்,
“புதுவளவு”
அளவெட்டி:
14. இ. சண்முகராசா,
சண்டிலிப்பாய் வடக்கு,
சண்டிலிப்பாய்.
15. க. சுந்தரமூர்த்தி,
“சஸ்வரி விலாஸ்”
தெல்லிப்பழை.
16. க. ஜெயச்சந்திரன்,
“சந்திர வாசா”
அல்வாய் மேற்கு,
அல்வாய்.
17. சோ. கப்பிரமணியம்,
‘ஆசிரியர்’
1-ம் வட்டாரம்,
அல்லைப்பிட்டி:
18. க. கந்தசாமி,
பண்ணைகம் தெற்கு,
சழிபுரம்.
19. பொ. செல்லத்துரை,
“வளர்மதி வாசா”
பன்னை,
தெல்லிப்பளை.
20. வி. செல்லப்பா,
இருபாலை,
கோப்பாய்:
21. வ. கதிர்காமத்தம்பி,
குத்தகைக்காரன் வளவு,
அல்வாய் மேற்கு,
அல்வாய்.
22. செ. சின்னத்தம்பி,
வீமங்காமம்,
தெல்லிப்பளை.

HY

23. இ. கந்தசாமி,
துன்னாலை தெற்கு,
கரவெட்டி.
24. சி. சிவச்செல்வம்,
“சிவகிரி”
தம்பாலை,
அச்சுவேலி:
25. வே. நடராசா,
அல்வாய் தெற்கு,
அல்வாய்.
26. செ. நடேசன்,
கோவிற்கடவை,
துன்னாலை தெற்கு,
கரவெட்டி:
27. கு. மகாலிங்கம்,
முள்ளியவளை.
28. க. சோதிநாதன்
தண்ணீருற்று,
முள்ளியவளை.
29. பொ. சுப்பிரமணியம்,
திக்கரை,
களபுமி,
காரைநகர்.
30. கு. வங்கநாயகம்,
163, கோங்காவளை வீதி,
மாத்தளை.
31. வ. கணபதிப்பிள்ளை,
329. திரிகோணமலை வீதி,
மாத்தளை.

32. கடி. மயில்வாகனன்,
பத்தியவத்தை,
கரவெட்டி வடக்கு,
கரவெட்டி:
33. வீ. கனகசபாபதி,
முருகமூர்த்தி கோவிலடி,
தாவடி தெற்கு,
கொக்குவில்.
34. தி. பாலசுப்பிரமணியம்,
உசௌனை வளவு,
தும்பளை,
பருத்தித்துறை.
35. ச. சுப்பிரமணியம்,
இலைமன் ஒழுங்கை,
மானிப்பாய் தெற்கு,
மானிப்பாய்.
36. க. வேலாயுதம்
கப்புதா,
கரவெட்டி.
37. ம. இரத்தினசிகாமணி,
பாரதி வீதி,
கம்பர்மலை,
வல்வெட்டித்துறை.
38. வெ. கனகசேகரம்,
எரக்ட் தோட்டம்,
தெய்யோவிட்டை.
39. T. F. மனோகரன்,
வெஸ்ரோல் ஸ்ரேட்,
கொற்மலை.
-

ஆசி தாருங்கள் — விடைபெறுகின்றேம்

சோ. சுப்பிரமணியன்,
மாணவர் தலைவன் (இறுதி வருடம்)

1970 ஆம் ஆண்டு மாசி மாதம் ஏழாம் நாள் எங்கள் வாழ்விற் புத்தொளி பிற்கால நன்நாள் உள்ளத்தில் உவகை சொட்ட. உணர்ச்சிகள் துள்ளிட புதியதோர் அறி வகுத்திற் குடிபுகுந்த பொன்நாள். அறி வொளி பரப்பும் ஆலயமாம் இந்நல்லூர் ஆசிரிய கலாசாலையில் யாம்பெற்ற இன் பத்தை இனிய நறுந்தமிழ்ச் சுவையை, இரு எகற்றிய நல்லறிவு விளக்கமதைச் செப்பு தற்கோர் வார்த்தையில்லை. செந்தமிழின் வளமும் அதன் வளர்ச்சியும்போல சிராக உயர்ச்சி பெற்றுத் தலைசிறந்த பேராசிரியர்களின் அறிவெனும் அருவியலே ஆடி, உள்ளத்தின் அழக்கற்றி உண்மை அறிவை என்றும் அழியாதவாறு உருத்துணர்ந்தோம். அறிவெனும் பசுஞ் சோலையில் மகிழ்ச்சியுடன் ஒன்றினைந்து உலவிய யாம் பிரியும் வேளை நெருங்கவே பிரிவுத் துயரம் மேலிடுகிறது. “ஆசிரிய சேவை” என்ற அந்தப் புனிதப் பணி பிரிவத் துயரத்தை மாற்றும் என நம்புகின்றேம்.

அறிவுச்சுடாம் அதிபர் அவர்களே!

தங்களின் ஆன்றகன்ற அறிவுப் போதனைகளால் எமக்கு அறிவொளி புகட்டினர்கள். எங்கள் வாழ்வுக்கு வழிசமைத்தீர்கள். அனுவளவும் பிசகாத உங்கள் நிர்வாகத் திறமையினால் எங்கள் வாழ்வின் வெற்றிக்கு வழகாட்டினர்கள். எங்கள் உயர்வுக்காக அல்லும் பகலும் இடையருது உழைத்த பெருமை உங்களையே சாரும். எங்கள் கலாசாலையின் ஆக்கத்திற்காக அரும்பாடுபட்டர்கள். நிர்வாகப் பொறுப்பொடு விசேட பாட போதனை களையும் ஏற்று நடாத்தி ஏற்றங் கண்ட உங்களுடன் ஒன்றி உலவிய எங்களைப் “பிரிவுத் துயரம்” இதயத்தை வாட்டி வகுத்தக் கிரிந்து செல்கின்றோம்: சென்ற இடமெல்லாம் எங்கள் கலாசாலையின் புகழ் ஒங்கச் சேவை புரிவோம் என்று திட-

சற்கற்பம் பூண்டுள்ளோம். ஆசி கூறி விடை தாருங்கள்.

திரு. எஸ். வெலுப்பிள்ளை அவர்களே!

விஞ்ஞானத்தைப் போதித்து எங்கள் அஞ்ஞானத்தை அகற்றிய பெருந்தகையே! சமூகத்தின் இயல்புதனை எடுத்தியம்பி, அதில் எப்பங்கையும் இடித்துரைத்தீர்கள்; உங்கள் ஓய்வு நேரங்களிலும் களைப்புச் சலிப்பற்றுப் போதனைகள் பலவற்றைப் பாகாய்ச் சொரிந்தீர்கள். உள்ளியலின் பெருமை தனி விளித்தியம்பி எமதுள்ள மதனைக் கவர்ந்தீர்கள். உங்கள் தன்னைங்கருதாச் சேவைக்கு யாம் என்ன கைமாறு செய்வோம்? இன்று நாம் செல்கின்றோம், வாழ்த்தி விடைப்பகருங்கள்.

திரு. க. தங்கத்துரை அவர்களே!

தமிழாடு சைவமதைப் புதுமைகள் பல புனிந்து புகட்டி எயைச் சிரிக்கவும் சிந்திக்கவும் தூண்டினர்கள். கைப்பணியும், சித்திரமும் கைவந்த தாங்கள்; அத் தனியும் எமக்கெளிதிற் புகட்டினர்கள்: எம் கையுள்ளவரை நும் கைவன்னை நினைவிருக்கும். செல்கின்றோம், ஆசி கூறி விடைதாருங்கள்.

திரு. சி. ஆறுமுகம் அவர்களே!

உங்கள் இன்னிசையினால் உங்களோடு எம்மை இசைய வைத்தீர்கள். நாம் எங்கிருந்தாலும் உங்கள் இனிய குரல் எம் செவிகளில் ரீங்காரமிட்ட வண்ணம் இருக்கும். விடுதிக் காப்பாளராக இருந்து எங்களுக்கு வேண்டியன் பல புந்துதலிய உங்களைப்பிரியும் நிலை வந்ததே, சென்றுவரவாழ்த்தி விடை தாருங்கள்:

திரு. க. யதுகுலசிங் அவர்களே!

“உடம்பை வளர்த்தேன் உயிரவளர்த்தேனே” என்பது திருமூலரின் அறிவுரை: இதற்கமைய நோயற்ற வழுவான உடல்

பெற உடற்பயிற்சிகள் அவசியம்: உடல் வலு இருப்பின் உலகுக்கு எத்தொன்றும் செய்யும் ஆற்றல் கைவரும். அத்தகைய பெருமை பொருந்திய உடற் கல்வியைக் கற்றுத்தந்த உங்களுக்கு எங்கள் நன்றி. சென்று வருகின்றோம், வாழ்த்தி விடை தாருங்கள்.

வித்துவான்

திரு. க. ந. வேலன் அவர்களே!

தெளிந்த நீரோடை யென்னும் நின் நிலவால், பேச்சுமகால் “தமிழ்” என்றால் தேன்’ என்ற உண்மையை உணர்த்தினீர்கள். உங்கள் மத போதனையால் உள்ளத் தூய்மை பெற்றோம். தமிழ் உள்ளவரை உங்கள் நினைவுகலாது. நாம் சென்று வர வாழ்த்தி விடைதாருங்கள்.

திரு. பு. பரமநாதன் அவர்களே!

உங்கள் புன்னகை பின்னிய பேச்சம் கால் எமக்குக் கல்வியில் விழிப்புணர்ச்சியை ஏற்படுத்தினீர்கள். சோர்வறியா உள்ப பாங்கொடு வரலாறும், புவியியலும் வகையாகப் புகட்டினீர்கள். உங்கள் தந்திலை மறந்த விரிவரைகள் பல எமக்கு முன்னிலை தந்துதவின. எமதாக்கங் கருசி அயராது நி கழுத்திய போதனைகள் பலவற்றும் சாதனைகள் பல கண்டோம். உங்களைப் பிரியும் நாள் நெருங்கவே அல்லவற்றுகின்றோம், ஆசிகூறி விடைதாருங்கள்.

திரு. க. குக்குமாராசா அவர்களே!

விவசாயத்தின் வளர்ச்சிதான் நம்நாட்டின் எழுச்சி. என்ற உண்மையைக் கூட்டிக் காட்டி எம் உள்ளத் திற் புதிய விழிப்புணர்ச்சியை, உங்கள் கனிவான போதனையால் ஏற்படுத்திய உங்களுக்கு நாம் என்றுங் கடமைப்பட்டவர்கள். திருநெல் வேலி விவசாயப் பயிற்சிப் பாடசாலைக்கு எதமயெல்லாம் அழைத்துச் சென்று பல உண்மைகளை நாம் அறியச் செய்திர்கள். கடமையே கண்ணேன உங்களைப் பிரியும் நாள் வந்தது; வாழ்த்தி விடைதாருங்கள்,

திரு. நா. தேவபாலசிங்சம் அவர்களே!

ஆங்கிலத்தின் அருமைதனை பாங்குற எமக்குணர்த்திச் சொந்த மொழியோடு அந்த மொழியும் தெரிந்திருத்தல் அவசி

யம் என்பதை எமக்கறிவுறுத்தினீர்கள்; விரிவரை நிகழ்த்துங்கால் உங்கள் முதபாவம் உணர்ச்சி பல கொப்பளிக்கும். எங்கு நாம் சென்றாலும் உங்களை மறவோம். ஆசிகூறி விடைதாருங்கள்.

திருமதி. எஸ் பரமானந்தம் அவர்களே!

தினமும் நாம் உணவு வேளையிற் பரம ஆனந்தம் அடையும் வகையில் எமக்குப் பிடித்தமான டல்சவையுணவு கிடைக்கவழி செய்து தந்தீர்கள். எமது நாவிருக்கும்வரை உங்களை மறக்கவிபலாது. நாம் சென்றிட வாழ்த்தி விடை தாருங்கள்.

திரு. கே. குமாரசிங்கம் அவர்களே!

உங்கள் நல்லுபதேசங்கள் “நோயற்ற வாழ்வே குறைவற்ற செல்வம்” என்ற உண்மையைப் புரியவைத்தன புள்ளி விபரங்களோடும். நிழற் படங்களோடும் சுகாதார உண்மைகளை எடுத்தியம்பி தாழ் வற்றுப் பின்தங்கிய சமூகத்திற்கு வாழ்வளித்து வழிகாட்ட உறுதுண்புரிந்தீர்கள். உங்கள் சேவை சிறப்புற எம் நோயற்ற சமூகம் சீர்பெற்ற வியப்புறச் சீரிய தொண்டினை நேரிய வழியிற் செய்வோம். நன்றி சென்று வருகின்றோம். ஆசிகூறி விடை பகருங்கள்.

திரு. ச. பழனிச்சாமி அவர்களே!

நீங்கள் எம் கலாசாலை அலுவலகத் தில் எழுதுவினைராகப் பணிபுரிந்து, எங்கள் தேவைகளைப் பொறுத்துச் சாதகமாக நடந்துகொண்டமைக்கு எமது நன்றி சென்று வருகின்றோம்; விடைதாருங்கள்.

திரு. கந்தசாமி அவர்களே!

நீவீர் கலாசாலைக் காரியாலயத்திற் பணிபுரிந்துகொண்டே எங்கள் தேவைகளை உணர்ந்து அவ்வப்போது உதவியமைக்கு நன்றி. சென்று வருகின்றோம்.

கலாசாலைக் காப்பரளர்களே!

இரு வருடங்கள் சேர்ந்து பழகினேம். உங்கள் கடமைகளைச் செல்வனே செய்திர்கள். உங்கள் எல் லோருக்கும் எங்கள் நன்றி.

உணவுக்குமுத் தலைவர் அவர்களே!
அங்கத்தவர்களே!

தவணைக்கொரு குழு உணவுப்பொறுப் பின் ஏற்று நடத்திவந்தபோதும், எமது தேவையறிந்து குறைந்த செலவிற் சிக்கன மாகச் சுவை குன்று உணவைத் தந்துதவி ஸீர்கள். உங்கள் பொன்னை நேரத்தை எங்களுக்காகச் செலவு செய்தீர்கள். இதையும் ஒரு பயிற்சியகவே கருதினீர்கள். உங்கள் அளப்பரிய சேவைக்கு எங்கள் மனமார்ந்த நன்றி.

உணவுப் பணியாளர்களே!

இரு வருடங்கள் எங்களோடு வாழ்ந்து சுவைநிறைந்த உணவு வகைகளை அவ்வப் போது தயாரித்து, தாயினும் சாலப்பரிந்து பரிமாறியும் உதவினீர்கள். உங்கள் அனைவருக்கும் எங்கள் உளங்களிந்த நன்றி. சென்றுவருகின்றோம்.

ஏணாய் பணியாளர்களே!

எங்கள் தேவைகளை உணர்ந்து உங்கள் பணிகளைச் செவ்வனே செய்துவந்தீர்கள்; உங்கள் அளைவருக்கும் எமது நன்றி. சென்றுவருகின்றோம்.

அண்புள்ளாம்கொண்ட முதலாம்வருடச் சகோதரர்களே!

உங்கள் ஒத்துழைப்பையும் ஆதரவையும் பெரிதாக மதித்துப் போற்றுகின்றோம். கலாசாலை வயதால் ஓராண்டு இளைய உங்களுடன் ஒராண்டை மகிழ்ச்சிகரமாகக் கழித்தோம். எங்கள் பயிற்சி முடிந்து நாம் பிரியுங்காலம் அன்மிய தால் வேதனை மேலிடுகிறது. மறுவருடம் நீங்களும் எங்களைத் தொடருவீர்கள். உங்கள் அண்புக்கு எங்கள் நன்றி. வாழ்த்தி விடைபெறுகின்றோம்.

தமிழும் பாவேந்தரும்

வண்ணப் பூவும் மணமும் போலே
மகர யாழும் இசையும் இசைபோலே
கண்ணும் ஒளியும் போலே — எனது
கண்ணல் தமிழும் நானுமல்லவோ.

எங்கள் வாழ்வும் எங்கள் வளமும்
மங்காத தமிழென்று சங்கே முழங்கு.

தமிழுக்கு அழுதென்று பேர் — அந்தத்
தமிழ் இன்பத் தமிழ் எங்கள் உயிருக்கு நேர்.

தமிழென்னும் மணிவிளக் கேற்றடா நாட்டில்
தமிழரின் நெஞ்சமாம் அஜையாத வீட்டில்.

நன்றி நவீலுகின்றேம்

ஏமது கலாசாலையின் அரும் பெரும் படைப்பான், கலாவிருட்சத்தை வெளி யிடும் சந்தர்ப்பம் கிடைத்ததை எண்ணி உளம் மகிழ்ச்சின்றேம் இப்பணியில் எமக்கு ஆக்கழும், ஊக்கழும் தந்த பலருக்கும் நாம் நன்றி கூறக் கடப்பாடுடையோம்:

கலாவிருட்சக் குழுவின் காப்பாளராக இருந்து, அவ்வப்போது வேண்டிய பல ஆலோசனைகள் கூறி, எமக்கெ காரு சிறந்த வழிகாட்டியாகத் திகழ்ந்த எங்கள் அதிபர் உயர் திரு. க. சி. சண்முகவிங்கம் அவர்களுக்கு நாம் முதற்கண் எமது நன்றி யைக் கூறக் கடமைப்பட்டுள்ளோம். அடுத்து எமது மலர் வெளியீட்டில் கூடிய அக்கறை கொண்டு, ஆலோசனைகள் பல தந்து, எம்மை ஊக்குவித்த விரிவரையாளர்கள் அனைவருக்கும் எம் நன்றியினைக் கூறுகின்றோம்.

எமது குழுவின் தீர்மானப்படி கண்ணிய மாடும், சுறுசுறுப்புடனும் கடமையாற்றிய மலராசிரியர் திரு. சி. பாலசுப்பிரமணியம் அவர்களுக்கும்; அச்சுக்கூடப் பொறுப்பை ஏற்றுச் சிறப்புடன் தொண்டாற்றிய உப பத்திராதிபர் திரு. மு. இராசரத்தினம் அவர்கட்கும். நாம் நன்றி கூறுகின்றோம். விளம்பரம் பெறுவதிலே கூடிய கவனமெடுத்து சளையாது

உழைத்த பொருளாளர் திரு. சி. சிவச் செல்வம், மற்றும் விளம்பரக் குழு; மலர்க் குழுவின் ஏனைய உறுப்பினர்கள் ஆகி யோரது சேவையை நாம் என்றும் மற வோம். பிரதிபலன் கருதாது உழைத்த அவர்களுக்கு நன்றி கூறுகின்றோம். எமது வேண்டுகோள்களுக்கு அன்புடன் செவி சாய்த்து, விடயதானங்கள் தந்து மலரைச் சிறப்பித்த எமது விரிவுரையாளர்கள்; ஆசிரிய மாணவ அன்பர்கள்; பல்கலைக் கழக பேராசிரியர்கள் ஆகியோருக்கு நன்றி கூறுகின்றோம் சிறப்பாக விடயதானங்களோடு. வேறுபல ஆலோசனைகளைக் கொடுத்துதலியும்; இவ்வாண்டின் மலர்க் குழுவினர்களாக எம்மைத் தெரிவு செய்து; அளப்பெரும் தொண்டாற்றிய ஆசிரிய மாணவர்களுக்கு நாம் நாளெல்லாம் நன்றி கூறக் கடமைப்பட்டுள்ளோம்.

இம்மலரைச் சிறப்பாடன் அச்சு வாகன மேற்றிய ஸீ பார்வதி அச்சகத்தாருக்கும்; நிழல் படம் எடுத்துதலிய சித்ராலயா படப்பிடிப்பாளர்களுக்கும் நாம் நன்றி கூறுகின்றோம். ஆசியுரை வழங்கிப் பட மாநிலக் கல்வி அதிபதி அவர்கட்கும், வாசக அன்பர்களுக்கும் எமது நன்றி உரித்தாகுக.

க திருஷ்ணசாமி
(செயலாளர்)

010261

சிறந்த அச்சவேலுகளுக்கு

“பிரதி வெள்ளம்”
விவரம் கொடுக்கும் பாடங்கள்

தமிழ்

“பால்லை”
“புறிந்தலை ஒகுளி”

கூருகிக்குமிக்கும் மொத்தி

“கால்தாக்கும் பால்லை”
“பால்லை பால்லை”
“பால்லை பால்லை”

வார்ப்புமின் பியாஸ்ட்ரை ஸ்யால்
ப்ரூபி கீஞ்சாலை, 1 மீ
பியாஸ்ட்ரை ஸ்யால்

பியாஸ்ட்ரை

பியாஸ்ட்ரை

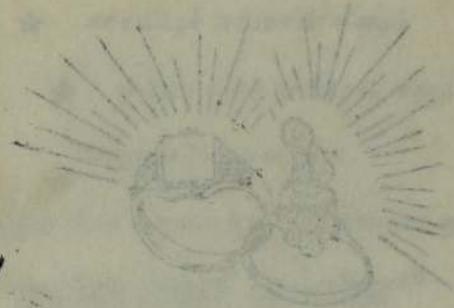
பியாஸ்ட்ரை

பியாஸ்ட்ரை

பியாஸ்ட்ரை பியாஸ்ட்ரை பியாஸ்ட்ரை
பியாஸ்ட்ரை

பியாஸ்ட்ரை

பியாஸ்ட்ரை

ஸ்ரீ பார்வதி அச்சகம் *

288, ஆஸ்பத்திரி வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

(பேரன். 689)

பலவிதமான

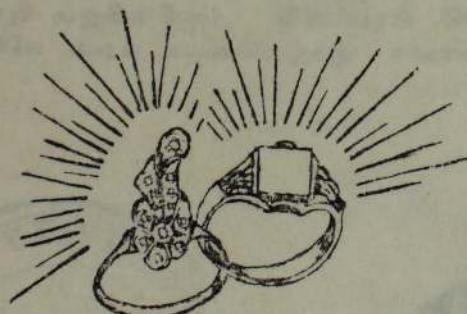
பழை இருப்புச் சாமாள்களுக்கு

சிறந்த இடம்

அம்மன் ஹாட்வயர் ஸ்ரோர்ஸ்
23/1, ஸ்ராண்லி ரூட்,
யாழ்ப்பாணம்.

நம்பிக்கையும்

நானையமும் வாய்ந்த

★ தங்க நதக சளத்து ★

இன்றே விழயம் செய்யுங்கள்

ஜெயபாகன் அன் கோ.

225, கே. கே. எஸ். வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

திருமணமா? திருவிழாக்களா?

எதுவானாலும்

“இரத்தீனம்ஸ் லையிற்”

சிறந்த போக்குவரத்துச் சேவையா?

அதற்கு

“புஸ்பா”

“ரஞ்சனு ரூண்ஸ்போட்”

சேவை காத்திருக்கிறது.

விபரங்களுக்கு:

காங் கேசன்,
ஸ்வரி பவனம்,
கோப்பாய்.

தறமை!

உண்மை!!

உத்தரவாதம்!!!

நிறைந்த சேவை

பேட்டோ திருத்துவதில் முதன்மை
வகிப்பவர்கள்

சேவை மூலம்

சேவை மூலம்

284, பகுதி தந்தை வீதி,

நல்லூர்.

1971-ம் ஆண்டு வெளிவரும்
நல்லூர் அரசினர் ஆசிரியர்
கலாசாலை

கலாணிருட்ச மலருக்கு

என் வாழ்த்துக்கள்

Δ
V
Δ
V
Δ
V
V

டாக்டர். சி. ரு. நாதன்

மஸ்கேவியா.

For your Requirements of:

CRANK BOLTS

HOOK BOLTS

NUTS

DIAMOND WASHERS

ROUND WASHERS

Please consult:

JOEL INDUSTRIES

No. 175, Wolfendhal street,

COLOMBO-13.

யானைமார்க் சந்தனுதீத் தைலம்

எல்லாப் பாகங்களிலும்
விற்பனையாகிக் கொண்டிருக்கிறது
யானை மார்க் சந்தனுதீத் தைலம்

பலவகை மூலி வகைகளால்
ஆயுள்வேத முறைப்படி
தயாரிக்கப்பட்டது:

யானை மார்க் சந்தனுதீத் தைலம்,
மற்றும் வாசனைகள்

தயாரிப்பாளர்களும்,
விநியோகஸ்தர்களும்

என். ஏ. இராசுத்தீனம்
அன் பிறதர்

இணுவிள்.

எங்களிடம்:

எல்லாவிதமான

★ சாய்ப்புச் சாமான்களும்

★ பலசரக்குச் சாமான்களும்

பொற்றுக்கொள்ளலாம்.

சிறந்த போக்குவரத்துச் சேவைக்கு

“புவனேஸ்வரி அம்மைன்”

இன் தே நாடுகள்:

மல்லிகா ஸ்டோர்ஸ்

நிர் 59, யட்டி நுவர வீதி,
கண்ணடி.

தொலைபேசி: இல. 7083

* சுவை மிகுந்த

சுத்தமான

சிற்றுண்டிகளை

— அளித்து —

உங்கள் ஆடர்களை குறித்த நேரத்தில்

செய்து கொடுப்போர்

சிதம்பர விலாஸ்

227, பகுத்தித்துறை வீதி,
நல்லூர்.

மிரகாசமான சலவைக்கு
லாலா சோப்

லாலா சோப் தொழிற்சாலை
அச்சுவேலி.

162610

எம்மிடம்:

* சகலவித வீட்டுத்தளபாடங்கள்

* ஆயுள் வேத மருந்துச்சரக்குகள்

இவையாவும் பெற்றுக்கொள்ளலாம்

இன்றே விறையம் செய்யுங்கள்.

கிருஷ்ண ஸ்ரோார்ஸ்

பிரதான வீதி, — அச்சுவேலி.

DRUGGISTS & CHEMISTS
DISTRIBUTING AGENT FOR
CHEENADI OIL

JAYAM PHARMACY
DISPENSING CHEMISTS & DRUGGISTS

No. 18, Sannathi Road,
ATCHUVELY.

Donated by:

S. V. MURUGESU

154, HOSPITAL ROAD,
JAFFNA.

சிறந்த புதை வகைகளுக்கு
இந் முறை விஜயம் செய்யுங்கள்

கணேஷன் ஸ்ரோர்ஸ்
78, கே. கே. எஸ். வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

கேச ரோக நிவாரண தொலம்

கூந்தலை நீண்டு செறிந்து
வரைச் செய்யும்.

ஏக விநியோகஸ்தர்கள்:-

எஸ். சுப்பிரமணியம்
அன் கொம்பனி

53, கே. கே. எஸ். வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.
தொலைபேசி: 541

கிளை: 160, செட்டியார் தெரு,
கொழும்பு.
தொலைபேசி: 35825

எங்களிடம்,

எல்லா விதமான சாய்ப்புச் சமாள்களும்,

பல்சரக்குச் சாமாள்களும்,

மில்க் போட் பால், குளிர் பானங்கள்,

இலங்கை - இந்திய
தின், வார, மாத சஞ்சிகைகள்

ஆகியன
பெற்றுக் கொள்ளலாம்

ஸ்ரீ முநகன் ஸ்ரோர்ஸ்

254, 256, பருத்தித்துறை வீதி,
நஸ்லூர், - யாழ்ப்பாணம்.

சேர்விஸ்!

உவர்ப்பற்ற நீரினால்

சுத்தம் செய்து

சிறந்த முறையில்

சேர்விஸ்!!

மசகிடு சேவை

செய்வதில் நன்மதிப்பைப் பெற்றவர்கள்.

பரஸ்கோ லுப்பிரிக்கேசன் சேர்விஸ்

முத்திரைச் சந்தை, — நல்லூர், — யாழ்ப்பாணம்.

LEADING
PHOTOGRPHERS
&
BLOCK MAKERS
IN THE NORTH

ARCHIVES

COLOMBO STUDIO
JAFFNA.

உங்கள் தேவைக்குரிய பொருட்களை

தொலைபேசி:
438, 370 & 537.

தந்தி:
“லக்ஷ்மி” யாழ்ப்பாணம்

யாழ்ப்பாண ஜக்கிய வியாபாரச் சங்கம்

(The Jaffna Co-operative Stores Ltd.)

எங்களிடம் வருவோருக்கு:

★ தீவிரமான கவனம்

★ திறமையான சேவை

நிரந்தரமான விலைகளில்
பொருட்களை
என்றும் அளிப்போம்

*

V

• VIBHAGA

420, ஆஸ்பத்திரி வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

சிறந்த புகைப்படங்களுக்கு

சித்ராலயா
யாழ்ப்பாணம்.

போன்: 522

ஸ்ரீ பார்வதி அச்சகம், 288, ஆஸ்பத்திரி வீதி, யாழ்ப்பாணம். போன்: 689.